

HỎI ĐÁP TRỢ NIỆM KHI LÂM CHUNG

Trích lục từ các buổi giảng của
Hòa Thượng Thượng Tịnh Hạ Không

HỎI ĐÁP TRỢ NIỆM KHI LÂM CHUNG

Pháp Sư Tịnh Không

Trích lục từ các buổi giảng của
Hòa Thượng Thượng Tịnh Hạ Không

Chương 1

TÂM QUAN TRỌNG và Ý NGHĨA CỦA VIỆC TRỢ NIỆM

1- *Trợ niệm là gì? Tại sao phải trợ niệm?
Những ai cần phải trợ niệm?*

Trợ niệm nghĩa là gì? Là để giúp cho những người chưa rành niệm Phật, vậy người rành niệm Phật cần gì phải nhờ người niệm giúp, cứ tự tại vắng sanh, muốn đi lúc nào thì đi lúc ấy, cần gì nhờ người khác niệm giúp? Người chưa có thuần thục thì thường ngày, tín tâm, nguyện tâm lúc có lúc không, cho nên khi lâm chung rất dễ bị mê lầm điên đảo, tham luyến tình thâm, tài sản sự nghiệp trong nhà này. Khi lâm chung mà còn nghĩ đến nó, coi như xong rồi. Cho nên khi lâm chung có được bạn đạo niệm Phật giúp họ cảnh tỉnh, chính là để khi lâm chung, họ quyết không quên câu niệm Phật. Quả nhiên khi nghe được câu niệm Phật này, họ cũng sẽ nghĩ đến Đức Phật A Di Đà. Được vậy họ sẽ

rất may mắn, họ sẽ được vãng sanh. Khi lâm chung muốn thật sự buông bỏ thì nhất định phải nhờ vào sự trợ duyên. Khi lâm chung có được Thiện tri thức cảnh tỉnh. Bạn thử nghĩ xem, sắp chết rồi có mang theo được cái gì đâu, thôi kệ bỏ đi. Được vậy mới có thể thành công. Nếu không có Thiện tri thức cảnh tỉnh thì bạn vẫn còn vướng víu và coi như cả đời niệm Phật này kể như uổng phí, bạn không đi nổi đâu. Việc trợ niệm khi lâm chung rất là rất là quan trọng. Người niệm Phật khi lâm chung thấy Phật đến tiếp dẫn nhưng phải có sức công phu mới được, nếu không có sức công phu thì khi lâm chung vẫn có một số oán thân trái chủ hiện ra như xưa, chính vì duyên cớ này cho nên việc trợ niệm cho người lâm chung rất là quan trọng. *Trợ niệm tức là giúp họ sanh khởi chánh niệm, ý nghĩa của hai chữ trợ niệm chính là ở chỗ này. Giúp họ đừng để cho quên niệm Phật. Cho nên thời khắc lâm chung là giai đoạn quan trọng nhất. Bất cứ nghi thức nào cũng không cần cả.*

2- *Việc trợ niệm khi lâm chung có phải rất là quan trọng không?*

Lịch đại chư vị Tổ sư đều nói việc này rất là quan trọng. Mà việc trợ niệm là giúp một người vãng sanh, vãng sanh sang thế giới Cực Lạc, chính là làm Phật, hay nói một cách khác trợ niệm là giúp một người thành Phật. Bạn thử nghĩ xem công đức này lớn biết bao! Chúng ta hãy suy nghĩ theo tình lý, nếu như bạn giúp cho rất nhiều người niệm Phật vãng sanh, còn đến khi mình lâm chung công phu dù có kém một chút cũng không hề gì. Nhiều người vãng sanh như vậy ở thế giới Cực Lạc sẽ mời Đức Phật A Di Đà, chúng ta được vãng sanh là nhờ ở nơi họ. Bây giờ nhất định phải mời Đức Phật A Di Đà cùng đi tiếp dẫn, bạn nghĩ có được không? Được chứ.

Chuyện này ai cũng vậy mà thôi. Cho nên thường ngày chúng ta giúp người khác, giúp họ vãng sanh quan trọng hơn bất cứ việc gì.

3- *Tại sao có rất nhiều đoàn thể niệm Phật đều đề xướng việc trợ niệm?*

Cộng thêm việc thắp hương, gõ khánh, trợ xin danh hiệu Phật, chính là niệm Phật, cho nên việc trợ niệm khi lâm chung, người niệm Phật muốn tu công đức thì đây là công đức đệ nhất. Bạn giúp cho người này vãng sanh, chính là giúp họ thành Phật. Các vị thử nghĩ

xem, việc độ chúng sanh thù thắng nhất chính là độ họ thành Phật, họ đã thật sự là Phật rồi, khi bạn ngay trong đời này đã làm được một đại nhân duyên. Bạn giúp một người thành Phật thấy có ghê không? Bồ Tát Đại Từ dạy rất hay: Nếu bạn có thể giúp được hai người vãng sanh, thì còn tinh tấn hơn mình tu, nếu bạn giúp cho mười mấy người vãng sanh thì phước báu của bạn vô lượng. Còn việc vãng sanh của mình sau này thì quả thật bạn đã nắm chắc trong tay rồi. Còn nếu như bạn giúp được hơn trăm người vãng sanh thì theo như lời Bồ Tát Đại Từ thì bạn chính là Bồ Tát thật sự. Cho nên có rất nhiều đoàn thể niệm Phật đều có tổ chức đoàn trợ niệm. Đây là việc tốt đáng được đề xướng. Việc này rất có lợi ích. Đối với những người niệm Phật, công phu chưa được thành thực, có lợi ích rất lớn, có sự trợ giúp rất lớn!

Chương 2

THỜI CƠ TRỢ NIỆM và THỜI HIỆU AN TOÀN

1- *Việc trợ niệm phải được bắt đầu từ khi nào?*

Nếu con người ta đang bị bệnh nặng, đang trong tình trạng nguy kịch nhưng đầu óc họ rất tỉnh táo. Đây chính là lúc giúp họ niệm Phật. Sau khi họ tắt thở rồi, việc trợ niệm tốt nhất là nên liên tục, suốt mười hai tiếng đồng hồ, chí ít đi nữa cũng phải giúp họ niệm tám tiếng đồng hồ. Nếu người bệnh đang ở nhà thì niệm Phật ở nhà. Nếu họ vãng sanh ở bệnh viện thì mình phải trợ niệm ở bệnh viện. Trợ niệm vào lúc người bệnh chưa tắt thở. Đây là thời khắc quan trọng nhất. Có được Thiện tri thức quan tâm bên họ, quan tâm vì điều gì? Quan tâm đừng để họ mất đi chánh niệm, chánh niệm là nhất tâm cùng niệm Phật với mọi người, toàn tâm toàn ý cầu sanh Tịnh Độ.

2- *Lão Pháp Sư có dạy: Đến lúc đó Kinh điển, Chú Vãng Sanh thậm đều không cần, chỉ cần một câu A Mi Đà Phật. Vậy con xin hỏi lúc đó là lúc nào?*

Lúc lâm chung vãng sanh, cho đến sau khi vãng sanh tám tiếng đồng hồ hoặc là mười tiếng, mười hai tiếng đồng hồ, đến lúc này chỉ cần một câu niệm Phật, không cần bất cứ thứ gì khác nữa.

Lúc người ta đã bị bệnh nặng, cũng chỉ cần có một câu niệm Phật, tất cả những Kinh, Chú thảy đều không cần, để họ chuyên tâm vào một câu niệm Phật, để có thể vãng sanh được. Không nên nói chuyện phiếm, không nên để họ có tạp niệm, câu niệm Phật này có tác dụng cảm ứng đạo giao với thế giới Cực Lạc với Đức Phật A Di Đà.

3- *Phải niệm bao lâu mới được cho là an toàn?*

Theo như trong kinh dạy thì sau khi con người tắt thở, thường là khoảng tám tiếng đồng hồ, thần thức mới ra khỏi thân xác. Tuy đã tắt thở tám tiếng đồng hồ rồi, nhưng thần thức vẫn chưa đi hẳn, lúc này mà niệm Phật cho họ thì cảm ứng của họ rất là mãnh liệt và việc giúp họ rất là thù thắng. An toàn nhất là, có người tám tiếng đồng hồ thần thức vẫn chưa đi hẳn, cho nên niệm từ mười hai đến hai mươi bốn tiếng là tốt nhất. Tốt nhất là niệm đến mười bốn tiếng.

4- *Thông thường sau khi con người vãng sanh hai mươi bốn tiếng đồng hồ thì thần thức sẽ rời khỏi thân xác, nhưng có vị cư sĩ quá hai mươi tư tiếng đồng hồ rồi mà cơ thể*

vẫn còn nóng. Gặp trường hợp này chúng ta có nên tăng thời gian trợ niệm không?

Đúng vậy. Phải tăng thêm thời gian trợ niệm. Cơ thể họ còn nóng chính là chứng minh A Lại Da Thức của họ chưa có rời khỏi xác. Việc thần thức rời khỏi cơ thể thực sự mà nói thời gian dài ngắn của mỗi người đều khác nhau, nhưng thông thường thì phần đông đa số là tám tiếng đồng hồ thì rời khỏi rồi. Nhưng người học Phật chúng ta vì sự an toàn, tốt nhất là nên kéo dài từ mười hai tiếng đồng hồ trở lên. Được vậy thì an toàn hơn. Khi thần thức rời khỏi thân xác, thì cơ thể họ đều lạnh buốt, nếu như khi nào mà còn hơi ấm thì khi đó thần thức chưa ra khỏi thân xác. Cho nên thời gian chúng ta niệm Phật có thể kéo dài thêm.

5- *Các huynh đệ đồng môn Tịnh độ vãng sanh, sau khi trợ niệm Phật mười hai tiếng đồng hồ rồi, quàn lại nhà hai ngày hoặc ba ngày mới an táng, hoặc hỏa táng. Xin cho con hỏi mình có cần tiếp tục trợ niệm cho họ hay không?*

Cần, quàn lại cho họ hai ngày thì mình niệm cho họ hai ngày, quàn lại ba ngày thì mình niệm ba ngày. Trong suốt thời gian đợi an

táng hay hỏa táng thì họ không nên dừng nghỉ việc niệm Phật. Đây là tự lợi, lợi tha.

6- *Trong khoảng thời gian vãng sanh bốn mươi chín ngày, chúng ta có cần tiếp tục trợ niệm không?*

Cần chứ! vãng sanh 49 ngày, tốt nhất là không nên ngừng niệm Phật, cho dù là người vãng sanh có công phu niệm Phật thành thực hoặc là niệm Phật đến nhất tâm bất loạn đi nữa thì trong bốn mươi chín ngày này, niệm Phật hồi hướng cho họ nhất định giúp họ tăng cao phẩm vị.

Còn nếu như người này, bản thân không có sức niệm thì không thể vãng sanh được, họ sẽ thọ sanh vào sáu đường và công đức niệm Phật này có thể giúp họ không đọa vào ba đường ác, họ sẽ vãng sanh vào đường lành, rồi trong cõi lành đó tăng trưởng phước huệ. Đây là dịp tốt, là lợi ích thiết thực, cho nên lúc niệm Phật chúng ta phải thành tâm thành ý. Chúng ta lấy ví dụ, một người khi còn sống không có niệm Phật, chưa từng biết đến đạo Phật, sau khi chết bốn mươi chín ngày, do dựa vào sức trợ niệm rất là thù thắng nên họ cảm nhận được và cũng niệm theo, lại có

thể suốt đến mãn kỳ, ngày thứ bốn mươi chín là mãn kỳ, thời điểm trọn bốn mươi chín ngày họ đã thật sự vãng sanh. Đây chính là thân trung ấm, họ có thể theo đại chúng. Tuy họ mất rồi nhưng thường thì chúng ta nói là linh hồn chưa có mất hẳn, họ vẫn có thể theo đạo tràng chúng ta cùng tu như xưa, họ vãng sanh rồi. Về việc này chúng ta không có chút gì hoài nghi.

7- *Loài súc sanh chết rồi, chúng ta phải xử lý thế nào đây? Có cần phải trợ niệm mười hai giờ đồng hồ mới được di chuyển hay không?*

Đức Phật dạy chúng ta, con người sau khi chết rồi, chí ít nhất là tám tiếng đồng hồ không nên di động, vì thần thức của họ chưa có đi. Vì vậy chúng ta thử nghĩ, thường thì loài súc sanh, nhất là loài động vật nhỏ, loài càng nhỏ thì càng đi mau, giống như những loài muỗi, mòng, kiến, gián, những loại nhỏ như bo, bay, máy, cựa, bạn nên niệm Phật cho nó mười mấy phút, nhiều hơn thì nửa tiếng đồng hồ là đủ rồi. Còn nếu như loài lớn như trâu, bò, dê, heo, chó thì bạn niệm cho chúng một tiếng đồng hồ là được rồi, không cần phải niệm mười hai tiếng đồng hồ.

Chương 3

CÁCH THỨC XỬ LÝ và NHỮNG ĐIỀU CẦN CHÚ Ý KHI LÂM CHUNG

1- *Nếu có huynh đệ đồng tu vãng sanh thì mình giúp họ thế nào thành tựu thế nào đây?*

Mọi người chúng ta đang cùng tu niệm Phật, mục đích chính là cầu vãng sanh, người bạn niệm Phật này vãng sanh trong đạo tràng thì mình phải làm sao đây? Bạn phải hiểu cho được, làm thế nào để giúp họ đây, làm thế nào để thành tựu họ?

Các vị Cổ đức xưa đã ghi lại những trình tự này để cho chúng ta rõ đó là "*Sức trung tâm lương*", đây là thể loại được viết bằng văn ngôn, các vị đại đức cận đại sợ chúng ta xem không hiểu nên được đơn giản hóa bằng lối văn bằng thoại, với tựa đề là "*Sức trung tu tri*". Quyển sách này, chúng tôi cũng đã in ra mấy lần và cũng có in ra phiên bản mới. Trong đó những phần quan trọng nhất được dùng bút đỏ ghi ra. Khi thì in màu lên phần đó. Tôi đã phiên đề mục này thành "*Sức trung tu tri*". Khi nhìn thấy đề mục này có rất nhiều người truy tìm và tôi đổi lại thành danh từ khác "*Làm thế nào để vãng sanh*

thành Phật bất thoái”. Mọi người nhìn thấy đề mục này đều lấy làm thích. Quyển sách nhỏ này các huynh đệ cũng cần nên thường xem. Tại sao? Vì bất cứ khi nào chúng ta gặp phải, cũng biết cách mà xử lý.

Mẹ già của tôi qua đời cũng làm y theo quyển sách này. Việc hậu sự cũng làm hoàn toàn theo sự chỉ dẫn của quyển sách này.

Hàn Quán Trưởng vãng sanh cũng làm Tang y theo quyển sách này, làm rất là đúng pháp.

2- *Nếu như trong đạo tràng có người vãng sanh, chúng ta có cần phải điều động huynh đệ cùng tu Phật thất đến trợ niệm hay không? Và sắp xếp như thế nào để tốt cho cả đôi bên?*

Nếu trong niệm Phật đường có người vãng sanh thì tuyệt đối không được quấy rối niệm Phật đường. Người vãng sanh đó và người đưa vãng sanh, đương nhiên là có những người thường ngày phát tâm trợ niệm, họ sẽ đến giúp người đó, còn những người đang tu tập tại niệm Phật đường, bạn có nhờ giúp trợ niệm thêm nữa cũng chỉ làm cho họ loạn tâm thôi, họ sẽ không thể chuyên chú. Họ vãng sanh là bởi người khác niệm Phật, điều này

không tốt. Cho nên việc trợ niệm cho người vãng sanh đó là do một tổ trợ niệm nhỏ chuyên trách, chúng ta gọi là ban trợ niệm nhỏ, họ sẽ đến phụ trách, lo lắng, đó gọi là sự quan tâm khi lâm chung. Họ sẽ đến lo việc này, sự việc đúng là như vậy.

3- *Có một số người tu hành sau khi vãng sanh rồi bị vợ con bỏ vào hầm lạnh, như vậy có ảnh hưởng đến việc họ vãng sanh không?*

Có ảnh hưởng. Đây là một cách xử lý quá qua loa. Đây chính là lúc mà chúng ta y chiếu vào trong kinh Đức Phật dạy: Người thông thường thì tuyệt đại đa số là sau khi tắt thở tám tiếng đồng hồ thần thức họ chưa có rời khỏi xác, cho nên lúc này chạm vào người họ, họ sẽ cảm thấy rất là đau khổ. Vì thế không nên chạm vào người họ, không những không chạm vào người họ mà ngay cả giường nệm họ nằm cũng không được đụng chạm. Làm vậy là an toàn nhất. Trợ niệm cho họ tám tiếng đồng hồ, tốt nhất nếu được thì nên niệm từ mười hai đến mười bốn tiếng đồng hồ.

4- Nếu người bệnh tắt thở, trong khi thở oxy hoặc đang truyền dịch thì chúng ta có nên rút ống oxy hoặc ống truyền dịch ra không? Hay phải đợi đến lúc nao trợ niệm sau mười hai tiếng đồng hồ mới xử lý?

Việc này, khi người ta đang trong tình trạng nguy kịch, người chăm sóc bên cạnh rất là quan trọng, rất là quan trọng! Lúc họ đang trong tình trạng nguy kịch, nếu mình thấy họ không thể cứu vãng thì nên rút những thứ này ra đi. Khi rút ra rồi, họ sẽ không thấy đau đớn nữa, họ sẽ cảm thấy rất nhẹ nhàng, thoải mái, tự tại. Còn nếu như lúc này mà vẫn chưa rút ra, thì coi như tiêu rồi. Họ rất là đau đớn. Nếu bạn có rút ra thì họ cũng sẽ đau đớn, mà không rút ra họ cũng bị đau đớn. Đây chính là câu: "*Lý người như lý mình*". Ai trong chúng ta cũng đều thấy cả. Nên để giảm bớt sự đau đớn cho họ, tốt nhất là khi thấy tình trạng nguy kịch thì nên rút nó ra. Lúc này họ sẽ tự niệm Phật thôi, niệm Phật thì không còn thấy đau đớn nữa.

5- *Lúc trợ niệm tại sao không được xúc chạm vào người chết? Đến khi nào mới được chạm vào thân?*

Tại sao nhà Phật nói rằng: Việc trợ niệm khi lâm chung rất là quan trọng! Sau khi mất tám tiếng đồng hồ, nhất định không được chạm vào người họ, vì sợ điều gì? Sợ họ khởi tâm sân. Không chỉ không được chạm vào người, mà ngay cả giường họ nằm cũng không được đụng, chí ít là cũng phải để qua tám tiếng đồng hồ. Tốt nhất, an toàn nhất là cứ để từ mười hai đến mười bốn tiếng đồng hồ. Đợi thần thức rời khỏi hẳn lúc đó việc đụng chạm mới không sao. Khi thần thức chưa rời khỏi xác họ sẽ khởi tâm sân, tâm sân hận này sẽ kết oán thù với bạn và chính họ nhất định sẽ bị đọa vào ba đường ác.

6- *Kiểm tra hơi ấm của người chết ở chỗ nào để biết được đường lành hay đọa ác đọa, có cần thiết làm vậy không?*

Con người ta hơi thở sau cùng vừa chấm dứt, tiếp theo là họ đi đầu thai vào một đường nào đó, cho nên nếu niệm sau cùng khởi sân si thì phần đông bị đọa vào đường địa ngục. "*Sức trung tâm lương*" trong quyển "*Sức trung tu tri*" tại sao lại coi trọng điều này? Con người khi đang lâm chung không được xúc chạm vào người họ. Cái tình trạng thần thức rời khỏi thân thể đây, hạng phàm phu

chúng ta không có biết được. Trong kinh Phật có dạy chúng ta: Đây là nỗi đau khổ lớn nhất của họ. Trong kinh có ví dụ như rùa sống bị lột mai, đau đớn như vậy đấy. Cho nên nếu bạn đụng chạm vào người họ thì sẽ rất dễ làm cho họ nổi sân, làm vậy là bất lợi rất lớn cho người chết. Có một số người nói sau khi con người qua đời, sờ thấy hơi ấm ở chỗ nào để coi thử xem họ sanh vào đường lành hay đọa vào đường ác. Tốt nhất là đừng nên đụng chạm. Chúng ta muốn thăm dò xem, nhưng không biết thần thức họ có rời chưa, nếu thần thức rời khỏi rồi thì không sao, còn nếu thần thức họ chưa rời khỏi xác thì là bất lợi. Chúng ta không đành lòng làm việc này. Vậy thì thông thường thần thức rời khỏi thân xác từ tám đến mười hai tiếng đồng hồ, nghĩa là nói trong khoảng thời gian này ta không được chạm vào xác của họ. Nếu họ nằm trên giường, mình cũng không được đụng vào giường làm vậy ta mới thật sự là thương yêu, thật sự là giúp họ. Sau tám tiếng đồng hồ bạn muốn kiểm nghiệm hay thăm dò gì cũng được, nhưng an toàn nhất là phải mười hai tiếng đồng hồ. Sau khi tắt hơi mười hai tiếng đồng hồ, thời gian này là an toàn nhất. Chúng ta phải hiểu kiến thức

thông thường này, chúng ta nên giúp người, thành tựu người chứ đừng hại người.

7- *Có người sau khi chết chưa được tám tiếng đồng hồ, có người dùng nội công đẩy từ dưới chân lên đỉnh đầu, ý là muốn giúp cho người chết thần thức sớm rời khỏi xác, xin hỏi việc này có thật không? Có ảnh hưởng gì đối với người chết không?*

Tốt nhất là không nên dùng những thứ này, tại sao? Vì trừ ra, khi người chết là người học khí công, nếu họ không có học khí công thì sẽ khiến họ rất là phiền não, mà khi phiền não thì họ sẽ nổi sân và khi lâm chung mà nổi sân thì bị đọa vào ba đường ác, cho nên việc này không tốt. Con người đến khi lâm chung hãy để họ yên tĩnh, mình chỉ nên đứng bên cạnh niệm Phật, giúp họ niệm Phật là nhắc nhở mong muốn họ niệm Phật theo mình, mong rằng họ sẽ nghĩ đến việc cầu sanh Tịnh độ, nghĩ đến việc được gần gũi Đức Phật A Di Đà , dụng ý là ở chỗ này.

8- *Người ta khi đã tắt thở rồi, việc cấp cứu có còn hữu hiệu không?*

Cấp cứu là một việc rất là không nên, các Bác sĩ đều biết, chúng ta cũng đã từng tham gia trợ niệm vãng sanh, đến khi con người ta tắt thở, các Bác sĩ sẽ hỏi mình có nên cấp cứu không? Cấp cứu sẽ rất đau lòng, sẽ không có hữu hiệu, vì vậy Bác sĩ sẽ nói tình trạng này cho bạn nghe. Nếu bạn có nhu cầu thì họ sẽ cấp cứu cho, còn nếu bạn thay không cần thì họ cũng sẽ tán thành. Cho nên việc cấp cứu người mất chắc chắn sẽ làm tổn thương họ rất nghiêm trọng, tại sao? Vì họ sẽ rất đau đớn, vì đau nên nổi sần, khi cơn sần vừa nổi dậy nhất định họ sẽ bị đọa vào ba đường ác, cho nên có rất nhiều người không biết, không hiểu việc này.

9- *Lo liệu cho người mất chúng ta cần phải chú ý những gì?*

Khi người ta mất đi, gia đình quyến thuộc phải bày tỏ mặt chính trước người mất, không được để mặt phụ, mặt phụ là gì? Là tình cảm gia đình người thân, những ai có tình cảm đều phải cách ly, khi người ta mất đi, tốt nhất là đừng để họ nhìn thấy, phải cách ly đi, để cho những người bạn đọa đến đây trợ niệm giúp họ, mình sợ điều gì?

Sợ rằng gia đình người thân vừa thấy họ qua đời thì sẽ động lòng rơi lệ, hể mà khóc thì coi như xong. Cho nên lý ra họ sẽ được vãng sanh Cực Lạc nhưng hễ vừa khóc thì sẽ làm cho họ quay lại nên đi không được, vì vậy việc này rất đáng sợ; cho nên trong Kinh Phật dạy: Sau khi con người chết đi, thường thì tám tiếng đồng hồ thần thức của họ vẫn chưa có rời khỏi thân thể, mà nếu chưa có rời khỏi thân thể thì thần thức vẫn có cảm giác, họ có mừng, giận, vui, buồn, rất dễ khởi tình cảm mà hể khởi tình cảm thì Đức Phật sẽ không đến tiếp dẫn đâu. Cho nên đây là sự chướng ngại rất lớn, như vậy khi lâm chung, không chỉ không được chạm vào người, chạm vào họ sẽ làm họ đau đớn, mà ngay cả giường chiếu của họ nằm cũng không được đụng đến, phải đi cách xa một chút.

Đụng và giường chiếu của họ, mình sợ điều gì? Sợ rằng họ khó chịu, họ đau đớn, mà khi đau đớn thì họ sẽ nổi sân. Hể họ không vui, họ sẽ đọa vào ba đường ác. Tâm sân hận nổi lên thì nhất định sẽ bị đọa vào ba đường ác.

10- *Trong tình trạng nào khi trợ niệm chúng ta phải cách ly gia đình với người mất?*

Người niệm Phật cho dù khi còn sống có sức niệm Phật rất tốt, nhưng lúc vãng sanh, gia đình thân quyến không hiểu được lý này, nên đứng bên cạnh vừa khóc, vừa gào, rất dễ khiến họ khởi tâm luyến ái, rồi lại chạm vào người họ, lay lay họ, việc này thì càng hỏng thêm nữa. Có vài người khi lâm chung lại được gặp *Thiện tri thức*, hiểu được lý này, chúng ta mới biết được tận tường sự thật kia; Thật sự chúng ta đến giúp họ, gia đình thân quyến thấy người nhà ra đi, điều này khiến chúng ta rất khó ngăn cản cách ly họ. Cho nên khi người lâm chung tốt nhất là mình nên trợ niệm Phật giúp họ để điều mà họ nghe là câu niệm Phật, không nên để cho họ nghe tiếng khóc lóc, đau buồn của người nhà, đừng nên để họ nghe thấy, tại sao vậy? Vì e rằng họ sẽ sanh tâm luyến ái. Nếu họ khởi tâm tham ái thì coi như họ không được vãng sanh. Khởi tâm tham ái thì họ sẽ bị đọa vào đường ngã quý, khởi niệm sân sẽ bị đọa vào đường địa ngục, ngu si sẽ bị đọa vào đường súc sanh.

11- *Khi lâm chung nhìn thấy con cháu vừa khóc vừa la thì sẽ không vãng sanh được, vậy chúng ta phải làm thế nào đây?*

Người niệm Phật đến khi lâm chung, người nhà nhìn thấy con cháu, nhất là những đứa cháu đáng yêu lại sắp sửa ra đi rồi, thấy cháu tới lại còn la vừa hét, thể rồi xả không được, coi như xong. Đức Phật A Di Đà đến tiếp dẫn họ, vừa thấy tình cảnh như vậy Đức Phật A Di Đà đi luôn, họ sẽ không vãng sanh được, cho nên trong "*Sức trung tu tri*", "*Sức trung tân lương*" có giảng dạy chúng ta: Tiễn người vãng sanh giúp người niệm Phật vãng sanh, vào lúc này đây, tốt nhất là gia đình quyến thuộc không nên gặp mặt họ. Về mặt tình người, việc này rất khó noi, sự gặp mặt sau cùng sau lâm chung theo trong Phật pháp làm vậy là quấy rầy họ, thương tổn đến họ. Cho nên lúc này tốt nhất là đừng nên gặp mặt. Vậy khi nào thì được gặp? Để đến khi họ tắt thở sau tám tiếng đồng hồ hãy gặp mặt là an toàn nhất. Điều này rất có lý. Lúc này đáng sợ nhất là quấy rầy, gia đình thân quyến khó lìa, khó bỏ, bỏ lỡ cái nhân duyên thời điểm Đức Phật A Di Đà đến tiếp dẫn, ngoài ra còn gì nữa? Oán thân trái chủ nhìn họ thấy chán ghét, tâm sân hận nổi lên đầy đều là chướng duyên. Cho nên khi tiễn người vãng sanh phải làm cho họ rất yên lành, rất bình tĩnh, những người xung quanh đều là

bạn đạo, tất cả mọi người đều niệm Phật tiền họ, để những gì họ nghe thấy đều là câu niệm Phật, để cho đôi mắt họ nhìn thấy chỉ có một mình tượng Đức Phật A Di Đà.

12- *Có một người cha khi vãng sanh chánh niệm rất rõ ràng, nhưng người nhà năm mộng thấy ông ấy nói là do người mẹ khóc lóc trước quan tài, khiến cho ông ấy sanh tâm quyến luyến mà quay trở lại. Sau khi ông ấy mất được nửa năm, bà mẹ nghe tiếng ông ấy gọi bà, thế là bà bị một trận bạo bệnh, xin cho con hỏi người cha vãng sanh vào đâu?*

Việc này mà nói thì thật ra không có sanh về thế giới Cực Lạc, vậy ông ấy vãng sanh vào đâu? Thường thì sau khi quay trở lại nhà phần nhiều bị đọa vào đường quỷ, nên qua sự việc này đã dạy cho người niệm Phật chúng ta một lời giáo huấn rất hay: Đó chính là khi tiền người vãng sanh, chúng ta nhất định phải y chiếu theo nghi thức qui định là "Sức trung tu tri", "Sức trung tâm lương", quyến mà chúng tôi in ấn là "Sức trung tu tri", đã được chúng tôi sửa lại tên khác. Đó là: "Làm thế nào để niệm Phật vãng sanh", nội dung của nó chính là "Sức trung tu tri",

nhất định chúng ta phải y chiếu theo cách thức trong đây dạy mà hành trì. Một người khi lâm chung, chúng ta nhất định phải giúp họ sanh khởi chánh niệm. Vì cho dù họ đã tắt thở rồi, trong kinh Đức Phật có dạy chúng ta trong tám tiếng đồng hồ, nếu đã thật sự vắng sanh thì không có vấn đề gì, còn nếu như chưa được vắng sanh thì đây là thời khắc rất quan trọng, chúng ta nhất tâm niệm Phật giúp họ. Trong khoảng tám tiếng đồng hồ đó, họ còn có thể vắng sanh, sau khi chết tám tiếng đồng hồ chúng ta nhất định không được đụng vào người họ. Nếu như họ chưa có đi, thì dù là đang thời điểm niệm Phật họ cũng vẫn chưa ra đi, nếu bạn vừa chạm vào người họ, thì họ sẽ sanh phiền não, qua việc này bạn thấy do người mẹ của họ khóc lóc bà đã làm quấy rầy người cha, cản trở người cha, nên người cha không thể vắng sanh được. Tuy là sự lâm chung có rõ ràng, ông ấy đã khởi tình cảm thật lưu luyến nên không đi được. Đây là một ví dụ rất hay.

13- *Nếu có cha mẹ là người theo Đạo Hồi, khi họ lâm chung người học Phật chúng ta phải làm thế nào để có được lợi ích cho cha mẹ?*

Có theo Đạo Hồi cũng không sao, nếu họ là những tín đồ Hồi Giáo kiên thành, thì khi lâm chung phải mời các Thầy truyền giáo của Đạo Hồi đến, họ gọi là những Thầy cúng, mời họ đến hành nghi thức tiễn biệt theo quy củ của Đạo họ, như vậy là tốt.

Chúng ta là tín đồ Phật giáo, mình đứng bên cạnh không cần phải lên tiếng, mình niệm Phật tụng Kinh hồi hướng cho họ. Việc này rất là đúng như pháp. Người đó là tín đồ kiên thành của Đạo Hồi, đến khi lâm chung, nếu chúng ta bảo họ học Phật thì họ sẽ không chịu, không tình nguyện và khởi phiền não điều này không tốt. Tóm lại, nên để họ hoan hỉ, giúp họ sanh vào cõi trời, làm như vậy thì cũng đúng.

14- *Xin hỏi người ăn thứ tanh hôi có niệm Phật giúp người khác được không?*

Hiện tại người ta giảng về chữ *huân* có ý rất là mơ hồ, *huân* này nghĩa là ăn chất tanh nồng, chứ không phải là ăn thịt, bạn thấy chữ *huân* trên đây đều là bộ thảo, *huân* là ăn rau chứ không phải ăn thịt, về vấn đề này các vị nhất định phải làm cho rõ, không nên cho rằng ăn thịt gọi là ăn chất tanh; Nghĩ vậy là

sai, ăn thịt gọi là tanh, là tanh hôi; *Huân* là năm loại trong rau cải gọi là ngũ *huân*, năm loại trong rau cải này là: Hành, tỏi, kiệu, hẹ và hành tây. Năm loại này gọi là năm thứ rau tanh, không nên cho rằng ăn thịt là ăn chất tanh nồng, nghĩ vậy là sai. Chúng ta nhất định phải hiểu nó cho rõ; Vậy thì ăn thịt có thể giúp người niệm Phật được không? Có thể, nhưng ăn năm loại rau tanh thì không được. Khi chúng ta giúp người niệm Phật, nhất định phải cấm hẳn việc này, mùi hôi của nó tanh quá, ngay cả quỷ thần cũng đều ghét, việc này là thật chứ không phải giả. Trong kinh Lăng Nghiêm có dạy rất rõ.

15- *Người hút thuốc, uống rượu, ăn thịt có được dẫn chúng niệm Phật không? Có thể khai thị cho người mất được không?*

Tốt nhất là ngày nào trợ niệm thì ngày đó bạn nên ăn chay, đó là biểu lộ lòng chân thành cung kính của bạn đối với họ và công đức này càng lớn hơn, hoặc là sau khi bạn trợ niệm xong bạn ăn lại cũng có thể được, không nên ngay thời điểm trợ niệm, nơi trợ niệm mà hút thuốc, uống rượu, ăn thịt, làm như vậy sẽ không tốt, làm như vậy là không có tâm cung kính đối với người chết.

16- *Lúc trợ niệm, tự nhiên mình bị lắc lư hai bên, có phải như vậy là không tôn trọng không? Nhất là lúc bị hôn trầm, việc lắc mình một chút sẽ giúp lấy lại tinh thần, làm như vậy không biết có quấy rầy người khác trợ niệm không?*

Việc này nên xem lại hoàn cảnh lúc đó, coi thử hoàn cảnh bấy giờ. Nếu động tác mà bạn làm không nhiều quá, không lớn quá thì không gây trở ngại lớn đối với các huynh đệ ngồi bên cạnh, còn nếu như động tác làm quá dồn dập, quá nhiều thì bạn quấy rối trật tự rồi, đến lúc này bạn có thể lui ra, ra ngoài đi vài bước để điều hòa thân tâm rồi sau đó mới trở lại.

17- *Pháp luật của Hồng Kông, sau khi người chết rồi, phải lập tức đưa đến nhà tắm liệm Thái Bình, xin hỏi có cách nào cứu chữa không?*

Đức Phật dạy con người chết rồi, quả tim ngừng đập nhưng thần thức chưa rời khỏi xác, ít nhất phải tám tiếng đồng hồ sau, bạn hãy di dời họ là an toàn nhất. Tốt nhất là để qua mười hai đến mười bốn tiếng là an toàn nhất. Nhưng ở bệnh viện đây thì không cho

phép điều đó, pháp luật cũng không cho phép. Sau khi tắt thở khoảng mười phút là nhất định phải dời đi, cho nên có rất nhiều Phật tử đã hỏi tôi, phải làm sao? Tôi đã nghĩ, bây giờ Hồng Kông đã có bầu cử rồi mà, bầu Nghị sĩ, quý vị đi tìm mấy vị Nghị sĩ đó ủng hộ, mấy vị Nghị sĩ này xin họ thay đổi điều luật này, phải cho phép con người sau khi tắt thở nếu ở bệnh viện thì được giữ lại tám tiếng đồng hồ rồi mới di dời, kéo dài từ mười đến mười hai tiếng; được vậy thì công đức vô lượng.

18- *Tại bệnh viện Hồng Kông sau khi chết đi thi thể được bọc lại ngay, thật đáng tiếc là ở Hồng Kông chưa có Làng Di Đà để trợ niệm cho họ vãng sanh, mình phải làm thế nào cho tốt đây?*

Đương nhiên là biện pháp tốt nhất là thành lập được Thôn Di Đà ở Hồng Kông, giúp người niệm Phật lâm chung, trợ niệm vãng sanh. Đây là việc tốt nhất, nếu ở Hồng Kông không có được điều kiện này thì đương nhiên biện pháp tốt hơn hết là tự thân mình niệm Phật công phu cho chín mùi, đến khi lâm chung không có cái lo cho sau này, thật sự vãng sanh. Ở nơi này vừa tắt thở thì bạn liền sang

thế giới Cực Lạc ngay, không phải trải qua thân trung ấm. Điều này người nào thật sự có công phu được chín mùi thì mới có thể làm được, vậy nếu công phu thiếu một chút thì can phải trợ niệm. Mỗi người có duyên số khác nhau. Nếu như bản thân mình tuổi tác đã lớn, cơ thể suy yếu mà mong muốn được vãng sanh thì trong nước còn có một vài đạo tràng như là Đông Kim Mục Sơn, chùa Bách Quốc Hưng Long, ngoài những nơi này ra còn có không ít đạo tràng đều coi trọng, quan tâm đến việc lâm chung, đều là những nơi để cho chúng ta khảo xét.

19- *Lão Pháp sư đã từng nói: Sau khi con người tắt thở, trợ niệm từ mười hai đến hai mươi bốn tiếng thì có thể tùy thuộc phong tục, tập quán mà có thể hỏa táng hay ướp xác, nhưng tại sao trong quyển "Làm thế nào để vãng sanh bất thoái thành Phật" có đề cập đến việc muốn hỏa táng phải sau bảy ngày hoặc ít ra cũng ba ngày?*

Quàn lại ba ngày hay là bảy ngày, với xã hội ngày nay họ không chấp nhận, vậy phải làm sao đây?

Mong rằng quốc gia sửa đổi pháp luật, nếu như không thể sửa đổi được thì chúng ta nhất định phải tuân thủ quy định của pháp luật. Đó là việc hiện nay trong bệnh viện, sau khi người ta tắt thở mười phút đồng hồ thì phải đưa vào nhà tắm liệm, nghĩa là ướp xác họ. Đây là việc rất đáng sợ, mà trong đạo Phật chúng ta thường nói đến, tại sao vậy?

Vì khi con người tắt thở rồi thần thức vẫn chưa rời khỏi xác, nên đương nhiên quán lại ba ngày hay bảy ngày thì rất tốt, làm như vậy cũng là nghĩ nhớ đến họ, cũng là đạo làm người, không ai nỡ chôn họ mau lẹ như vậy và rồi sau khi để từ ba đến bảy ngày, xem lại chúng ta thấy việc thay đổi của họ sẽ tăng trưởng lòng tin đối với những người Phật tử chúng ta đây. Thứ nhất, chúng ta thấy là xác thân họ mềm mại, để bảy ngày mà vẫn còn mềm mại, thời gian nhập liệm đã được bảy ngày, sau bảy ngày chúng ta lau mình thay đồ cho họ vẫn thấy mềm mại. Vậy là mọi người sanh tín tâm rồi, lại nữa mặt mày thân xác càng lúc càng đẹp hơn, càng trẻ hơn, bạn nhìn họ giống như đang ngủ, chứ không giống như họ đang bệnh, việc này có sự tăng trưởng tín tâm rất lớn đối với người bình thường.

20- *Có cần ba ngày, thậm chí đến bảy ngày sau mới hỏa táng không? Tại sao vậy?*

Không có nhất định phải bao nhiêu ngày mới hỏa táng, xem lại phong tục tập quán của mỗi nơi: Như ở miền Bắc thời tiết lạnh có quàn lại thêm lâu một chút cũng không sao, còn như ở miền Nam, thời tiết nóng, để lâu thì xác hôi thối, cho nên mỗi nơi phong tục tập quán khác nhau, vì vậy nên tùy tục, tùy theo sự thường của thể tục nhân tình.

21- *Nếu có người thân bị chứng bệnh nan y, mình có nên nói thật với họ, khuyên họ nên buông bỏ hết việc đời niệm Phật cầu sanh Tịnh độ hay là phai che dấu bệnh tình? Làm thế nào để giúp họ đúng lý, đúng pháp?*

Khi có người thân bị bệnh vô phương cứu chữa, có nên nói cho họ biết bệnh tình không, cũng con phải xem lại tình hình lúc đó, xem coi người này có biết tu không? Họ có tiếp nhận, nghĩa là khi thường ngày họ sống rất lạc quan thì mình có thể nói cho họ biết. Nếu họ tham sống, sợ chết mà mình nói cho họ biết thì rắc rối to. Nhưng tốt nhất là cho họ xem chuyện Sơn Tây Tiểu Viện, Liễu Phàm Tứ Huấn, hay Diêu Thần Ý Công

gặp Táo Thần Ký cho họ xem. Đây là những chuyện giáo dục nhân quả rất hay, sau này khi kiểm tra, dầu có phát hiện bị bệnh nặng thì họ cũng không sợ, vì họ đã có xem qua những trường hợp này, trong lòng đã hiểu qua, sau này chúng ta có giúp họ cũng rất dễ, họ sẽ nghe theo; Và lại, có cả nhà giúp đỡ họ sẽ không sợ đâu.

22- *Khi tiễn một người vãng sanh trong bảy ngày, xin hỏi người bệnh trước khi vãng sanh có được ăn thứ gì hay uống nước gì không?*

Người vãng sanh lúc đang bị bệnh nặng, có thể bảy ngày bảy đêm họ không ăn gì, nhưng nước thì nhất định phải uống, tại sao? Vì để cho thân thể được sạch sẽ, bài tiết, tất cả các thứ cấu bẩn trong người ra, gần như người vãng sanh bình thường đều hiểu, để đến khi mình ra đi, giữ thân thể sạch sẽ không ô uế.

23- *Nếu một người nọ thường ngày thân thể rất là bình thường, có một hôm đột nhiên lại ngã xuống đất, hay là trong người thấy khó chịu, trong tình trạng không biết bệnh của họ như thế nào chúng ta lập tức mời ban hộ niệm đến niệm Phật giúp họ hay là phải đưa họ đến bệnh viện cứu chữa trước?*

Còn phải xem họ là người như thế nào nữa, nếu họ là người học Phật thì mình có thể làm như vậy; Còn nếu như họ không phải là Phật tử mà bạn làm như vậy thì người nhà sẽ gây phiền phức cho bạn, vì chính về sau không biết như thế nào nữa, họ nói là bạn không chịu đưa họ tới bệnh viện cấp cứu, bạn đã làm lỡ mất thời gian cấp cứu của họ, họ yêu cầu bạn bồi thường, như vậy không phải là bạn tự chuốc lấy phiền phức hay sao? Cho nên trong chế độ xã hội hiện nay, bạn phải nắm rõ pháp luật và tuyệt đối tuân thủ, hoặc là bạn tiến hành song song đôi bên tốt đẹp, có một vài huynh đệ đồng tu trợ niệm giúp họ, đưa họ tới bệnh viện, rồi ở lại bệnh viện chăm sóc họ. Đây là phương pháp an toàn, thỏa đáng nhất.

CHƯƠNG 4

NỘI DUNG và PHƯƠNG PHÁP TRỢ NIỆM

- 1. 1. Trong quá trình trợ niệm, có cần phải sám tịnh không? Hoặc thứ nhất là trước khi tắt thở hay sau khi tắt thở?**

Sái tịnh là việc nên làm. Khi bạn đến đạo tràng trợ niệm đó thì phải nên sái, càng đơn giản càng tốt, không nên phức tạp, làm vậy là có sự tôn kính đạo tràng, có sự cung kính đối với chúng sanh vô hình ở cõi này. Giúp cho người đó được vãng sanh là cũng mong rằng những oán thân trái chủ của họ chịu hóa giải oán kết, cùng chung đến giúp họ.

1. 2. Trong quá trình trợ niệm có cần sái tịnh không? Và lúc nào mới thích đáng. Nếu người bệnh đã tắt thở có cần sái tịnh nữa không?

Khi con người vừa lâm chung tắt cả các nghi thức đều không quan trọng, tâm tịnh thì cõi Phật tịnh, đâu phải chỉ rưới mấy giọt nước là Tịnh Độ đâu, đó chỉ là cách thể hiện, phải hiểu là như vậy. Có rưới nhiều nước đi nữa mà tâm không tịnh thì cũng vậy thôi. Bạn phải hiểu cái lý này. Khi lâm chung tắt cả các nghi thức đều không cần thiết chỉ có một câu niệm Phật đưa tiễn vãng sanh, cũng không có bất cứ khai thị gì và cũng không cần tụng bất cứ Kinh Chú gì, chỉ có một câu niệm Phật xuyên suốt là được rồi. Trong quyển “sức trung tâm lương” và “sức trung tu tri” giảng rất là rõ.

1. 3. Trợ niệm cho người bằng 4 chữ có được không?

Khi trợ niệm bốn chữ là cách niệm chuẩn. Khi người ta đang lâm bệnh nặng, phải biết là càng đơn giản thì càng tốt, sáu chữ là quá nhiều, bốn chữ là tốt. Trong “Trúc song tùy bút” của Đại sư Liên Trì, có một đoạn nói, có người hỏi ngài rằng: Ngài dạy người khác niệm Phật như thế nào? Đại sư Liên Trì đáp: Tôi dạy người ta niệm: Nam Mô A Mi Đà Phật, có một người khác hỏi: bản thân Ngài niệm như thế nào? Ngài trả lời là tôi niệm A Mi Đà Phật. Tại sao dạy người khác hồng danh sáu chữ còn mình chỉ niệm bốn chữ, Ngài liền đáp: Cả cuộc đời này tôi không muốn tạo ra sáu đường luân hồi, quyết tâm cầu sanh Tây Phương Tịnh Độ, nên chỉ niệm bốn chữ mà trong kinh A Di Đà Phật đó là chấp trì danh hiệu, danh hiệu chỉ có bốn chữ. Tuân giữ những lời dạy của đức Như Lai, tại sao lại khuyên người khác niệm sáu chữ và họ chưa chắc đã phát tâm cầu vãng sanh cho nên thêm vào chữ Nam Mô, Nam Mô có nghĩa là gì? Nghĩa là cung kính là quy y, là kết duyên với đức Phật A Di Đà, chứ chưa chắc chắn thật sự muốn vãng sanh, thì Nam Mô là lời khách sáo không cần thiết, làm được thì

không cần khách sáo, còn giả thì khách sáo một chút cũng tốt, cung kính một chút cũng tốt, bạn hiểu được lý này thì bạn mới biết rõ khi lâm chung trợ niệm giúp người chỉ có bốn chữ, không được niệm sáu chữ. Đây là thời khắc quan trọng, bất cứ sự khách sáo nào cũng đều không cần, không cần bất cứ một sự khách sáo nào, một câu Phật hiệu từ đầu cho tới cuối tự lợi, tự tha.

1. 4. Bình thường niệm Phật chọn cách 5 câu đối giọng mà Lão Pháp Sư đã dạy, mỗi khi lâm chung hơi thở yếu, trợ niệm phải liên tục, chọn cách này hay chọn cách có tiết tấu hơi chậm?

Việc này tốt nhất là nên hỏi lại cha mẹ bạn, nên để họ thích để chịu. Nếu họ là người chấp trước thì bạn nên tùy thuận họ. Nếu họ trả lời được thì không có vấn đề gì, còn nếu họ kiên quyết hay là bảo cứ dùng cách của tôi tốt hơn, tôi đã niệm quen rồi thì phải tùy thuận họ.

1. 5. Khi trợ niệm, có người thích niệm thầm, niệm như vậy người chết có được lợi ích thật sự hay không?

Khi niệm thầm thì có quý thần biết, khi niệm ra tiếng thì không những độ người chết mà còn có thể độ những chúng sanh nào nghe được, nghe được âm thanh, ngay cả những loài: bò, bay, máy, cựa xung quanh cũng được lợi ích. Đây là chuyện tốt, cho nên niệm ra tiếng tốt hơn niệm thầm cái lý chính là ở chỗ này. Nhưng mà xã hội hiện nay, dân số quá nhiều, trong thành phố nhà ở thường là nhà trọ, nếu chúng ta niệm lớn tiếng sẽ làm ồn nhà bên cạnh, cho nên ở các nước khác họ không cho phép làm ồn nhà bên cạnh. Nếu bạn làm ầm ĩ thì họ sẽ báo cảnh sát, cảnh sát sẽ đến nhắc nhở bạn, cho nên nó sẽ có ảnh hưởng tới chúng ta khi trọ niệm. Trong hoàn cảnh này khi trọ niệm có thể nhỏ tiếng một chút hay là niệm có tiếng mà tiếng nhỏ, lấy nguyên tắc không được làm ồn nhà bên cạnh. Niệm nhỏ tiếng, (trì kim cang) là miệng động mà không có tiếng, cho nên việc này phải xem xét hoàn cảnh lúc đó. Nói tóm lại tốt nhất là niệm ra tiếng, thế thì hiện tại cũng có rất nhiều người chết ở bệnh viện thì sao? Khi niệm Phật ở bệnh viện bạn phải giữ cho âm điệu thấp, đừng nên làm ồn ở phòng bên cạnh. Đây là điều chúng ta phải suy xét.

1. 6. Thư thầy, mình có thể dùng cách đi vòng quanh Phật để trợ niệm không?

Có thể, cách này rất tốt.

1. 7. Sau khi đau chết mình phải trợ niệm như thế nào? Trước khi qua đời, mình đọc chú Đại bi hay kinh Địa Tạng có được không?

Nếu như họ là người tu Tịnh Độ thì lúc này không nên tụng kinh, không nên tụng kinh gì cả, chỉ cần niệm A Mi Đà Phật. Khi con người đang lâm bệnh, đặc biệt là lúc bệnh nguy kịch, không được xen tạp bất cứ Kinh, Chú nào, không cần kinh gì khác, chú vãng sanh cũng không cần, chỉ có một câu niệm Phật rất là hiệu quả. Khi vừa qua đời, họ cần phải nghĩ đến một câu niệm Phật, nếu mình niệm Phật, người thật sự muốn cầu sanh Tịnh Độ nhất định sẽ được vãng sanh, cho nên công đức này không thể nói hết. Khi lâm chung không cần thêm vào những lời chú này, không cần thêm vào cái gì cả, còn nếu đã qua đời rồi thì sao? Nếu đã qua đời rồi vậy thì chúng ta phải chiếu qua phương pháp sức trung tu tri, niệm Phật cho họ từ 8 giờ đến 12 giờ. Khi Hàn Quán Trưởng qua đời chúng ta

38

đã niệm cho bà ấy 14 giờ. Khi đã tiễn họ vắng sanh rồi, nếu có thời gian tụng thêm kinh hồi hướng cho họ là được rồi. Trong khoảng thời gian này nhất định không được xen tạp thứ gì khác.

1. 8. Khi lâm chung, niệm Phật có cần phải quán tưởng không?

Không cần phải quán tưởng, quyết tâm chuyên niệm thì tự nhiên có cảm ứng. Lúc này đây, lúc bình thường không có quán tưởng mà lúc này đây lại thêm vào quán tưởng thì trái lại sẽ không tốt. Nhất định phải làm giống những gì mà thường ngày mình đã học, nếu tâm bạn đã định mà khi lâm chung lại thêm vào những các thứ này thì sẽ làm cho tâm bạn nhiều loạn.

1. 9. Trong lúc trợ niệm cho người sắp mất hay là hoá táng quán tưởng đến đức Phật A Di Đà tiếp dẫn vắng sanh và tưới hoa sen, xin hỏi người chết có được vắng sanh hay không?

Việc trợ niệm là tăng thượng duyên cho người mất, nó có hiệu quả hay không còn phải coi lại việc họ có đi được hay không? Nếu như họ rất vui vẻ nghe theo sự dẫn dắt của bạn

thì họ sẽ được vãng sanh còn nếu như khi lâm chung mà còn lưu luyến thế gian còn lưu luyến tình thân họ đi không được rồi.

Về phần người trợ niệm chúng ta thành tâm thành ý làm tròn việc mình thì là chính xác rồi, cho nên nhất định phải có sự hợp tác 2 bên. Tôi có ý giúp bạn, nếu bạn chịu tiếp nhận thì mới có hiệu quả.

1. 10. Khi trợ niệm hoặc là hoá táng chúng ta quán tưởng rất rõ ràng, quán tưởng nơi đến của người mất, kết quả của sự quán tưởng như vậy có đáng tin cậy hay không.?

Sự quán tưởng nơi sức tu tập của bản thân một người còn tính đến yếu tố của người vãng sanh, xem tình trạng tu hành của bản thân họ, nếu cảm thấy tương ứng thì đó là thật, còn nếu như không tương ứng thì không phải là thật, ví như nói về một người không tin Phật Pháp, cũng không niệm Phật, tà tri, tà kiến, còn bạn là một người tu hành rất tốt, vậy khi họ sắp mất quán tưởng họ có được ngồi trên hoa sen vãng sanh sang thế giới Cực Lạc hay không? Nếu như mà được thì chư Phật Bồ Tát Đại Từ Đại Bi thì chúng ta ai nấy cũng đều không cần phải niệm Phật,

không cần phải tin Phật, đến lúc đó chư Phật Bồ Tát sẽ quán tưởng cho chúng ta thì chúng ta sẽ được thành tựu. Việc này nói về lý thì không thông, vậy thì có thể nói, việc quán tưởng đối với bản thân bạn thì có lợi ích, vì nó là một điểm thật có thể giúp cho bạn tăng trưởng thiện căn, nhưng đối với người chết thì không chắc chắn có kết quả thật sự. Nếu như người chết thật sự có tu tập thì họ niệm Phật vắng sanh rồi bạn quán tưởng thêm, bạn nhìn thấy, đó không phải do bạn quán tưởng mà được mà do bạn nhìn được cảnh giới của họ, khi tâm của bạn thanh tịnh thì bạn có thể nhìn thấy được.

1. 11. Trợ niệm cho người sắp mất có phải là tụng kinh Địa Tạng không? Phải niệm Phật như thế nào?

Không cần, bạn phải hiểu rằng trong khoảng sát na mà con người sắp chết thì đó là thời khắc quan trọng nhất, không cần tụng kinh gì cả, cứ thẳng lối họ đâu có sức tu tập để nghe kinh đâu, một câu niệm Phật mà lại niệm Phật bằng 4 chữ A Mi Đà Phật không cần phải niệm Nam Mô, đến lúc này càng đơn giản thì sức càng mạnh, càng có thọ dụng bạn muốn

tụng kinh Địa Tạng phải đợi sau khi họ mất rồi, trợ niệm vãng sanh, nghĩa là người đó tắt thở rồi, sau khi tắt thở, tốt nhất là nên niệm Phật tiếp cho họ 12 giờ nữa, chí ít cũng niệm thêm 8 giờ, thần thức của họ mới rời khỏi xác. Trong khoảng thời gian này chỉ nên một câu niệm Phật, nếu bạn muốn tụng kinh Địa Tạng, kinh A Di Đà cho họ thì tốt nhất nên đợi sau bảy ngày. Còn thực sự như họ vãng sanh rồi, bạn có tụng kinh Địa Tạng cho họ cũng là để tăng phước cho họ, tăng cao phẩm vị cho họ còn nếu như họ chưa vãng sanh thì lúc này tụng kinh Địa Tạng có thể giúp họ tiêu trừ đau khổ.

1. 12. Sau khi người chết tắt thở rồi mình tiến hành “Tam Thời Hệ Niệm” cho họ thích hợp hay niệm A Mi Đà Phật thích hợp?

Đều được cả, người chết khi đã tắt thở rồi, niệm Phật là điều quan trọng, niệm Phật tốt hơn “Tam Thời Hệ Niệm”, vì lúc này phải tập trung toàn bộ tinh thần nhắc nhở họ niệm câu niệm Phật này thì nhất định sẽ được vãng sanh. Phật sự “Tam Thời Hệ Niệm” nên được thực hiện sau ngày thứ 7, từ thất đầu cho đến thất thứ ba, lúc này làm là tốt nhất,

trong bảy ngày đầu tốt nhất là ngày nào cũng nên niệm phật, các kinh A Di Đà cũng không cần tụng.

1. 13. Có thể dùng pháp sự “Tam Thời Hệ Niệm” để trợ niệm không?

Trong tác phẩm văn sao của Đại sư Ấn Quang có nói: “Tam Thời Hệ Niệm” là của Quốc sư Trung Phong. Đại khái là có người hỏi Đại sư là có thể dùng nó để trợ niệm hay không? Tổ không tán thành và tôi cũng vậy. *Việc trợ niệm khi sắp chết rất là quan trọng chỉ một câu niệm Phật thôi.*

Đã nhiều năm qua để tiền người vãng sanh chúng tôi đã dựa vào “Sức trung tu tri” tất cả đều y chiếu theo pháp này mà làm, chúng tôi dựa vào quyển sách này để tiến biệt. Trong phần tiến biệt, ngay cả kinh cũng không tụng nữa, cũng không được khai thị, chỉ được niệm một câu A Mi Đà Phật đến cuối mà thôi. “Tam Thời Hệ Niệm” mấy năm gần đây chúng tôi đã đề xướng và thu được kết quả rất tốt. Khi nào chúng ta mới thực hiện nó. Phần nhiều là ở Phật thất, Phật thất là tự lợi. Sau khi mất 7 ngày chúng ta tổ chức một buổi “Tam Thời Hệ Niệm” để siêu độ, cho bài vị đã được mang đến trong khi tu Phật thất. Nếu như có

bạn đồng tu, hoặc người thân có cần siêu độ còn ngay trong Phật thất chúng ta không làm bất cứ Phật sự gì, chỉ có thể ngày nào cũng niệm Phật hồi hướng cho họ nên sau khi viên mãn Phật thất làm "Tam Thời Hệ Niệm" thì âm dương lưỡng lợi nó mới hoàn toàn thích hợp với Tịnh Tông trong đó tụng kinh A Di Đà, chú vãng sanh hoặc khai thị gì cũng được, đều rất tốt.

Ở đây là thuộc về cách làm của một pháp hội như vậy, chứ không phải việc trợ niệm thông thường. Việc này các bạn đồng tu phải biết.

Người tu Tịnh Độ, mỗi niệm phải tương ứng với Bốn Tông của chúng ta. Chúng tôi thấy rất nhiều nghi thức của việc siêu độ rất là tương ứng với Tịnh Độ và thích hợp nhất là nghi thức này.

Chúng ta phải chọn lấy cách này. Nhiều năm trở lại đây quả thật là đã có kết quả rất tốt, cho nên được dùng nó trợ niệm khi sắp chết, các vị phải biết điều này.

- 1. 14. Có một vài huynh đệ đồng tu, hoặc động vật chết bất đắc kỳ tử. Sau khi trợ niệm 10 giờ, cơ thể vẫn cứng ngắc. Sau đó tiếp theo làm**

“Tạm Thời Hệ Niệm”. Khi kết thúc pháp hội, toàn thân mềm mại, đó là do kết quả của sự trợ niệm cộng thêm hệ niệm hay là sức của hệ niệm lớn hơn trợ niệm?

Có sự giống nhau, ví dụ như chúng ta ăn cơm, chén cơm đầu là trợ niệm, ăn không no, tiếp theo ăn chén thứ hai thì thấy no. Chén thứ hai là hệ niệm. Bạn thử nói công đức của hệ niệm lớn hơn công đức của trợ niệm hay công đức của trợ niệm lớn hơn công đức của hệ niệm. Tất cả đều không phải vậy, đều bình đẳng, cho nên vấn đề này chúng ta không được nghi ngờ.

- 1. 15. Trong quyển sách “Làm thế nào để niệm phật vãng sanh thành Phật bất thoái”** Có đề cập đến một người niệm phật bị bệnh sắp chết lại rất ghét tiếng niệm Phật. Đoàn trợ niệm phải chuyển sang tụng kinh Địa Tạng, sám hối cho họ, sau đó thì người bệnh này lại thích nghe tiếng niệm Phật. Xin hỏi nếu có tình trạng trên xuất hiện, chúng ta có thể tụng kinh khác như là: Tâm kinh, kinh Phổ Môn ..v.v.. hoặc chỉ là

tụng kinh Địa Tạng mới có hiệu quả. Tại sao như vậy?

Tuy là Đức Thế Tôn có dạy: Pháp môn bình đẳng không có cao thấp nhưng căn tánh của chúng sanh không giống nhau, nhất là từ vô thủy kiếp đến nay, nghiệp chướng, tập khí có sự khác biệt rất lớn, vậy nếu gặp phải những trường hợp này, chúng ta thấy rất rõ đó là nghiệp chướng hiện ra, đó cũng chính là điều mà thông thường chúng ta nói: Oán thân trái chủ của họ đến gây chướng ngại khiến cho bạn khi nghe tiếng niệm Phật thì sanh tâm phiền ghét. Vậy thì việc giải oán, thích kết thông thường mà nói kinh Địa tạng quả thực rất có hiệu quả. Tại sao vậy? Vì hợp cơ, vậy phẩm Phổ Môn có được hay không? Phẩm Phổ Môn cũng tốt, nhưng chúng ta phải biết Đức Thế Tôn sau khi nhập diệt, muốn cho Phật pháp được trụ ở thế gian. Việc đại sự này Đức Thế Tôn quả thực đã ủy thác cho Ngài Địa Tạng Bồ Tát hay nói cách khác. Lúc Đức Phật không còn ở đời, Ngài Địa Tạng Bồ Tát thay mặt Đức Phật. Thân phận của Ngài không giống như các vị Bồ Tát khác.

Chúng ta đã thấy trong kinh Địa Tạng Bồ Tát Nguyên. Trong phần tựa, chúng ta thấy sự

thù thắng, trang nghiêm của kinh không thể nói hết, các vị thường nghĩ Đức Thích Ca Mâu Ni trọn đời thuyết pháp độ sanh, có pháp hội nào mà thính chúng đều là chư Phật Như Lai không? Không có, kinh Hoa Nghiêm cũng không có thù thắng như vậy. Chỉ riêng khi nói kinh Địa Tạng thì mười phương chư Phật Như Lai đều đến làm thính chúng. Bạn mới hiểu sự trang nghiêm này rất là hiếm có. Vậy thì công hiệu kinh điển này đương nhiên cũng phải là rất hiếm có, nên thông thường tụng kinh Địa Tạng thì hiệu quả đạt được thật khó nói hết.

Việc này rất có lý, còn nếu tụng các kinh khác mà có hiệu quả thì đó là do có duyên với họ.

Trong phẩm Phổ Môn, Đức Quán Thế Âm Bồ Tát cũng có nhân duyên đặc biệt đối với thế gian của chúng ta đây. Nếu không tụng kinh Địa Tạng mà tụng kinh Phổ Môn tôi tin là cũng như nhau.

- 1. 16. Mình vì người bệnh mà giới thiệu tụng kinh Địa Tạng, nếu như bệnh tình càng nặng hơn, có thể là người nhà sẽ cho là Phật pháp**

không linh, như vậy có phải tạo cho họ phỉ báng Phật pháp không?

Thật vậy, việc này chúng ta cũng phải nên biết. Khi con người ta mang bệnh, tụng kinh Địa Tạng là giúp họ tiêu nghiệp chướng, nhưng mà tụng kinh Địa Tạng, đem công đức hồi hướng cầu sanh Tịnh Độ, là đúng như pháp. Bạn có hiểu cái lý này. Đây là ba bậc vãng sanh. Trong kinh Đại Thừa Vô Lượng Thọ, trong phẩm này có nói đến. Trong kinh này có bốn đoạn lớn, ba đoạn trước là bậc thượng vãng sanh, bậc trung vãng sanh và bậc hạ vãng sanh. Đoạn sau cùng hết đó chính là nói đọc, tụng tất cả các Kinh điển đại thừa, bất luận là bạn có tu Tịnh Độ hay không cũng đừng mặc kệ. Khi sắp qua đời, đem công đức mà bạn đọc, tụng Đại Thừa, hồi hướng cầu sanh Tịnh Độ. Nếu như cái tâm này chân thành, khẩn thiết thì Phật sẽ đến tiếp dẫn. Cho nên pháp môn Tịnh Độ này rất là rộng lớn, không phải hạng cuộc ở việc tin hay không? Chỉ cần khi sắp chết mà có niềm tin vào nó thì sẽ được vãng sanh, còn khi sắp chết mà không tin thì hết cách.

1. 17. Phụ trách đưa vãng sanh, trợ niệm đã 3 năm, tất cả đều thực hiện

theo nghi thức của Tổ. Hiện tại có người đề xuất, chỉ cần niệm một câu A Mi Đà Phật đưa vãng sanh. Thực sự chúng con làm là: Xướng bài tán Liên Trì, tụng kinh A Di Đà, thứ ba là tụng Tâm kinh, thứ tư là tụng chú Vãng sanh, kệ tán Phật, niệm Phật mỗi ngày, niệm Phật hơn 20 tiếng đồng hồ, rồi sau đó mới hồi hướng Tam Bảo, xin hỏi làm như thế có được không?

Làm như vậy e hơi nhiều đấy. Bạn phải biết là khi con người ta sắp chết thì đó là việc lớn nhất của một đời người. Các vị Cổ Đức thường dạy chúng ta tụng Kinh không bằng tụng Chú, tụng Chú không bằng niệm Phật.

Câu này có nghĩa là thế nào? Trong tình trạng khẩn thiết nhất, chỉ cần nắm chặt lấy câu niệm Phật, tất cả những thứ khác đều không cần, bạn phải hiểu là 1 câu niệm Phật này, tất cả các kinh điển Đại Thừa mà Đức Thích Ca Mâu Ni Phật nói suốt 49 năm mà ngày nay chúng ta gọi là Đại Tạng Kinh, tất cả đều nằm trong danh hiệu Phật đây, danh hiệu Phật đây là Pháp môn đại tổng trì, là

cương lĩnh chung của Phật pháp, không có thiếu một pháp nào.

Thầy của tôi: Cư sĩ Lý Bình Nam vãng sanh, sau khi vãng sanh rồi, trong suốt 49 ngày chỉ có một câu niệm A Mi Đà Phật, suốt 49 ngày không gián đoạn. Việc này ở Đài Loan rất là hiếm có, thật là vô tiền khoáng hậu. Đến giờ vẫn không có trường hợp như vậy.

Ở thư viện Hoa Tạng Đài Bắc của chúng ta đây, Hàn Quán Trưởng vãng sanh cũng 1 câu niệm Phật suốt ngày đêm không gián đoạn, cũng niệm suốt 49 ngày, những việc này đều là nhân duyên hiếm có, có thể đưa ra để các vị tham khảo. Đừng nên làm chi cho phức tạp như vậy. Trong suốt 49 ngày tốt nhất chỉ nên niệm 1 câu A Mi Đà Phật, công đức vô lượng vô biên.

1. 18. Tụng kinh, niệm Phật bằng máy, xin hỏi người chết có được lợi ích, thọ dụng gì không?

Việc này khó nói, tại sao? Vì nó chỉ có hình thức âm thanh chứ không có tinh thần, cho nên tại sao khi tụng kinh phải chí thành thì tụng mới có cảm ứng. Sự thực tâm đem tới cảm ứng. Phương pháp này chỉ có thể là bất

đặc dĩ, không có cách nào khác nên chỉ dùng tạm thời, thực ra làm như vậy không đúng pháp.

Khi dùng máy thu âm, tốt nhất là nên có thêm vài người cùng trợ niệm. Dùng máy thu âm để giúp chúng ta trợ niệm thì được. Nếu như chỉ thuần túy dùng máy thu âm mà không có người thì e rằng sẽ không có hiệu quả.

1. 19. Có một vị cư sĩ độc cư, niệm Phật cầu vãng sanh Tịnh Độ. Ngay khi người đó sắp vãng sanh, dùng máy niệm Phật hoặc đĩa CD để trợ niệm, xin hỏi làm như vậy có thể dẫn dắt họ vãng sanh Tịnh Độ không?

Có thể. Đây là cách rất hay. Nếu như không có mời được người đến trợ niệm thì dùng cách này là tốt, nhất thiết phải có tiếng niệm Phật. Danh hiệu A Mi Đà Phật đêm ngày không gián đoạn.

Khi con người sắp chết, điều quan trọng nhất là phải có người cảnh tỉnh họ, đừng để gián đoạn tiếng niệm Phật, đừng để bị vọng tưởng. Cho nên có được bạn đạo giúp họ trợ

niệm thì rất tốt, còn không thì dùng máy niệm Phật cũng tốt thôi. Máy niệm Phật này đôi khi còn tốt hơn cả con người nữa vì con người còn có vọng niệm. Con người đôi khi còn có khởi tâm vọng niệm, còn máy thì chỉ giúp người niệm Phật nên không có khởi tâm vọng niệm.

1. 20. Người bệnh nhất tâm cầu sanh Tây Phương Tịnh Độ, đang trong bệnh nặng, hôn mê, bất tỉnh, mình phải xử lý như thế nào để giúp người bệnh vắng sanh?

Lúc này đây tốt nhất là dùng máy niệm Phật để cho họ nghe tiếng niệm Phật bằng tai nghe, nó vừa không quấy rầy người khác mà họ cũng có thể nghe tiếng niệm Phật. Người nhà thì ngồi bên cạnh nhỏ tiếng giúp họ niệm Phật. Tiếng trợ niệm phải giống với âm điệu của máy niệm Phật, được như vậy thì họ rất có thọ dụng.

1. 21. Chồng của con bị bại liệt suốt 19 năm đã 2 lần được đưa vào bệnh viện cấp cứu. Trong lúc hôn mê đã thấy cảnh địa ngục, sau khi tỉnh dậy nói: Tôi phải sang thế giới Cực Lạc chứ không xuống địa ngục. Nhưng

**do cơ thể yếu ớt nên niệm Phật
thoái chuyển. Xin lão Hòa Thượng
khai thị cho.**

Ông ấy đã nhìn thấy địa ngục mà muốn sang thế giới Cực Lạc. Bạn nên giúp họ niệm Phật. Cơ thể yếu ớt không thể niệm Phật được cũng không sao. Miễn nghe tiếng niệm Phật là được rồi. Hiện tại máy niệm Phật là một công cụ trợ niệm rất tốt. Nếu bạn sợ quấy rầy người khác, có thể dùng tai nghe cho họ nghe. Họ rất dễ bị hôn trầm (ngủ gật), bạn hãy mở cho tiếng lớn hơn một chút, như vậy thì hôn trầm sẽ mất. Nếu niệm được thì niệm theo máy niệm Phật, còn không niệm được thì thôi, đừng để tiếng niệm Phật bị gián đoạn, được vậy thì mới có thể vắng sanh; có lòng tin, cái gọi là không hoài nghi, không xen tạp, không khởi vọng tưởng, buông bỏ vạn duyên, nhất tâm chuyên niệm thì hiệu quả cũng như nhau.

**1. 22. Ở cách người chết rất xa, xin
hỏi mình ở nhà niệm Phật hồi hương
có hiệu quả không?**

Qua thực nghiệm kết tinh nước của Tiến sĩ Giang Bồn Thăng đã chứng minh được; việc trợ niệm cho người bạn ở cách xa là được.

Ở ngay tại nhà mình, ngày nào mình cũng khởi niệm cung kính niệm Phật hồi hướng cho người bạn ở rất xa; chúng ta có được cái sức này. Tại sao? Vì sức niệm Phật siêu vượt cả không gian và thời gian, có xa hơn nữa cũng có thể đạt được. Thật không thể nói hết.

Trong Kinh Hoa Nghiêm, những việc như vậy Đức Phật có dạy rất rõ. Tất cả các Pháp đều do tâm tưởng sanh, tâm tưởng thì không có thời gian và không gian, không bị hạn chế bởi không gian và thời gian. Không có không gian tức là không có xa, gần. Không có thời gian nên không có sau, trước.

Chúng ta tụng kinh niệm Phật tại đây hồi hướng cho họ tức khắc sẽ đạt được, cho nên chúng ta nên biết, sau khi người đó mất rồi, rốt cuộc họ có đi con đường nào, chúng ta cũng không biết được. Nếu chúng ta thường nghĩ, nhớ đến họ, thường tụng kinh, niệm Phật hồi hướng cho họ, như vậy đối với họ có lợi ích gì không? Nhất định là có lợi ích. Lợi ích nhiều lắm đấy! Chúng ta phải hiểu cái ý này và chúng ta phải thật sự làm việc này, biết chắc đó không phải là mê tín.

1. 23. Đệ tử vì người chết mới tắt thở mà trợ niệm, có một bạn đạo

54

khai thị cho người chết, xin hồn người chết hãy ra giữa chân mày, đồng thời mời một người nam dùng tay vuốt từ dưới bàn chân người chết lên mặt, xin hỏi làm như vậy có đúng pháp không?

Những cách làm này có thể do tập tục bất đồng trong các nhóm tộc người. Trong Phật Pháp không có cách nói như vậy. Trong Phật Pháp tiền người chết, Pháp mà các vị đại đức cận đại đề xướng đều dựa vào quyển "Sức trung tâm lương" làm chuẩn tắc. Quyển sách này đã được Đại sư Ấn Quang thời cận đại, Ngài là vị Tổ thứ 13 của Tịnh Độ Tông đã được Ngài giám định. Mấy năm gần đây chúng tôi tiền người vãng sanh đều y chiếu theo quyển sách này.

1. 24. Đệ tử thường ngày y theo lời dạy của Pháp sư tu học, nhưng khi trợ niệm cho người chết, có thể tham chiếu theo cách siêu độ trung âm thân mật tông không?

Nếu có người chỉ dẫn thì có thể, còn không có người chỉ dẫn thì không cần. Cứ dùng cách chỉ dẫn của Tịnh Độ Tông thì rất có hiệu quả, đồng thời cũng nêu lên một tấm gương tốt:

chuyên sâu 1 môn, trường kỳ huân tập, làm được pháp chân chánh đã nói, không xen tạp, không nghi ngờ.

1. 25. Làm thế nào để trợ niệm, khai thị cho động vật?

Chúng ta đã thật sự thông đạt Phật Pháp rồi, vì vậy phải luôn thường nhớ lấy: nếu gặp phải những loài động vật, chúng ta nên niệm Phật hồi hướng cho nó, chú nguyện cho nó, chuyện bình thường nhất tức là niệm A Mi Đà Phật hồi hướng cho chúng. Nếu như biết niệm tam quy y thì càng tốt. Cách niệm quy y cho chúng không giống như cách niệm quy y của chúng ta.

Quy y Phật: không đọa địa ngục.

Quy y Pháp: không đọa ngã quý.

Quy y tăng: không đọa bàng sanh.

Bàng sanh tức là súc sanh, nghĩa là chúng ta quy y cho các chúng sanh không đọa vào 3 đường ác, sau đó đọc tiếp 3 câu này.

Khi gặp phải tất cả các loài động vật, chúng ta phải niệm Phật, hồi hướng cho chúng, niệm tam quy y cho chúng.

1. 26. **Khi trợ niệm mình dùng cách hồi hướng khắp hay chỉ hồi hướng riêng cho người đã mất?**

Khi trợ niệm vãng sanh nhất thiết phải dùng cách thức riêng cho người mất, không nên hồi hướng chung, hồi hướng chung là dùng cho pháp hội.

CHƯƠNG 5

SỐ NGƯỜI TRỢ NIỆM và CÁCH SẮP ĐẶT

1. 1. **Có phải số người trợ niệm càng nhiều càng tốt?**

Người trợ niệm dùng tâm chân thành, thanh tịnh, tâm từ bi, niệm câu danh hiệu Phật này. Người trợ niệm càng nhiều càng tốt.

Sự thù thắng của từ trường đây có thể khiến cho các loài quỷ thần trong đường ác không dám đến gần. Nếu người trợ niệm ít, trợ niệm mà không có thành ý thì quỷ thần trong đường ác thường tìm sơ hở, nó sẽ thừa chỗ yếu mà đập. Một chút đây chúng ta cũng phải đặc biệt chú ý, cho nên nếu có người hỏi ngộ nhỡ không tìm được người trợ niệm, chúng tôi có thể dùng máy trợ niệm được không? Họ chỉ cần trả lời có thì tốt hơn

không có 1 chút thôi. Tốt nhất là nên có người đến niệm. Đây là điểm khác nhau.

1. 2. Số người trợ niệm càng nhiều càng tốt hay là sức cầu thanh tịnh rồi chỉ thông báo cho một vài người biết là được rồi?

Niệm Phật vãng sanh không được quá nhiều người, nếu như quá nhiều người thì phải phân ban. Khi người bệnh sắp chết, trước mắt, tốt nhất nên có 4 người, trong Phật Pháp 4 người gọi là 1 chúng, là 1 đoàn thể, không nên quá nhiều, nhiều người quá sẽ gây ồn, từ trường sẽ không tốt, bạn phải hiểu điều này. Nếu như thật sự có phước báu, có nhiều người đến, có thể đến niệm Phật đường niệm Phật rồi hồi hướng cho họ, không nên niệm tại phòng của họ, vậy thì được.

Trước kia khi tôi còn ở Đài Trung, lúc Thầy Lý vãng sanh, bên cạnh chỉ có mấy người học trò, mấy người học trò thường chăm sóc Thầy, mà ở niệm Phật đường thì có 600 người, niệm suốt 49 ngày đêm không gián đoạn, lúc đó tôi thấy vậy rất là vui. Đại khái là ở Đài Loan. Đây là trường hợp vô tiền khoáng hậu. Đó thật sự là có phước báu. 600 người niệm suốt 49 ngày đêm, không

gián đoạn, có thể chịu được không? Không phải vậy. Người này niệm mệt rồi thì đi ra, thay cho người khác vào niệm. Học trò quá nhiều, có mấy mươi ngàn người, cho nên niệm Phật đường chỉ có 600 chỗ ngồi, vì vậy rất nhiều người phải đứng bên ngoài, nhìn thấy có người đi ra thì người khác liền thay vào. Đây là kết quả mà Thầy đã dạy suốt 38 năm với đại chúng. Sự thù thắng không gì sánh bằng.

1. 3. Khi chết không mong được người khác trợ niệm vì không thích người ta ra vào nhà, không thích mình sau khi chết bị người ta xúc chạm, thử thăm dò đầu, chân để xem sau khi chết đi về đâu, cho nên muốn riêng một mình vắng sanh tại nhà. Xin hỏi suy nghĩ như vậy có đúng không?

Nếu nắm vững được thì suy nghĩ như vậy là chính xác, còn nắm không vững là không chính xác. Phải nắm vững thì mới được. Nếu không nắm vững mà có một vài sự lo lắng thì nên để cho một ít người, ví dụ 2, 3 người cũng được, chứ không nên mời đến đầy nhà, vậy là quá nhiều, chỉ nên 2, 3 người luân

phiên để họ đủ duy trì suốt 24 giờ. Người quan tâm bạn, giúp đỡ bạn, trợ niệm bạn không bị gián đoạn, làm như vậy là lý tưởng nhất.

CHƯƠNG 6

CÁC PHÁP BẢO CỐ LIÊN QUAN CẦN PHẢI SẮP ĐẶT KHI TRỢ NIỆM

1. 1. Khi trợ niệm cho người lâm chung có cần phải gõ mõ không?

Chỉ gõ khánh chứ không gõ mõ, 4 người thành 1 ban, quây quanh giường của người bệnh để họ nghe, nếu tinh thần của họ còn minh mẫn thì hãy cùng niệm theo, còn như tinh thần không khỏe thì nghe theo, suốt 24 giờ không gián đoạn.

1. 2. Khi trợ niệm cho người sắp chết, nhất định phải treo tượng Phật, thắp hương, cúng nước không?

Có được hoàn cảnh này thì rất tốt, tốt nhất là khi lâm chung hãy để cho họ nghe được tiếng niệm Phật, nhìn thấy tượng Phật họ sẽ có ấn tượng, sẽ có sự trợ giúp rất lớn đối với họ.

1. 3. Khi trợ niệm phải treo tượng Phật như thế nào?

Khi người ta đang bị bệnh nặng, tượng Phật phải được treo dưới chân giường của họ. Họ nằm trên gối, vừa mở mắt ra thì sẽ thấy tượng Phật ngay chứ không phải treo tượng Phật ở trên đầu giường của họ. Treo trên phần đầu giường thì khi mở mắt ra họ sẽ không nhìn thấy. Bạn phải hiểu điều này. Nếu treo được 3 bức tượng thì rất tốt. Tại sao? Vì nếu họ ngó 2 bên thì đều có thể nhìn thấy. Nhất định phải chú ý đến việc họ vừa mở mắt ra, có xoay đầu thế nào họ cũng có thể nhìn thấy tượng Phật. Nghe được tiếng niệm Phật, nhắc nhở họ chánh niệm, không được làm cho họ khởi tâm luyến ái, không được để họ khởi phiền não. Việc này quan trọng hơn so với bất cứ thứ gì khác.

1. 4. Khi trợ niệm người chết có cần phải đắp tẩm vải Vãng Sanh hay là dùng mền Quang Minh không?

Đắp tẩm Vãng Sanh hay dùng mền Quang Minh đều không quan trọng. Điều thực sự quan trọng đó là sức công phu, tu trì của mình, tuyệt đối không phải nhờ đắp tẩm Vãng Sanh hay mền Quang Minh mà được

vãng sanh, còn không đáp nó thì không được vãng sanh.

Nếu đáp nó mà được vãng sanh thì cần gì phải tu hành. Chúng ta làm nhiều tẩm Vãng Sanh là được rồi, mỗi người chúng ta đều được vãng sanh rồi, cho nên tẩm Vãng Sanh và mền Quang Minh chỉ là thứ yếu chứ không phải là thứ trọng.

Điều trọng yếu đó là phải tu học đúng y như lý, như pháp.

Lý luận và phương pháp niệm Phật vãng sanh đều nằm ở trong kinh Vô Lượng Thọ, cho nên các vị phải đọc, tụng kinh Vô Lượng Thọ cho kỹ lưỡng thì các vị sẽ hiểu thôi.

1. 5. Khi trợ niệm cho người, có người thỉnh một vị đại đức Mật Tông đến trước người đó rải cát Kim Cang, đệ tử đành phải rời khỏi đó, xin hỏi làm như vậy có đúng pháp không? Cát Kim Cang có thực sự siêu độ người chết thoát khỏi 6 đường không?

Cát Kim Cang giống như là nước Đại Bi, người thật sự có đạo hạnh, thật sự có tu hành thì

sự gia trì của họ mới có tác dụng, còn nếu như không phải thực sự công lực của họ thì về mặt này hiệu quả của họ không lớn.

Nếu như người niệm chỉ có miệng mà vô tâm thì không có chút tác dụng nào, cho nên bạn phải biết điều này đúng hay là lời của chư Tổ Trung Quốc chúng ta đây là đúng. Làm mà không được thì phải quay lại coi nơi mình, không nên nhờ vào sức bên ngoài, sức bên ngoài phần nhiều đều không thể nương cậy. Tốt nhất là nên dựa vào chính sức của mình. Bản thân có tín tâm kiên cố. Giống như chúng bệnh ung thư của một người ở Sơn Đông. Đây là việc rất nghiêm trọng, nhờ có tín tâm của ông ấy mà tiêu chúng bệnh ung thư. Việc này thực ra không phải dễ. Hiện giờ ông ấy còn để lại 2 tấm ảnh để làm kỷ niệm, thường đưa cho người ta xem. Một tấm chụp ở bệnh viện, là tấm mà ông ta dùng ý chí để tự điều trị. Tấm thứ 2 thì không có. Cho nên phải tin vào mình. Tin vào người khác là sai rồi.

Nếu ông ấy tin vào tài mỗ của Bác sĩ thì không thể nào bảo đảm tính mạng của mình, cho nên ông ấy tự dùng ý niệm của mình để chuyển đổi. Cái này chúng ta có thể dùng

pháp sám hối. Sám hối phát nguyện có thể chuyển đổi.

1. 6. Xin hỏi có thể đốt tẩm vãng sanh được không?

Về việc này tôi không biết, xin đi hỏi người làm ra tẩm chần đó coi có thiêu được không?

Trong kinh Kim Cang có nói: Phàm những gì có tướng đều là hư vọng, bạn đốt nó cũng tốt mà không đốt nó cũng tốt.

1. 7. Người tắt thở rồi nhưng chưa liệm xin hỏi có cần đốt đèn dưới chân không?

Việc đốt đèn đó là tập tục, tập tục của người đời. Nếu như hành tang y theo pháp Phật thì không cần thứ này. Y chiếu theo pháp Phật làm thì cũng có thể, còn nếu như không thể hành tang theo Phật giáo thì bất đắc dĩ cũng phải y theo Pháp thế gian. Tại sao? Vì trong nhà nhiều anh em, chưa chắc ai nấy cũng đều học Phật. Nếu bạn làm theo Phật pháp mà họ không đồng ý mà bạn làm thì cũng không được, nên phải tùy duyên thôi. Đó gọi là "gia hòa vạn sự hưng".

CHƯƠNG 7

NỘI DUNG và THỜI ĐIỂM KHAI THI KHI LÂM CHUNG

1- *Với những người bệnh sắp chết chúng ta phải khai thị như thế nào?*

Đầu tiên là chúng ta phải tôn trọng người vãng sanh mà chúng ta quan tâm đây, nên hỏi thử người thân trong gia đình họ: Thường ngày họ nghĩ những gì? Họ muốn điều gì? Những thói quen trong đời sống thường ngày là gì? Ta phải hiểu hết những điều đó, để có thái độ thế nào nơi phòng bệnh của họ, mình phải nói những lời gì? Làm những gì? Và làm cho thật khéo léo, thật đúng pháp, để cho mọi người tôn kính. Không được làm theo ý của mình, bạn thấy là vừa ý nhưng những bà con thân nhất bên cạnh cho là bạn ác ý. Đó có phải là làm ơn mắc oán hay sao? Thật không dễ đâu. Nhất là đối với những đứa con của họ, có một vài người tin Phật, còn bản thân người bệnh không tin Phật, cả nhà đều không tin Phật. Trường hợp này khó độ nhất. Phải dùng chân trí tuệ, phương tiện thiện xảo thật sự. Phải hiểu người này lúc sanh tiền thích cái gì? Mong muốn cái gì? Tùy theo sự thích, sự mong muốn của họ mà khai thị. Lời khai thị phải đơn giản, rõ ràng,

ngôn ngữ càng ngắn càng tốt, không được giảng bất cứ lý luận gì, lúc này nói lý luận không kịp đâu. Tùy theo sở thích họ mà hướng dẫn: “Những gì mà bạn thích, bạn mong cầu, khi đã gặp Đức A Di Đà rồi thì xin sẽ được toại nguyện, Đức Phật sẽ giúp bạn”; nếu họ là người không biết Phật Pháp bạn nói gia trì thì họ không hiểu, đừng nên có sự giải thích, cứ nói là Phật sẽ giúp bạn, nếu bạn có lòng thành cầu xin thì sẽ có ứng nghiệm, những lời này họ nghe sẽ hiểu được. Họ sẽ vui mừng, sự an ủi. Tiền đồ của mình rất có hy vọng. Ở thế giới Cực Lạc đời đời kiếp kiếp bạn sẽ gặp được những người tốt, thân bằng quyến thuộc. Đức Phật sẽ giúp bạn. Trong đây cũng có không ít, nếu có khả năng họ đã sang thế giới Cực Lạc an cư lạc nghiệp rồi. Phải dẫn dắt họ bằng những lời này. Còn bản thân họ tin Phật, cả nhà tin Phật thì dễ làm rồi, cứ theo “Sức trung tu trì” ai cũng phối hợp dễ làm. Khó làm nhất là cả gia đình không hiểu không tin Phật Pháp, rất khó hợp tác với bạn. Lúc này phải thể hiện trí tuệ thật sự của bạn, thể hiện phương tiện thiện xảo của bạn.

2- *Lâm chung khi nào chúng ta mới khai thị được? Phải khai thị như thế nào?*

Lúc con người sắp chết, tất cả nghiệp thiện ác mà họ đã tạo trong đời lúc này đều hiện ra cả, cho nên chúng ta thấy có nhiều người bệnh trong trạng thái sắp chết hoặc trước khi lâm chung bốn hay năm ngày hoặc một tuần, lúc đó họ có hiện tượng nhìn thấy có nhiều người thân, quyến thuộc đến ở ngoài cửa. Những người họ thấy là người thân quyến thuộc đã qua đời rồi. Trong kinh Địa Tạng nói rất rõ ràng: *Đó Là cảnh âm hiện ra, cảnh giới này rất xấu, vậy có phải là người thân quyến thuộc của họ không? Không phải, đó là oán thân trái chủ của họ biến thành người thân quyến thuộc đến để dụ dỗ họ, dắt họ đi. Sau khi dắt đi rồi họ sẽ báo thù.* Những sự kiện này có nói trong kinh Địa Tạng. Nếu họ gặp cảnh tượng này bạn liền cảnh tỉnh họ: Đừng để ý đến, bất kể là ai, cứ yên tâm niệm Phật, họ vừa chuyển ý niệm thì cảnh giới đó biến mất. Khai thị khi lâm chung chính là câu như trước này. Lúc bấy giờ không được tụng kinh, lời kinh quá dài, mình càng tụng đầu óc họ càng rối loạn, vậy là được yên rồi, đừng nói thêm một lời nào khác. Cứ một câu chuyên họ vững tâm niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ thấy cái gì cũng đừng quan tâm đến. Nếu thấy Phật A Di Đà đến thì theo ngài đi,

nếu không phải Phật A Di Đà thì cho dù chư Phật, Bồ Tát nào cũng đừng để ý đến. Khi lâm chung khai thị chỉ mấy câu như vậy. Canh người bệnh phải canh mấy ngày chỉ nói một câu này ngày đêm đừng gián đoạn lúc nào cũng phải cảnh tỉnh họ giữ gìn chánh niệm cho họ, cho nên người được vậy là có phước báu, có được Thiện tri thức bên cạnh nhắc nhở, đánh tan vọng niệm của họ, đánh dẹp lời dụ dỗ của oán thân trái chủ, giúp cho họ dễ khởi chánh niệm, cùng niệm Phật theo mọi người. Lúc họ không niệm được, lúc cơ thể suy yếu họ có thể nghe được hoặc thấy môi họ còn mấp máy, điều này rất quan trọng khi lâm chung có khai thị thì là câu này, phải coi họ chánh niệm cho rõ ràng. *Chánh niệm là gì? Là nhất tâm niệm Phật A Mi Đà*, đừng để cảnh giới cõi âm hiện ra làm rối loạn. Công đức vô lượng. Bà Hàn Quán Trưởng vắng sanh rất ít thấy cảnh giới này nhưng vẫn có hai lần, đây là số lần ít nhất mà tôi từng chứng kiến. Bà ấy có hai lần, hễ Bà vừa nói là tôi lập tức đánh tan ngay “đừng để ý đến chúng” Bà ấy nói “Dạ” và niệm Phật theo chúng tôi “Dạ” ; dù họ là người thiện hay người ác, là oan gia hay thân thuộc tất cả đều mặc kệ. Nếu họ không có nói nhưng

cảnh giới này một câu niệm Phật niệm đến cùng không cần phải khai thị thêm nữa.

TRỢ NIỆM CHO CÁC BẠN TU TỊNH ĐỘ

3- *Mình có cần cách một thời gian thì khai thị thân trung ấm cho người mất không? Nếu khai thị thì người mất có lợi ích gì không?*

Việc này không cần thiết khi trợ niệm thường thì gọi là chết nghĩa là Bác sĩ xác định họ đã chết. Tốt nhất là từ 12 đến 14 tiếng đồng hồ, trong thời gian này chỉ có trợ niệm giúp họ bằng một câu niệm Phật. Trước khi họ tắt thở, lúc họ còn bệnh nặng không nên khai thị cũng đừng giảng kinh, cũng đừng xướng niệm những thứ này làm gì đều là quấy rầy, chỉ có một câu niệm A MI ĐÀ PHẬT, còn khai thị thì chỉ cần một câu "Cầu sang Tây Phương Tịnh Độ" đây là điều thọ dụng nhất không để cho họ có sự suy nghĩ gì khác. Nếu như trong lúc đó họ nhìn thấy người thân thì người đó đã qua đời, có hiện tượng này, mấy người này có đến thì nhắc nhở đừng đi theo họ, chờ Phật A Di Đà đến. Thấy Phật A Di Đà rồi mình đi theo ngài, bất cứ người nào đến, bất cứ chư Phật Bồ Tát nào đến mình cứ mặc kệ, điều này rất quan trọng. Đừng nên nói điều gì khác nữa. Một câu A Mi Đà niệm cho

đến cùng thì đối với họ rất có thọ dụng. Điều này trong “Sức trung Tu Tri, Sức trung Tâm Lương” có nói rất rõ, bạn nên xem nhiều lần cho biết, nhất là phát tâm trợ giúp, quan tâm khi lâm chung, nhất định mình phải có kiến thức, nếu không thì bạn chẳng những không làm lợi ích gì cho họ mà còn sanh ra tác dụng phụ nữa.

4- *Có nhiều người chủ trương khi lâm chung hoặc giả là đã siêu tiếng vãng sanh rồi phải nên khai thị. Khai thị cho người mất và oán thân trái chủ của họ, cũng có người chủ trương không cần phải khai thị chỉ cần một câu niệm Phật, niệm cho đến cùng. Xin hỏi cách nào đúng Pháp hơn?*

Người ta trước khi tắt thở, nghĩa là lúc Bác sĩ chịu thua. Trước khi họ tắt thở, lúc này một câu niệm Phật là quan trọng nhất, khai thị tức là đánh sang đường khác, không đúng. Có khai thị đi nữa thì thật ra chỉ có một câu. Nếu như họ nói có thấy người này người khác đến, có người kia lại hoặc chư Phật chư Bồ Tát nào đến thì hãy nói với họ là đừng để ý đến, 1 câu niệm Phật đến cùng. Có khai thị thì chỉ có câu này: nếu như họ tắt thở qua đời rồi thành trung ấm, trung ấm thì

khai thị được, lúc này khai thị thì nên đơn giản, tóm tắt nhưng khuyên nhủ họ cầu sanh Tây Phương Tịnh Độ, nhất là dặn họ đi theo Đức Phật A Di Đà và đừng đi theo người khác, lúc khai thị đây đừng giảng đạo lý gì khác đó là vì sợ họ đi sai đường, nếu đi sai, đi lạc thì phải chỉnh sửa lại cho đúng, điều này cũng rất quan trọng, phải nói cho họ rõ lợi ích của sự niệm Phật thật sự xa lìa khổ được vui. Có 1 vài người tình chấp rất sâu nặng, không xả nổi lìa khỏi gia đình, quyến thuộc. Nếu như vậy thì phải nói với họ đến thế giới Cực Lạc bạn mới thật sự mãi mãi sống bên cạnh người thân yêu của mình, còn như đã đi đường khác rồi thì bạn sẽ theo nghiệp mà lưu chuyển. Đến thế giới Cực Lạc bạn phải có thiên nhãn thiên nhĩ, bạn có thần túc, bạn có đầy đủ thần thông, bất cứ người thân quyến thuộc của họ sanh vào đường nào bạn cũng đều biết và họ có bị khổ nạn như thế nào bạn cũng có thể giúp đỡ, đây là những lời mà người bình thường rất thích nghe.

5- *Thời kỳ trợ niệm, sự khai thị cho người chết và người bệnh rất khác nhau. Cần cầu Lão Pháp sư hãy chuẩn tắc nội dung khai thị để tiện cho các bạn đồng tu tham chiếu?*

Sự khai thị này xưa nay Tổ sư đã có quy củ chúng ta không nên làm thêm, người chết lúc này quan trọng nhất là không nên khởi một vọng niệm, chỉ có một niệm, đó là nhất tâm niệm A MI ĐÀ PHẬT, cho nên không có loại khai thị thứ hai, lúc này mà nói đến khai thị là sai rồi, lúc này mà bảo họ nghe kinh nữa là sai rồi, câu niệm Phật là cần thiết quan trọng, niệm sau cùng là niệm Phật nhất định sẽ được vãng sanh. Còn về Phật pháp nói mười niệm, một niệm câu này trong bốn mươi tám lời đại nguyện mười niệm đến một niệm đều được vãng sanh. Có được vãng sanh không là do một niệm sau cùng này. Cho nên phải quan tâm đến niệm sau cùng của họ, niệm nào cũng là A MI ĐÀ PHẬT không được cho niệm thứ hai. Vậy thì khi nào khai thị? Khi nào họ nói với bạn những gì họ đã nhìn thấy, nhìn thấy người nào đó đứng bên cửa, những người họ nói đều là những người họ đã qua đời, đó là người thân của họ lúc này. Bạn phải nói họ niệm A MI ĐÀ PHẬT đi đừng để ý đến họ nữa, có khai thị là câu này đây là câu khai thị tốt nhất đối với người sắp chết, cảnh giới gì xảy ra đều mặc kệ. Họ thấy Địa Tạng Bồ Tát, Di Lạc Bồ Tát cũng mặc kệ. Thấy Thích Ca Mâu Ni Phật

cũng mặc kệ các Ngài. Nếu Đức Phật A DI ĐÀ đến thì theo Ngài. Có thấy chư Phật Bồ Tát nào cũng mặc kệ. Đây là sự khai thị quan trọng nhất đừng nói một câu dư thừa, một câu xen tạp cũng không được có, điều này mới là quan trọng. Lúc này không phải lúc giảng kinh hay khai thị.

6- *Nếu người sắp chết là đứa trẻ bị bệnh nặng, từ ba tuổi trở xuống, chúng ta có cần khai thị lâm chung không? Việc trợ niệm cho trẻ nhỏ có khác với người lớn không?*

Có, chúng chưa hiểu, chỉ dạy chúng niệm Phật, nghĩ tới tượng Phật. Thấy Đức Phật A DI ĐÀ đến thì hãy theo Ngài, khai thị như vậy là được rồi không cần nói nhiều, có nói nhiều chúng cũng không hiểu được. Cứ niệm Phật không gián đoạn, bày tượng Phật trước mặt chúng.

7- *Hàng cư sĩ tại gia trợ niệm cho Sư phụ xuất gia, bấy giờ phát hiện không có đủ điều kiện vãng sanh lại không có ai khai thị, như vậy hàng cư sĩ tại gia có nên khuyên vị Sư phụ xuất gia nên bỏ vạn duyên giữ vững tín tâm cầu sanh sang thế giới Tây Phương Cực Lạc, nhất tâm niệm danh hiệu Đức Phật A DI ĐÀ. Xin hỏi như vậy có đúng Pháp không?*

Rất là đúng Pháp, khi người tại gia trợ niệm cho người xuất gia cũng cần giúp đỡ họ, nếu bạn thức tỉnh được họ thì bạn là bậc Bồ Tát, bạn đã thực sự giúp được họ. Lúc này đây là thời khắc quan trọng. Nếu như thấy họ không tập trung ý chí tinh thần thì mấy câu này đây quan trọng hơn bất cứ cái gì khác cho nên bạn đừng sợ thần tượng người xuất gia, nếu sợ thì bạn không hiểu gì về Phật Pháp. Bạn thấy trong kinh nào trong Phật Pháp cũng nói về Phật Pháp là Pháp bình đẳng về lý bình đẳng cũng bình đẳng. Bốn chúng đồng tu phải giúp đỡ nhau nhất là vào lúc này. Lúc này là thời đoạn người xuất gia cũng rất là vất vả, rất là đáng thương. Tuy là người xuất gia nhưng không phải ai cũng có cơ hội hiểu rõ chánh Pháp, Tu Trì chánh Pháp, còn có rất nhiều vấn đề khác nữa, cho nên nếu gặp phải cơ duyên này chúng ta phải giúp, nhất định không có nghi ngờ.

8- *Nếu có người bị bệnh đến trạng thái hôn mê vì người bệnh và gia đình không tin Phật nên không thể niệm Phật trợ niệm. Có nên tụng kinh Địa Tạng trước mặt người bệnh và trước khi tụng kinh phải khai thị cho người bệnh như thế nào?*

Không tin Phật cả à? Điều này thì hơi phiền, nếu bạn nói họ không tin Tịnh độ mà còn tin Pháp môn khác, vậy thì được họ tin Pháp môn nào thì người ta dùng nghi thức pháp môn đó kinh hoặc luận đều tốt. Tuy nhiên đối với người cả đời chưa tiếp xúc với Phật Pháp vậy mà khi lâm chung có khi khuyến họ giảng cho họ nghe y chánh trang nghiêm của Tây Phương Cực Lạc. Lúc này thường thì khi nghe xong họ sanh tâm hoan hỷ. Trước khi tôi còn ở Mỹ có một vị cư sĩ khi lâm cư mới nghe tới Phật pháp và đã được vãng sanh. Khi lâm chung từ một niệm đến mười niệm đều có thể vãng sanh, đây là do nhân duyên thù thắng, đánh thức thiện căn trong đời quá khứ của họ, cho nên trong khoảng thời gian rất ngắn, trong khoảng hai, ba ngày mà họ có thể công phu không gián đoạn như vậy có thành tựu liên quan sự việc này, chúng ta thấy nguyện thứ 18 trong 48 lời Nguyện của Đức Phật A DI ĐÀ. Người sắp chết khai thị cho họ, điều quan trọng nhất là buông bỏ vạn duyên, buông bỏ tất cả những gì mà mình đeo mang, người bình thường khi lâm chung đều có thể buông bỏ tài sản, sự nghiệp, người thân quyến thuộc, đâu là chướng ngại rất lớn.

Buông bỏ vạn duyên, nhất tâm hướng Phật, đi vắng sanh theo Phật, đây là Pháp tối thượng thừa. Việc khai thị khi lâm chung trong kinh Địa Tạng có đưa ra một kiểu mẫu "hãy bảo họ đem của cải mà người mất yêu thích nhất đem bán đi để làm phước cho người mất" trong việc tu phước việc thù thắng nhất đó là cúng dường Tam bảo, cách thức cúng dường Tam bảo là tạo tượng Phật, nếu như không có nhiều tiền của thì có thể làm gì? Có thể in tượng Phật, qua sự kết duyên của chúng ta, bức tranh tượng Phật đầy màu sắc được in ra, đây gọi là cúng dường Phật bảo, ấn tống kinh sách, hiện giờ bao gồm máy quay phim, máy ghi âm đĩa CD gọi là cúng dường Pháp bảo. Cúng dường cho người xuất gia gọi là cúng dường Tăng Bảo, như vậy hãy đem những gì họ tích chứa, những gì họ yêu thích cúng dường Tam bảo, rồi đem công đức này hồi hướng cho họ để đĩnh thân họ nghe thấy, hiểu rõ, những thứ này là vật ngoài thân mình không thể mang theo được. Công đức cúng dường họ có thể mang theo làm cho họ không buồn lo, không đeo mang. Nếu như họ là người giàu có họ có thể cúng lớn hơn. Xưa khi có người đem

nhà của mình để đem cúng dường làm Chùa, công đức này càng lớn hơn.

Xưa kia chúng tôi đến Nam kinh, tham quan các kinh ở Kim Lăng, ở Kim Lăng có nhà cư sĩ Dương Văn Sơn, sau khi vãng sanh ông ấy hiến ngôi nhà của mình để làm nơi khắc kinh cúng dường Tam Bảo. Đây là việc làm của người giàu có, cách làm này rất thù thắng, ông ấy là người hiểu Phật, là người học Phật, ông ấy hiểu cách làm của ông ấy là tài thí, pháp thí, vô úy thí đều có đủ cả. Trong các thứ cúng dường, cúng dường Pháp là hơn hết. Ông đã đem nhà cúng dường làm nơi khắc kinh. Chúng tôi có tham quan qua. Những chuyện này là tấm gương tốt nhất cho chúng ta noi theo.

Cư sĩ Dương Văn Sơn là niệm Phật vãng sanh. Nếu ông ấy không niệm Phật không cầu vãng sanh, với công đức này, ông ấy cũng được sanh lên trời hưởng phước.

CHƯƠNG 8

HIỆU QUẢ CỦA VIỆC TRỢ NIỆM và THÁI ĐỘ NÊN CÓ

1- *Trợ niệm như thế nào mới có hiệu quả?*

Nếu trợ niệm chỉ có tiếng mà không có tâm thì không có hiệu quả. Người trợ niệm trong khi đang trợ niệm nếu như công phu được thành phiến, nhất tâm bất loạn thì người đó được siêu độ, cái lý này ở đây chúng ta phải để tâm thể nghiệm cho thật kỹ, thức tỉnh họ niệm danh hiệu của một tôn Phật. Người bệnh sau khi thấy niệm Phật thì nên chép mồm, nên sám hối thì mới có thể trừ tội ngũ vô gián, còn nếu người này nghe được câu niệm Phật mà không chút tỉnh giác, không chút sám hối, tại vì sao? Vì trước đây họ không tin Phật Pháp, không chịu niệm Phật, đây chính là một lời qua tai, Bồ Đề muôn thuở. Nếu như người này có học Phật, có hiểu Phật Pháp thì dù có tạo tội cực đi nữa, nhưng khi sắp chết có người cảnh tỉnh họ, qua sự cảnh tỉnh này họ sẽ sanh tâm hối hận, sanh tâm hổ thẹn sám hối, đoạn ác tu thiện. Hiện tại đây họ đang nằm trên giường bệnh sắp chết làm sao đoạn ác tu thiện, đoạn ác tức là thiện, niệm sám hối này chính là thiện, đích thực có thể trừ tội ngũ vô gián, nếu sức sám hối này mạnh, họ có thể sanh về trời, có thể giúp họ sanh cõi trời Đao Lợi, có thể sanh vào cõi trời người để hưởng phước.

2- *Người trợ niệm nếu tâm không được chuyên nhất, xin hỏi người chết có được lợi ích không, có nên lui ra không?*

Không thể được, người trợ niệm rất quan trọng, nếu không có lòng có nhiều vọng niệm, niệm Phật không được chuyên tâm thì tốt nhất là nên lui ra không nên tham gia trợ niệm không làm phương hại đến họ, vì không có thành ý nên từ trường niệm Phật của bạn không tốt, trong khi họ niệm rất thành tâm thành ý bạn lại quấy rầy từ trường của người khác, sự cảm xúc của người chết, bị bệnh nặng cảm xúc của họ rất minh mẫn tốt nhất nên tránh xa, làm vậy có lợi cho người mất.

3- *Giúp trợ niệm cho chúng sanh có cần đủ tâm thanh tịnh và đức hạnh tốt không? Nếu như chưa tu được thanh tịnh thì có phải trợ giúp cho chúng sanh rất nhỏ không? Và có nên tham gia trợ niệm nữa không?*

Bạn nói không sai. Công phu không tới nơi, tâm không thanh tịnh thì công phu niệm Phật công đức rất ít. Tuy là ít nhưng cũng giúp được việc, có giúp còn hơn không, dần dần trong sự giúp đỡ mình được bồi dưỡng thêm, được nâng cao lên, được vậy là đúng.

4- *Khi vắng sanh có lúc hôn mê khiến quên mất câu niệm Phật. xin hỏi thế nào để đề phòng?*

Vắng sanh không thể sanh bệnh, nếu bệnh thì có lúc mê, quên hết câu niệm Phật, người khác có trợ niệm cũng nghe không được. Trường hợp này có rất nhiều, một đám đông trợ niệm, họ trợ niệm thì cứ mặc họ, còn bản thân người bệnh vẫn còn vọng tưởng, không còn cách nào nữa thì làm sao mà trợ niệm. Tốt hơn là không nên niệm, chỉ làm tròn bốn phận mà thôi.

Cho nên có được vắng sanh hay không nhất định là do họ. Người khác giúp họ nếu họ chịu nghe theo thì tốt, nếu không bằng lòng nghe theo thì làm sao mà giúp.

5- *Người không nghe được khi lâm chung mình trợ niệm cho họ có hiệu quả không?*

Người điếc không nghe được tiếng, nhĩ căn của họ bị chướng ngại nhưng thần thức của họ không bị chướng ngại. Lúc họ sắp chết các căn mất tác dụng còn thần thức còn biết nên niệm Phật nhất định có hiệu quả.

6- *Cả đời tạo ra ác nghiệp vậy trợ niệm có tác dụng không?*

Đại sư Liên Trì có câu nói rất hay: “Ác đầu không ngại thiện sau”. Một người khi còn trẻ tạo ác, trung niên cũng tạo ác, lúc về già hối hận làm việc thiện vẫn còn kịp, họ vẫn làm việc tốt, chỉ cần họ biết quay đầu, thậm chí như vua A Xà Thế, khi lâm chung mới hồi đầu, mới biết sám hối nhưng vẫn còn kịp, chỉ cần hơi thở chưa dứt.

Đối với người ác ta giảng cái lý này cho kỹ cho rõ, nếu như họ tỉnh ngộ hồi đầu hướng thiện thì đều có thể vãng sanh. Cho nên không được nói rằng người này tạo ác nhiều, lúc chết coi như bỏ, cứ mặc kệ bỏ cho họ là sai rồi. Lúc họ sắp chết phải trợ niệm cho họ, thường xuyên bảo họ, cảnh tỉnh họ, họ hồi đầu coi như bạn đã giúp một người ra khỏi sáu đường luân hồi thành Phật. Công đức vô lượng đó, bất cứ việc làm tốt nào ở thế gian cũng không thể so sánh với công đức này. Nếu bạn có thể tiễn một người vãng sanh thì bảo đảm người đó đi làm Phật rồi.

7- *Những chúng sanh ở Quảng Châu khi lâm chung, cư sĩ ở đó rất sợ trợ niệm, công phu chưa đủ sức. Họ cũng thỉnh Pháp sư*

Singapore trợ niệm. Làm vậy có hiệu quả không? Có sanh ra mâu thuẫn không?

Người đang niệm Phật với chúng tôi đây, bất luận tại gia hay đã xuất gia cũng đều phải có tâm chân thành thì người chết mới được lợi ích, chân thành, thanh tịnh nhất định sẽ được lợi ích mà họ đạt được cũng lớn hơn, đây là cái lý muôn đời.

8- *Sau khi được trợ niệm rồi, sắc mặt người chết trở lại đẹp thân thể mềm hơn. Đó có phải là do trợ niệm không?*

Người đang niệm Phật với chúng tôi đây, khi tiễn biệt những bạn cùng học cùng tu, chúng tôi có quá nhiều kinh nghiệm, chúng tôi đã thấy nhiều, lúc họ ra đi gương mặt khó coi, thân người họ bắt đầu cứng đờ, nhưng khi được mọi người trợ niệm từ mười đến mười hai tiếng đồng hồ, thử nhìn lại thì thấy gương mặt họ rất đẹp, cơ thể mềm mại do đó có thể nói công đức trợ niệm không thể nói hết. Vậy khi có hiện tượng này họ có được vãng sanh không? Việc này không đủ để khẳng định. Nhưng mà cho dù không thể vãng sanh, có nhiều người niệm Phật giúp họ, nếu như bản thân họ thiện căn sâu dày, cả đời này không tạo nghiệp nặng gì cả thì không

đọa đường ác. Tiếng niệm Phật sẽ gọi họ trở lại, không đọa vào đường ác, cái này thì chắc chắn. Vậy thì loại thứ hai là giảm thiểu đau khổ, cho dù ở đường ác có nhiều oán thân trái chủ đi nữa thì với niệm Phật hồi hướng của chúng ta, có thể giúp họ hoá giải oán thân trái chủ, oán thân trái chủ sẽ không đến làm phiền họ nữa, họ sẽ không còn sợ hãi về mặt tướng thì không giống như hình thể.

9- *Người chết lúc còn sống tin Phật, niệm Phật, nhưng thân quyến con cái không hiểu Phật Pháp, không nghe lời khuyên giải của ban trợ niệm cũng không tham gia niệm Phật, chúng ta đi trợ niệm chẳng khác gì đi giữ thầy chết, sau khi khi chúng ta về họ lại bày tiệc nhậu, sát sanh như cũ, quậy quá mức. Xin hỏi với tình cảnh này ban trợ niệm có đi trợ niệm không?*

Việc trợ niệm là do tâm từ bi, cho dù người nhà họ không tin đi nữa cũng có lợi ích. Tại sao? Vì họ nghe thấy nhà Phật có một câu: "một lời qua tai Bồ Đề muôn thưở" họ tạo tác những việc không đúng pháp thì họ sẽ lãnh quả báo. Nhưng sau khi họ thọ lãnh tội báo xong rồi hạt giống Phật sẽ có tác dụng, không phải ở đời này mà còn cho đời sau,

kiếp sau, cho nên vẫn có lợi ích. Đã nói có lợi ích thì chúng ta có thời giờ, có cơ hội thì hãy làm cho tốt.

10- *Các bạn đạo phát tâm trợ niệm nhưng chưa chắc gì có ý kiến giống nhau. Xin cho hỏi trong giây phút quan trọng sanh tử của người sắp chết. Làm thế nào giữ được khí hoà đồng giải, khẩu hoà vô tranh. Nếu tất cả bỏ đi ý kiến của mình thì tiếp tục trợ niệm như thế nào?*

Bỏ hết ý kiến. Giữ tiếng A Mi Đà Phật thì không trở ngại. Biết niệm A Mi Đà Phật mà hai bên còn có thành kiến thì coi như phá hỏng công phu niệm Phật rồi. Người đi trợ niệm không có gì khác, nhất tâm nhất ý niệm Phật giúp người vãng sanh, cảnh tỉnh người vãng sanh nhất định không có ý kiến gì, nếu không thì bạn gây trở ngại, ý niệm này tự nhiên sẽ phá hỏng từ trường niệm Phật của họ, bạn sẽ gây hại cho họ. Nếu bạn hại họ thì tương lai sự vãng sanh của bạn sẽ có người hại. Nhân quả báo ứng chính là như vậy, cho nên khi trợ niệm cần buông bỏ hết thành kiến.

11- *Trong một đạo tràng sự hiểu biết về việc tiền vãng sanh khác nhau, như vậy gây bất lợi cho việc siêu độ vong linh không?*

Đúng vậy! Tri kiến bất đồng quả thật bất lợi, sự tổn hại này rất lớn.

12- *Hàng đệ tử khi tổ chức trợ niệm chỉ cần có người thỉnh, bất luận là người chết có học Phật hay cũng đều đi, có khi một ngày cùng lúc có ba người vãng sanh, không có cách nào sắp xếp trợ niệm hết lại không thể bảo đảm chất lượng. Xin hỏi gặp trường hợp này làm thế nào để việc trợ niệm được viên mãn?*

Để viên mãn trợ niệm phải dựa vào sự tu hành của mình cho nên bản thân phải có sự hiểu biết về các Kinh sách của Tịnh Tông phải rõ lý, phải hiểu sự và cũng phải biết cách thức, được vậy mới giúp ích được người chết. Ban Niệm Phật, khi cùng tu mọi người phải hiểu rõ, người thật sự giúp ích niệm Phật nhất định bản thân phải có niệm Phật. Phải thường tự mình cùng nhau niệm Phật để có khi việc đi giúp người ta mới có ích. Nếu không chỉ có hình thức còn thực chất thì rất khó nói cũng như bạn nói phẩm chất không phải lý tưởng lắm. Nói chung cùng lại thì bản

thân mình phải thực sự tu hành mới có thể giúp ích cho người khác được. Vậy thì người vãng sanh với bản thân mình thực sự cầu vãng sanh thì họ cũng giúp ích cho những người trợ niệm đây. Tại sao? Họ hiện ra tướng lành để cho người trợ niệm tăng trưởng tinh tấn. Đây là định lý muôn thưở, cho nên làm việc gì cũng cần có sự hỗ trợ.

13- *Có một đạo tràng nhỏ ở Hồng Kông do một Lão Sư phụ giảng kinh dẫn dắt mọi người tu hành, nhấn mạnh phải theo tài liệu của chúng ta mà học. Trong đạo tràng có một bạn đạo, một năm trước đã vãng sanh, có một số bạn đạo muốn tham gia trợ niệm, nhưng Lão Sư phụ đó bảo rằng: "Tu tâm thanh tịnh cấm mọi người không được đi trợ niệm". Xin hỏi làm như vậy có đúng pháp không?*

Đáp: Mỗi một đạo tràng có phương pháp riêng của đạo tràng đó, nhưng việc trợ niệm rất quan trọng, không chỉ người vãng sanh được lợi ích mà bản thân của mình cũng được lợi. Vào thời điểm vãng sanh, công đức của trợ niệm thù thắng hơn bất cứ việc gì. Tại sao? Vì họ có được vãng sanh hay không là quyết định vào lúc này, thời điểm này mà

giúp họ nhiều hơn gấp trăm lần lúc bình thường cho nên công đức rất thù thắng, chúng ta giúp trợ niệm thì sau này chúng ta vãng sanh sẽ có rất nhiều người đến trợ niệm, nhân quả là như vậy. Nếu như bạn ngăn trở người đi trợ niệm thì tương lai khi bạn vãng sanh sẽ không có ai đi trợ niệm cho bạn.

Nếu chúng ta nghĩ đến sự việc này, không những khích lệ người khác trợ niệm mà gặp cơ duyên này mình phải đích thân đi, nếu bạn không tự đi thì khi bạn vãng sanh thì ai giúp bạn trợ niệm đây? Nghiệp nhân quả báo thối. Luật nhân quả trong kinh đạo gia đã từng nói đến, không gì là không tự làm tự chịu, cho nên trồng nhân tốt cho mình, cho người thì nhất định sẽ được quả báo tốt.

14- *Chúng con thường được mời làm Phật sự cho người chết, người bệnh, thường đi tụng kinh Địa Tạng hoặc "Tam Thời Hệ Niệm". Xin hỏi chúng con có nên đi làm không? Có nên thu tiền không?*

Đây là kết duyên nên có thể đi, là việc tốt, khi con người lâm bệnh rất cần được an ủi, khi con người chết rất cần sự trợ giúp, việc trợ niệm rất là quan trọng, bằng thành tâm,

thành ý tất cả là vì giúp đỡ họ, lợi ích cho họ, việc này có thể làm được, khi làm không được vì danh lợi. Tụng một thời kinh thu bao nhiêu tiền thì là buôn bán rồi, đem Phật Pháp làm sản phẩm đem bán là có tội rồi, không được làm vậy.

15- *Con đã từng khuyên một người ung thư thời kỳ cuối là nên niệm Phật cầu sanh Tây Phương Tịnh Độ. Có người cho rằng trợ niệm là mong người bệnh khoẻ lại không nên cầu sanh Tịnh Độ. Xin hỏi nếu gặp trường hợp như vậy thì phải làm sao?*

Thì bạn cứ cầu cho họ khoẻ lại là được rồi. Đức Phật dạy chúng ta: “Hằng thuận chúng sanh, tùy hỷ công đức “. Họ chưa thể rời bỏ thế giới này, thế giới này rất là khổ, sống ở thế giới này quả thật không có ý nghĩa gì. Tại sao họ không cầu vãng sanh? Tại vì họ không hiểu, vẫn còn bị mê hoặc đối với chân tướng vũ trụ nhân sinh, cho nên Phật chỉ độ người có duyên, câu nói này rất quan trọng khi lâm chung cảnh tỉnh họ niệm Phật cầu vãng sanh họ rất thích, người đó có duyên còn nếu như họ không thích mà còn lắc đầu lại không muốn chết nữa là họ không có duyên, mà nếu không có duyên thì không thể

cưỡng ép họ, thậm chí có nhiều người niệm Phật cả một đời nhưng khi lâm chung lại không niệm Phật, vậy phải làm sao? Giúp họ niệm Quan Thế Âm Bồ Tát, họ không muốn đi đâu. Vậy cũng tốt, giúp họ niệm Quan Thế Âm Bồ Tát là tốt rồi, hay niệm Địa Tạng Vương Bồ Tát để tiêu nghiệp cũng tốt cũng là niệm danh hiệu Phật, Bồ Tát. Một lời qua tai, Bồ Đề muôn thuở vậy coi như đời này họ không thành tựu.

16- *Sau khi giúp hai người bạn tu niệm Phật hơn hai mươi mấy tiếng đồng hồ chúng con nhận thấy một làn khói trắng bốc lên từ đỉnh đầu người mất khoảng hơn mười phút mới dứt. Xin hỏi đây là hiện tượng gì? Có biểu thị cho việc vãng sanh? Nếu chưa vãng sanh mà có người hoằng pháp nói với Thánh chúng là đã vãng sanh rồi. Xin hỏi người nói đó có tội lỗi hay hay lỗi lầm gì không? Nếu nói vậy là sai và đã được ghi âm phổ biến thì làm thế nào để cứu vãn?*

Nói như vậy không phải là rất ráo, pháp cứu cánh đó là một ngôn ngữ nhất bật chỗ tâm hằng diệt tận đó mới là pháp cứu cánh. Tất cả pháp mà Đức Thế Tôn nói trong suốt 49 năm đều là pháp phương tiện. Trong Tứ Duy

Đức Phật dạy chúng ta là “*y nghĩa bất y ngữ*” “*y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa*” “*y trí bất y thức*”. Đây là quy tắc thù thắng nhất được đề ra cho chúng ta. Tự thân chúng ta tu học. Vì người khác giảng nói không thể không hiểu quy tắc này. Nếu như tâm chúng ta được thuần thiện cái tâm này chỉ mong giúp người khác sự tín tâm đối với Tịnh Độ, nhất tâm niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, có thể nói dù họ có thể được vãng sanh hay chưa được vãng sanh thì cái tâm của mình cũng giúp mọi người dựng niềm tin để tương lai ai nấy cũng được thành tựu. Thì như vậy họ cũng có công đức. Hiện tượng của họ làm cho nhiều người phát tín tâm cầu vãng sanh, họ nhất định được vãng sanh. Nếu hiện tại nhìn thấy bằng nhãn quan khoa học thì có lẽ trong cơ thể họ có một ít khí trệ và lúc này đây nó phát tiết ra ngoài theo phần nào đó của cơ thể, đây là cách lý giải của khoa học hiện nay. Họ không thừa nhận đó là một loại tướng lành và cho rằng đó là hiện tượng vật lý, hiện tượng vật chất, cách giải thích của họ không thể gọi là sai, họ cũng có căn cứ riêng của mình, có cái lý riêng của mình, cho nên pháp không có định pháp, điều quan trọng là người nói pháp họ nói bằng cái tâm như thế

nào, nếu như đúng cái tâm thuần. Khuyến dẫn chúng sanh kiến lập tín tâm với Tịnh độ, quyết tâm cầu sanh Tịnh độ thì cách nói của chúng ta không có gì lỗi lầm cả.

CHƯƠNG 9

Ý NGHĨA ẤM THÂN và CÁCH THỨC CỨU ĐỘ

1- *Trung Ấm Thân là gì? Tại sao phải làm tuần thất?*

Ở trong kinh Đức Phật phó chúc cho chúng ta là khi có người thân quyến thuộc qua đời, trong 49 ngày rất quan trọng, bởi vì khi họ tiếp xúc với một môi trường mới, môi trường mới này đối với họ rất bỡ ngỡ, họ bị chướng nạn rất nhiều. Đức Phật dạy chúng ta cứ mỗi tuần thất hãy tụng kinh cho họ, niệm Phật hồi hướng bồi phước cho họ. Tại sao vậy? Vì sao khi người ta qua đời đại đa số đều có Thân Trung Ấm. Thân Trung Ấm có nghĩa là khi bỏ thân xác này rồi thần thức chưa đi đâu thai, trong khoảng thời gian đó gọi là Trung Ấm, Phật Pháp gọi là Trung Ấm. Tục ngữ Trung Quốc gọi là linh hồn. Linh hồn đó không tan, mỗi một tuần thất linh hồn của người đó diễn lại trạng thái tử vong một lần,

việc này rất đau khổ nhất là tự sát. Cứ cách một tuần là họ đi tự sát một lần, nhảy sông tự vẫn thì cứ cách một tuần họ đi nhảy sông một lần, khổ lắm. Cho nên lúc này đây tụng kinh niệm Phật hồi hướng cho họ, giúp họ giảm bớt tiêu nghiệp, giảm bớt sự đau khổ cho họ, cách làm có hiệu quả.

2- *Việc làm tuần thất là dẫn từ bộ kinh nào? Tại sao trong 49 ngày phải trồng tạo việc thiện?*

Nếu như có thể được thì sau khi người chết rồi trong 49 ngày trồng tạo các việc thiện có thể khiến cho chúng sanh lìa hẳn được ác, được sanh trời, người thọ lạc thẳng diệu và hiện tại quyền thuộc cũng được lợi ích vô biên. Vậy sau khi có người chết rồi làm tuần thất theo phong tục tập quán hiện nay, nguồn gốc làm tuần thất là bắt nguồn từ đây.

Tại sao phải làm tuần thất? Phải làm tuần thất như thế nào mới có lợi cho người chết? Chúng ta có rất nhiều người sai, khi chết rồi không phải đi đầu thai ngay. Mà còn có khoảng thời gian, khoảng thời gian này gọi là Trung Ấm, cái thân ở cõi người ta đã mất rồi, ngay trong khoảng thời gian chưa đi đầu thai này trong kinh Đức Phật đại đa số nói con

người 49 ngày: bảy lần bảy đại đa số đều đi chuyển kiếp, xem hạnh nghiệp của họ rơi vào đường nào, họ đi thọ báo ở đường đó. Vậy thì ngay trong khoảng thời gian này mỗi một tuần thất họ đều biến dịch sanh tử, sự sanh tử này đối với họ khá đau khổ, cho nên những Phật sự này cho họ để giảm bớt đau khổ cho họ tăng thêm phước lực. Vì vậy bảo bạn trong 49 này này cố tạo việc thiện, nếu như trong 49 ngày này ngày nào bạn cũng tu phước cho họ thì phước báu họ sẽ lớn lắm. Còn người ngày nay bảy ngày mới tu phước một lần nhưng so ra vẫn tốt hơn không có. Thật sự mà nói trong 49 ngày này, ngày nào cũng phải tu phước thì mới thật sự có ích, cái duyên này thù thắng hiện tiền, gia đình quyến thuộc phải hiểu rõ cái lý này, làm như vậy cả hai đều được lợi ích. Vậy tu phước tại các nghiệp thiện, trong đây bao gồm rất nhiều, lấy việc tụng kinh niệm Phật hồi hướng làm đầu, nếu như họ có năng lực của người chết để lại, bố thí khắp thì phước báu càng lớn hơn.

3- *Thân Trung Ấm tuần thất được bắt đầu tính từ lúc nào?*

Theo Phật Giáo Trung Quốc thì cho rằng cái ngày người chết tắt thở bắt đầu từ đó tính tuần thất.

4- *Thân Trung Ấm có lớn không? Nhất định phải có Thân Trung Ấm không? Khi nào thì họ sẽ đi đầu thai?*

Chúng sanh sai khác với Chư Phật Bồ Tát là ở chỗ nào? Chư Phật Bồ Tát biết chúng sanh từ đâu đến và chết đi về đâu, còn phàm phu thì không biết, sanh tử từ đâu đến và chết đi về đâu cho nên rất là sợ cái chết. Chư Phật Bồ Tát thì biết rất rõ, ở nơi này người chết rồi đâu phải chết, là bỏ xa cái thân xác này thôi. Thân không phải ta, thân chỉ như bộ quần áo mặc, khi cũ rách thì thay bộ mới, không có chết. Cách gì hiểu được 6 đường luân hồi? Cái thân xác bỏ đi rồi, thông thường mà nói sau 49 ngày bạn được một cái thân thể mới, tuyệt đại trong 49 ngày này là đi đầu thai, vậy thì trong 49 ngày này Thân Trung Ấm cái tâm địa hiền lương, còn người đại thiện đại ác không có Trung Ấm Thân. Trong kinh Phật nói rất rõ: Người đại thiện khi vừa mới tắt thở thì sẽ sanh vào cõi thiện ngay, không có Trung Ấm, kẻ chết sẽ đọa địa ngục ngay, địa ngục vô gián, lập tức sẽ đọa ngay. Còn hạng

tiểu thiện tiểu ác còn phải gặp những phán quan, diêm vương đây. Đầu thai trong nhà Phật gọi là vãng sanh, thời gian dài ngắn không xác định, đại khái trong bảy tuần là đi đầu thai, thay một thân thể khác. Người tâm hạnh thiện thì càng đổi càng có thân hình đẹp, người tâm bất thiện, có tâm tạo ác, thì càng đổi tâm họ càng tệ hơn, đổi thành thân súc sanh, đổi thành thân ngựa quý, kém hơn so với thân người. Tuyệt đại đa số trong 49 ngày có một số ít vẫn chưa đi đầu thai, thậm chí đến mấy năm, mười mấy năm vẫn chưa đi đầu thai, vẫn ở trong tình trạng Trung Ấm. Vậy hạng người này là người nào? Là những người chấp trước họ vẫn chưa đi đầu thai, người đặc biệt chấp cái thân thể này, chúng ta thường nói là giữ thân ma họ vẫn chưa đi đầu thai, họ không rời bỏ cái thân này rồi bay như vậy phần nhiều như thế nào? Chúng sống ở trong phần mộ, đối với nhà cửa họ không bỏ được thì khó đi đầu thai, còn nhà cửa thì biến thành nhà ma.

5- *Trong khoảng thời gian của Thân trung ấm họ sẽ phải gặp trạng thái nào?*

Con quỷ Vô Thường không hẹn mà đến, thần mờ mịt không biết tội phước, trong 49 ngày

như si như điếc. Thần thức phiêu mịt mờ chính là hồn phách của họ, cái này trong Phật gọi là A Lại Da Thức, người đời gọi là linh hồn. Thần Phiêu chính là linh hồn. Nhà Phật gọi là Thần Phiêu rất là chính xác. Nói linh hồn là cách nói hơi quá. Tại sao? Nhưng chắc chắn là không có linh. Nếu họ linh thì tại sao lại bị đọa vào đường ác, họ đi vào đường ác thì chắc chắn họ không linh.

Cho nên trong Kinh Dịch, trong Lão Phu Tử có nói rất có lý. Gọi họ là thần phiêu, còn gọi họ là hồn phiêu. Chúng ta gọi họ là hồn phiêu. Cách nói này rất có lý vì tốc độ của họ rất nhanh, bỗng bênh bất định, quả thật là hồn phiêu. Trong kinh dịch nói hồn phiêu là biến. Biến chính là họ đi đầu thai. Họ đi thay một cơ thể mới. Thần phiêu mờ mịt chưa biết tội phước lúc này như si như điếc, si si ngốc ngốc. Đây là trạng thái trong 49 ngày Phật gọi đó là Thân trung ấm. Thân trung ấm là thân mê mê mờ mờ nhìn bên ngoài không gian như một đám sương mù dày, vừa đen tối, vừa nhìn không rõ. Nơi nào có duyên thì họ nhìn thấy nơi đó có ánh sáng. Họ sẽ men theo ánh sáng đó và đi tìm, liền đó là duyên số. Màu sắc lớn nhỏ của ánh

sáng đó không giống nhau đây chính là sự khác biệt của sáu đường.

6- *Sau khi thần thức rời khỏi thân xác, có phải họ vẫn còn cảm giác đau khổ, vui sướng đói lạnh v.v... không? Làm sao biết người đó có thân trung ấm, người nào không có thân trung ấm?*

Sau khi thần thức rời khỏi thân xác rồi thì họ không hoàn toàn không còn cảm giác gì, nhưng lúc họ vừa rời khỏi thì có. Cho nên lúc này là lúc quyết định. Xưa khi Chư Vị Đại Đức Tổ sư có dạy chúng ta khi giúp các vị liên hữu trợ niệm vãng sanh đều đặc biệt phải chú ý đó là không được chạm vào người họ, không chỉ là cơ thể họ mà ngay cả giường chiếu cũng không được chạm vào, vì lúc này họ đang đau khổ, khi đau khổ họ sẽ sanh tâm sanh hận thì sẽ gây bất lợi cho họ. Vậy người niệm Phật nổi tâm sanh hận thì coi như họ cắt đứt duyên vãng sanh luôn. Với người bình thường sanh tâm sanh hận, phải coi nghiệp lực của họ, nghiệp chướng nặng sẽ đọa vào địa ngục. Dù nghiệp chướng không nặng họ cũng đều thai vào loài súc sanh. Họ đều thai vào loài gì? – Loài rắn độc, loài thú dữ. Cho nên trong tám tiếng đồng hồ khi vừa

chết, nhất định không được đụng chạm vào người của họ, tốt nhất là sau mười hai hay mười bốn tiếng đồng hồ, lúc đó mới an toàn, tiếp theo thay quần áo và liệm họ. Sau khi con người tắt thở, thần thức chưa rời khỏi ngay bạn phải hiểu cái lý này, nhưng nếu thật sự niệm Phật vãng sanh thì không có Thân trung ấm. Việc này trong Kinh, Đức Phật có nói rõ, có ba hạng người không có Thân trung ấm. Tắt thở là đi ngay: Thứ nhất là người niệm Phật được vãng sanh ngay sau khi tắt thở, thứ hai là được vãng sanh phước trời rất lớn, thứ ba là đọa địa ngục. Ngoài ba trường hợp này đều có Thân trung ấm. Cái khổ của địa ngục không biết là nghiêm trọng biết bao nhiêu so với Tứ Đại Phân Tán, cho nên khổ nhỏ mà họ không nhận nó mà lại đi nhận khổ lớn.

7- *Nếu hơi thở sau cùng là Niệm Phật ngay sau khi tắt thở, có biết khi nào thần thức rời khỏi thân xác, có thể bảo chứng họ vãng sanh Cực Lạc không? Đã nói Tu Niệm Phật vãng sanh không có Thân trung ấm, vậy tại sao phải trợ niệm?*

Việc này còn phải xem lại duyên số của họ, cho nên lúc này trợ niệm rất quan trọng.

Bạn phải hiểu là tại sao mình đến giúp họ. Sau khi con người tắt thở rồi, thần thức chưa rời khỏi thân xác ngay, bạn phải hiểu điều này. Người Niệm Phật vãng sanh thì không có Thân trung ấm, vậy tại sao phải niệm tám tiếng, mười tiếng, mười hai tiếng đồng hồ là nhằm giúp họ an toàn, ý là vậy chỉ có lợi, không có hại. Lúc họ qua đời có nhiều người trợ niệm như vậy làm tăng cao phẩm vị cho họ. Có nhiều người ủng hộ như vậy cho nên họ đến Thế Giới Cực Lạc cũng rất vinh quang, không đến nỗi phải cô thân chiếc bóng một mình vì đằng sau có nhiều người ủng hộ, ý là như vậy. Thật sự vãng sanh là khi tắt thở là đi liền, nhưng mà Chư Cổ Đức có dạy rằng niệm Phật tám tiếng hay mười hai tiếng đồng hồ hoặc thời gian nhiều hơn nữa càng nhiều càng tốt. Thật sự mà nói Âm Dương hưởng lợi, dù họ đi rồi cũng thị hiện cho chúng ta thấy. Chúng ta Niệm Phật càng lâu, sắc mặt càng đẹp, tướng mạo cũng đẹp hơn điều này làm người Niệm Phật chúng ta sanh Tín Tâm hơn, đồng thời toàn thân mềm mại, dù để một hai tuần mới thay đồ cho họ cũng vẫn còn mềm mại. Điều này hoàn toàn không giống người bình thường, nó khiến ta sinh Tín Tâm.

**8- Thân trung ấm còn có cơ hội Niệm Phật
vãng sanh không?**

Cư sĩ Hồ tổng kết đạo tràng chúng ta đã học Phật được mười bảy năm, nhưng mẹ của cô không có học Phật, mẹ cô là một người rất lương thiện, nhưng chưa nghĩ đến Phật Pháp, thấy con học Phật bà cho là mê tín, đến khi bà bệnh nặng một số bạn đạo của con gái bà đến bệnh viện trợ niệm cho bà, bà cũng niệm theo nhưng nửa tin nửa ngờ, bà hay hỏi có thật không? Có phải thật vậy không? Cho nên việc trợ duyên rất quan trọng, có vị Pháp Sư thường hay khai thị cho bà, nhắc nhở bà hãy niệm Phật cùng với mọi người, có vậy bà mới đi được. Tang lễ của bà tổ chức tại Viên Hỏa Lâm Đài Loan, là một đạo tràng Tịnh Tông của chúng ta, nơi đây đã làm Phật Thất cho bà, Tam Thời Hệ Niệm bảy tuần Thất bốn chín ngày. Coi như bà tốt duyên, có hơn ba trăm bạn đạo niệm Phật suốt bốn mươi chín ngày đêm không gián đoạn. Linh cữu của mẹ cô được quàn tại phòng kế bên Niệm Phật Đường. Cô đã gặp một bà cậu. Mẹ cô đã nhập vào bà ấy và bảo rằng bà không biết đã qua đời, bà còn báo rằng tại sao các vị tốt với tôi như vậy? Bà rất kinh ngạc, có phải nhờ con gái của tôi không? Đây là lần đầu bà báo

tin, chúng tôi khuyên bà ấy niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ, hiện tại bà làm Thân trung ấm. Sau khi nghe xong bà vô cùng cảm tạ. Sau khi cảm tạ rồi bà hỏi về Phật Pháp. Thế nào là Phật, tại sao phải niệm Phật, niệm Phật có lợi ích gì? Chúng tôi có một vị Pháp sư trẻ giảng dạy cho bà nghe, bà hỏi rất nhiều và sau khi giải đáp rồi bà hoan hỷ nói : Được vậy thì tốt tôi sẽ nghe theo. Bà muốn nghe kinh người nhà cho bà nghe bằng tivi, tivi được đặt cạnh quan tài mở kinh Địa Tạng, đích thân bà yêu cầu mỗi tối phải thay đĩa. Xem xong rồi phải đổi cái khác, người đi thay đĩa rất vất vả nên bà dặn con cái tìm một cái đầu máy hát Karaoke nào có thể hát bốn trăm bài hát. Quả là khó. Cô đã tìm được, trong đó chứa bốn trăm trang. Mở kinh Địa Tạng cho bà nghe suốt ngày đêm không gián đoạn, sau đó không thấy bà nhập hồn. Hơn hai tuần không thấy. Hơn hai tuần sau bà lại nhập lần nữa, hỏi bà đi đâu? Bà nói không đi đâu chỉ nghe kinh, sau khi nghe kinh suốt ngày đêm, khoảng mười mấy ngày bà lại nhập lên nói là bây giờ không cần nghe kinh nữa mà cần niệm Phật, nói tôi được vãng sanh mà sao Đức A Di Đà vẫn chưa đến rước tôi, khoảng thời gian sau bà niệm Phật đến

ngày Chung Thất Tam Thời Hệ Niệm, ngay ngày thứ bốn chín bà lại nhập xác về nói là rất cảm ơn mọi người đã cho bà tăng thượng duyên này, rất là cảm ơn. Bà đã vãng sanh Thế giới Cực Lạc rồi. Mọi người hỏi bà ở Phẩm Vị nào? Hạ Phẩm Trung Sanh.

Một người chưa biết niệm Phật Pháp mà sau được như vậy là do Thân trung ấm được đó, bà là người thứ nhất mà chúng tôi đích thân chứng kiến.

9. Hỏi: *Tại sao trong khoảng thời gian tiếp xúc Phật Pháp của Thân trung ấm ngắn như vậy mà được vãng sanh?*

Đáp: Vì trong kiếp quá khứ Bà đã tu qua pháp môn này, nhưng tu chưa thành công, nên đời này khi lâm chung được nghe lại khiến cho thiện căn đời trước trỗi dậy, đồng mãnh tinh tấn buông bỏ vạn duyên, không có hư biếng tí nào, cho nên Bà ấy mau chóng được thành tựu. Việc hy hữu có được hơn là, bà ấy khi còn sống không tin Phật, chết rồi cũng không tin Phật. Đến khi chết rồi Thân trung ấm nghe được Phật Pháp Bà ấy mới nhận rõ, nghe theo những lời trợ niệm này, Bà ta không còn là thân người mà là Thân trung ấm nghe theo lời trợ niệm cũng được

vãng sanh, nguyên nhân tất cả là do thiện căn đời trước, chứ trong đời này không có duyên nghe được Phật Pháp, vừa nghe qua họ liền giác ngộ, vậy thì cũng giống như người này ý chí, tín tâm kiên định như vậy. Từ trường của Bà không làm ảnh hưởng đến họ, họ vừa khởi tâm thì Đức Phật A Di Đà phóng hào quang và họ được lợi ích. Chỉ cần mình vừa khởi niệm là được Phật lực gia trì, cho nên qua đó sự cảm ứng thật không thể nói hết.

10. Hỏi: *Người chết tiến vào Thân trung ấm, được bạn bè làm Phật sự siêu độ và suốt bốn mươi chín ngày niệm Phật cho họ. Xin hỏi như vậy có thể siêu độ cho Thân trung ấm vãng sanh về Thế Giới Tây Phương Cực Lạc không? Có thể và có nên dựa vào tự thân của Thân trung ấm niệm Phật cầu sanh Thế Giới Tây Phương Cực Lạc mới có thể nhờ ân Phật tiếp dẫn không? Thân trung ấm còn có biết tự mình niệm Phật cầu vãng sanh không?*

Đáp: Tự Thân trung ấm niệm Phật cầu vãng sanh rất ít thấy, rất hiếm có, quả thật là có, câu chuyện về mẹ của cư sĩ Hồ, chính là hiện tượng mà bạn hỏi đây. Bà ấy thật sự được

vãng sanh. Lúc sanh tiền Bà ấy không biết Phật, sau khi chết rồi mới học Phật, nghĩa là sao? Trong bốn mươi chín ngày, ngày nào mọi người cũng tụng kinh niệm Phật hồi hướng cho Bà. Thân trung ấm của Bà chưa rời khỏi, thân trung ấm rất là cảm động, Bà muốn nghe kinh, phát tâm niệm Phật cầu sanh Thế Giới Tây Phương Cực Lạc. Thời gian sau cùng của ngày thứ bốn mươi chín Bà lại nhập xác về báo với mọi người là Đức Phật A Di Đà tiếp dẫn Bà hạ phẩm trung sanh. Cho nên khi con người tắt thở việc trợ niệm suốt bốn mươi chín ngày rất là quan trọng. Việc này có được vãng sanh hay không? Chúng tôi nghĩ là tương đối chính xác, vì thiện căn trong đời quá khứ của Bà sâu dày, trong quá khứ Bà đã từng học qua Pháp môn này, trong đời này Bà sanh trong gia đình giàu sang nên quên sót, lơ là. Đến khi sắp chết gặp thiện duyên này nên Bà được ngộ, đây là sự thật. Nên khi bạn hỏi chúng tôi hiện có chứng cứ, chúng tôi có thí dụ trung ấm có thể vãng sanh, nhưng còn phải nhờ vào thiện căn của mình đời trước, rồi đời này mới gặp được thiện duyên nên được nhiều người trợ giúp như vậy. Lúc đó niệm Phật Đường có hơn ba

trăm người niệm Phật giúp Bà suốt bốn mươi chín ngày, đây Pháp duyên rất khó gặp được.

11. Hỏi: *Khi người mẹ qua đời, đang còn giai đoạn thân trung ấm, nếu con cái niệm Phật chân thành. Có phải giúp mẹ mình chắc chắn được vãng sanh không cần chuyển thế nữa phải không?*

Đáp: Có thể, Trong kinh Địa Tạng Bà La Môn nữ, là Quang Mục nữ thực sự cứu độ mẹ mình, nếu như con cái biết được Thế Giới Tây Phương Cực Lạc nhất tâm nhất ý vì mẹ mà cầu sanh Tịnh Độ và lúc này thân trung ấm của mẹ bạn chịu hợp tác thì có thể vãng sanh. Còn nếu như thân trung ấm của người mẹ không chịu hợp tác thì coi như hết cách. Bà sẽ không thể vãng sanh, cho nên nhất định phải có sự hợp tác của Bà. Có người chịu hợp tác cũng có người không chịu hợp tác.

12. Hỏi: *Ánh sáng của Phật mà thân trung ấm nhìn thấy có sắc sáng êm dịu hay là thứ ánh sáng sợ hãi chói mắt như ánh chớp lóe?*

Đáp: Về vấn đề này trong kinh Đức Phật có dạy rất rõ: Ánh sáng của chư Phật, Bồ Tát êm dịu, bạn chạm vào rất dễ chịu, rất thích, còn ánh sáng của ma mới là đâm vào mắt,

giống như ban ngày chúng ta nhìn mặt trời vậy, cặp mắt mình chịu không nổi. Ánh sáng của ma khác ánh sáng của Phật ở chỗ này.

13. Hỏi: *Kinh Độ Vong miêu tả ánh sáng của Phật là ánh sáng dữ dội, chói mắt, còn Lão Pháp sư lại nói ánh sáng của Phật êm dịu khi chạm vào rất dễ chịu, tại sao như vậy?*

Đáp: Việc này không sai, ánh sáng dữ dội chói mắt không phải ánh sáng của Phật. Ánh sáng của Phật rất êm dịu, bạn sẽ cảm thấy ưa thích khi tiếp xúc với từ trường của Phật. Còn từ trường của ma bạn sẽ cảm thấy rất là khó chịu, ánh sáng dữ dội là ánh sáng của ma chứ không phải ánh sáng của Phật. Tôi tin rằng trong kinh điển Đại Thừa dạy rất có lý, nhất là kinh Lăng Nghiêm nói về năm mươi loại âm ma, phân biệt giữa Phật và ma rất rõ ràng, hạng phàm phu chúng ta nếu không biết sự thật này thì thường cho ma là Phật, chúng cũng có thân sắc vàng, ánh sáng của sắc vàng. Bạn sẽ sợ hãi khi gặp chúng, bạn vừa kính trọng chúng vừa sợ chúng. Nhưng với chư Phật, Bồ Tát có lòng từ bi, bạn tôn kính Ngài bạn sẽ không cảm thấy sợ hãi hay không an toàn khi tiếp xúc với ánh sáng của Ngài, không có những cảm xúc này.

14. Hỏi: Kinh Độ Vong khai thị cho người mất: "Ngay khi bạn thấy ánh sáng dữ dội chói mắt, bạn hãy lập tức dừng cảm lao vào, đó là ánh sáng của Đức Phật A DI ĐÀ đến tiếp dẫn bạn. Còn khi bạn thấy ánh sáng tối tăm, êm dịu nhất định bạn không nên lao vào, đó là ánh sáng của ba đường ác. Xin hỏi nói như vậy có đúng không?"

Đáp: Ánh sáng của ba đường ác không có êm dịu, tối tăm là thật, nó tối tăm không có dữ dội. Nhưng ánh sáng của chư Phật, Bồ Tát rất mạnh, rất êm dịu, điều này nhất định bạn phải biết. Nếu chúng ta y theo bộ kinh nào để tu hành thì nên y theo phương pháp và lý luận của bộ kinh đó. Nếu bạn dựa theo bộ kinh Tây Tạng độ vong để tu thì bạn nên hoàn toàn theo y thức của nó, phải thỉnh một bậc minh sư để chỉ dẫn bạn, phương pháp lý luận mà họ y cứ giữa hiển và mật không giống nhau, không thể trộn lẫn với nhau. Cũng như chúng ta cầu học theo vị Thầy này dạy rồi thì bạn không thể theo vị Thầy thứ hai. Mỗi một vị Thầy có một cách dạy khác nhau, có cách suy nghĩ riêng không ai giống ai. Cho nên bạn theo hai vị Thầy cũng một lúc thì bạn sẽ bị loạn, bạn sẽ khó thành tựu.

15. Hỏi: *Đệ tử vừa theo kinh Độ Vong của Tây Tạng để trợ niệm và khai thị siêu độ thân trung ấm, không biết làm vậy có đúng Pháp đúng lý không?*

Đáp: Y chiếu theo kinh điển để làm thì đúng pháp đúng lý, nhưng điều quan trọng nhất là tâm phải thanh tịnh, phải chí thành thì sẽ có cảm ứng, sẽ được linh nghiệm.

16. Hỏi: *Có đoàn trợ niệm nói trong sách "Trung ấm tợ cứu" có nói "Sau khi con người tắt thở vài tiếng đồng hồ có thể vãng sanh thế giới Cực Lạc". Xin hỏi nói như vậy có chính xác không?*

Đáp: Có được vãng sanh hay không còn do ý niệm của chính họ nữa, khi họ sắp chết, bị mê hoặc nên quên mất ý nguyện cầu vãng sanh. Sau khi họ tắt thở rồi, trong nhà Phật nói: tám tiếng đồng hồ thần thức chưa rời khỏi xác, tuy là tắt thở nhưng thần thức chưa rời khỏi xác. Người Trung Quốc gọi là linh hồn, hồn chưa rời xác, lúc này người khác trợ niệm cho họ, họ có thể nghe thấy, cho nên trợ niệm là cảnh tỉnh họ trong tám tiếng đồng hồ này nếu như họ giác ngộ phát tâm cầu sanh Thế Giới Tây Phương Cực Lạc thì rất thù thắng.

17. Hỏi: Trong sách "Cách tự cứu của Thân trung ấm" có ghi sau khi con người chết được bốn ngày có Đức Phật A DI ĐÀ phóng ánh sáng hồng đến tiếp dẫn người chết. Nhưng có khi trong sách nói Đức Phật A DI ĐÀ phóng ánh sáng trắng đến tiếp dẫn, không biết rốt cuộc Đức Phật A DI ĐÀ phóng ánh sáng nào đến tiếp dẫn đây? Đương nhiên công phu niệm Phật được chín mùi thì khi tắt thở lập tức được Đức Phật dẫn đi không có Thân trung ấm. Nhưng ngộ nhỏ công phu chưa đủ thì sao? Vấn đề này cần phải làm cho rõ mới được, xin Sư Phụ chỉ dạy?

Đáp: Bình thường phải chăm chỉ, nhất định phải chăm chỉ, mà công phu không đủ sức, thì thứ nhất là bạn chưa buông bỏ được, còn nếu thật sự buông bỏ được vạn duyên thì không lý nào đủ lực đâu, cho nên đầu tiên chúng ta phải nhìn cho thấu. Thế chẳng tất cả mọi vật trên đời này đều là hư huyền không thật, không đáng lưu luyến chút xíu nào. Trước hết phải nhìn cho thấu rồi sau đó mới thật sự buông bỏ được, và tự nhiên công phu sẽ đủ lực liền. Đây là phương pháp ổn đáng nhất không cần đợi đến trung ấm. Trung ấm không đáng tin cậy cho lắm, thật sự là vậy. Mật Tông tuy có cách nói như vậy

nhưng trong Hiến giáo thì không chắc, cho nên chúng ta học Phật phải thật sự y theo những gì mà chư Cổ Đức dạy bảo. Thời cận đại, Đại Sư Ấn Quang là một vị Đại thiện tri thức bậc nhất, cho nên bạn nên xem những gì Ngài dạy trong Văn Sao, một số vấn đề mà Ngài giải đáp cho mọi người rất đáng cho chúng ta tham khảo, nhất định phải chuyên tâm xưng niệm, phát bồ đề tâm nhất hướng chuyên niệm, vậy là tốt rồi.

18. Hỏi: *Có một vài bạn đạo lơ là, khi bị tai nạn đến, niệm Phật không thể vãng sanh, cho nên in sang hàng loạt đĩa cứu độ thân trung ấm để phát cho mọi người, để mọi người biết được cảnh giới của thân trung ấm, cho rằng làm như vậy là để giúp cho mọi người vãng sanh Cực Lạc trong trạng thái thân trung ấm, theo như cách nói của họ, cho rằng thường xem đĩa cứu độ thân trung ấm khắc sâu vào trong thức thứ tám thì có thể tự cứu. Xin hỏi như vậy có đúng pháp không?*

Đáp: Hiện tại thần trí rất rõ ràng mà lại không tin tâm đến lúc thọ thân trung ấm e rằng còn kém hơn tình trạng hiện tại của chúng ta, bạn có thể ghi nhớ nổi sao? Việc này không thể tin cậy, nếu như nói phần

đáng tin thì cách nói của tôi đây thực sự rất đáng tin, hiện tại bạn niệm một câu Phật hoặc là mở mắt nhìn một Tôn Tượng Phật hoặc nghe “Một lời qua tai Bồ Đề muôn thuở” sau này nhất định bạn sẽ được độ, tại sao vậy? Vì A Lại Da Thức của bạn có hạt giống Phật, đến khi nào mới được độ? Chừng bao nhiêu vạn năm sau hay là bao nhiêu vạn kiếp sau? Việc này còn xem lại duyên số của bạn nữa. Đây là sự thật chứ không phải giả. Nếu bạn muốn ngay đời này được độ, thì đừng nên nghĩ đến thân trung ấm nếu nghĩ đến thân trung ấm thì bản thân mình không có tín tâm, không có nắm vững, tôi tin rằng khi bạn thọ thân trung ấm bạn cũng không có tín tâm không nắm vững, không đáng tin, lỡ mất dịp. Còn khi bạn chưa có đủ tín tâm thì nên nghe học nhiều kinh.

19. Hỏi: *Con người chết rồi cũng là kết thúc nghiệp báo của họ, tại sao họ phải mang các bệnh khổ của thế gian về âm phủ lãnh thọ, lại nữa không phải thân trung ấm đầu thai sẽ quên hết việc sanh tiền sao?*

Đáp: Khi họ mang bệnh khổ là vì họ có chấp trước, sự chấp trước mà tôi vừa nói đây là tuy họ đã chết rồi, hồn đã rời khỏi xác rồi

nhưng họ còn chấp tôi đang bị bệnh, cho nên họ còn khổ, còn như họ nghĩ thân xác của mình đã mất rồi mà bệnh là do thân sanh, hiện tại mình không còn thân nữa, như vậy lập tức họ hết khổ ngay. Giữa một niệm vì họ có chấp trước cho nên họ mới có việc này. Khi thân trung ấm đi đầu thai thì tất cả chuyện đời trước đều quên sạch, cho nên có sự mê muội trong thân trung ấm, do vậy có những trường hợp không quên chuyện đời trước thì rất là hiếm, có trường hợp này là do đoạt thai, do đoạt thai mà có hồn. Thế nào là đoạt thai? Thí dụ như người mẹ mang thai đứa con, lúc mang thai, đứa trẻ nằm trong bụng mẹ là do một linh hồn khác đến đầu thai, vừa sanh ra nó đã chết, linh hồn của nó đi rồi thì liền gặp phải một linh hồn khác thấy đứa trẻ này thì thích và nhảy vào cho nên nó không có thụ thai. Không có trải qua cái khổ của thụ thai và xuất thai, nó liền sanh ra thì được cái thân này, cho nên những chuyện đời trước nó nhớ rất rõ ràng.

20. Hỏi: *Một cái chết ngoài ý, có phải do chí thành trợ niệm và khai thị thích đáng mà được vãng sanh thế giới Cực Lạc chứ không giống như những điều đồn đại là nhất định phải tìm một thân xác khác thay thế mới đi*

*đầu thai được phải không? Nếu do vậy mà
vãng sanh có phải do thiện căn phước đức rất
thâm hậu đã được tu ở kiếp trước?*

Đáp: Người vãng sanh ngoài ý, phàm việc gì cũng có thể niệm Phật khuyến hoá họ vãng sanh và họ có thể tiếp nhận ngay, Y giáo phụng hành ngay là do trong kiếp quá khứ họ đã tu nhân Tịnh Độ sâu dày. Cho nên kiếp này vừa cảnh tỉnh họ liền đón nhận. Tiền căn đời trước quả thật là được vãng sanh. Thế thì việc tìm thân để thay thế là do nghiệp chướng của họ rất sâu nặng, đó cũng chính là nói, họ vẫn còn có cái tâm luân hồi, tạo nghiệp luân hồi. Vậy đã có tâm luân hồi, nghiệp luân hồi rồi thì nhất định phải tìm một cái thân khác thay thế, nếu không có thân khác thay thế thì thường họ không thể rời khỏi hiện trường, cho nên nếu các vị quan sát thật kỹ các vị sẽ thấy nơi tai nạn xe cộ cũng chính là ở chỗ này, vì sao? Vì họ muốn tìm thế thân, thân thay thế cũng không phải tùy tiện mà tìm, cho nên các oan hồn tìm thân thế mạng cũng không tùy tiện mà đi thế được. Tại sao vậy? Vì bản chất họ nhất định cũng mắc phải sai lầm này, cho nên họ ở đó chờ cơ hội đấy.

21. Hỏi: *Người bị đụng chết sẽ không tự biến thành ma mà bị đọa vào đường quỷ, tại sao lại đứng bên đường tìm người thể thân? Hoặc treo cổ chết ở trong phòng, có một số làm ma trong nhà, tại sao họ không theo nghiệp mà đọa vào đường quỷ và người trong kinh Phật nói có phải do trùng điệp mà có xen tạp hỗn loạn không? Có phải đi tìm một vị Pháp sư cúng đạo lộ trục hồn cho họ giống như người thể tục không? Có cách nào khác để thay thế không?*

Đáp: Việc này thật sự là có. Trung Quốc, ngoại quốc cũng có, tôi cũng gặp không ít trường hợp này, nhưng mà đây phải có chút đặc biệt để chú ý, sau khi con người chết rồi không hẳn đọa vào đường quỷ mà không thể gọi đó là quỷ, người chết rồi thì là thành ma, đó là do bạn không biết gì về tình trạng sáu đường, sau khi chết rồi con người chưa đi vào con đường nào, ở khoảng giữa này gọi là thân trung ấm. Thân trung ấm người Trung Quốc quen gọi là linh hồn, họ chưa đi đâu thai, đâu thai vào đường quỷ là vào một đường rồi, họ vẫn chưa đi, do đó chết ngang hay tự sát rất phiền phức. Trong kinh Đức Phật có dạy rất rõ, tại sao? Vì họ cũng tìm người thể thân. Trong khi tìm người thể thân

thì họ là trung ấm thân, chúng ta gọi là hồn ma hồn phách, họ không phải đoạ vào đường quý. Sau khi họ tìm được người thể thân họ chiếu theo hạnh nghiệp của mình và họ sẽ đi đến con đường đó, họ vào đường quý thì họ không còn qua lại với con người nữa.

CHƯƠNG 10

CÁCH THỨC TẠO PHƯỚC CHO NGƯỜI MẤT TRONG THỜI GIAN THỌ THÂN TRUNG ẤM và SAU NÀY

1. Hỏi: *Trong khoảng thời gian thọ thân trung ấm có cách nào tạo phước cho người chết không?*

Đáp: Dùng các vật mà người chết trang sức cho mình. Vật trang sức cho thân, hiện tại chúng ta nói là những thứ châu báu mà họ cất dấu, các loại vàng bạc, nhà cửa vườn tược đem dâng cúng Tam Bảo có thể nhờ cái khổ địa ngục. Cả một đời dù tạo ra nghiệp cực nặng nhưng nếu như trước khi lìa đời đem hết của cải của họ cúng dường Tam Bảo thì phước này có thể giúp họ thoát khỏi tội lỗi đáng đoạ địa ngục. Vậy thì thế gian đây, như trong kinh Lăng Nghiêm đã nói "Tà sư thuyết pháp nhiều như cát sông Hằng, có nhiều Phật

Pháp giả, Đạo Tràn giả mượn danh nghĩa của Phật giáo làm những chuyện trái với những gì Đức Phật dạy. Làm vậy là tạo tội lỗi, nên nếu bạn dùng của cải này để bố thí cúng dường họ giúp họ tạo thêm tội lỗi, những tội lỗi này nếu đọa địa ngục, càng đọa càng sâu, không những không được ra khỏi mà càng đọa càng sâu hơn, chúng ta cần làm rõ vấn đề này. Quả cúng dường tượng Phật hay tượng Thánh, tượng Thánh tức là tượng Bồ Tát. Việc cúng dường chư tượng Phật, Bồ Tát có hai ý nghĩa:

- Ý nghĩa thứ nhất là báo ân giống như lập bài vị cúng tổ tiên trong nhà của người Trung Quốc vậy, thận trọng trung niệm “nhớ Tổ báo Tông” nghĩa là báo ân, chư Phật Bồ Tát là Thầy của chúng ta, lúc nào cũng phải nghĩ đến Thầy.

- Ý nghĩa thứ 2 là “kiến hiền tư tề” nghĩa là phải học cho bằng các Ngài đừng để hình tượng chư Phật, Bồ Tát trong mắt của mình, nhằm nhắc mình phải học cho bằng Ngài. Khi cúng dường chư Phật, Bồ Tát, các vị phải tuyệt đối không phải cúng dường trên sự tướng, cho nên các bạn phải hiểu hình thức chỉ là thứ yếu chỉ biểu đạt sức công phu tu

trì, không phải chỉ bản thân chúng ta y giáo phụng hành mà cách biểu đạt này có thể khuyến nhắc đại chúng tu hành đúng Pháp, công đức này thật là lớn. Cái thẳng nhân đó là nói về chỗ này, như thế tội lỗi của họ mới được tiêu trừ. Cho nên việc làm mà người nữ Quang Mục và Nữ Bà La Môn làm là tấm gương tốt, chúng ta phải lắng lòng quan sát và thể hội nó cho đến niệm danh chư Phật Bồ Tát và Bích chi Phật đây, vừa là một giai đoạn, vừa là một cách thức, niệm Phật niệm danh hiệu Bồ Tát so với sự tu trước thì đơn giản hơn. Danh hiệu Phật Bồ Tát ẩn chứa bên trong, hàm nghĩa sâu rộng vô tận, cho nên công đức niệm danh hiệu Phật, thật không thể nói, chúng ta phải hiểu cái hàm ý trong danh hiệu, nhất định phải niệm ra cái tánh đức của mình, danh hiệu Phật là danh hiệu của tánh đức, danh hiệu Bồ Tát là danh hiệu của tu đức. Tánh và tu không hai Niệm Quán Thế Âm Bồ Tát, Quán Thế Âm Bồ Tát Đại Từ Đại Bi, bạn niệm danh hiệu này là niệm ra cái tâm từ bi của chính mình. Niệm danh hiệu Đức Địa Tạng Bồ Tát là niệm cái tâm hiếu kính của mình. Địa Tạng là hiếu kính, ngài Văn Thù là Trí Tuệ, Đức Phổ Hiền là Thực Hành, là làm lành, cho nên niệm

đanh hiệu Bồ Tát là phải niệm như vậy mới thực sự có công đức. Đanh hiệu của Phật là tánh đức. Niệm Đức Thích Ca Mâu Ni Phật là Nhân từ Thanh Tịnh. Thích Ca là nhân từ, Mâu Ni là thanh tịnh, niệm nào cũng dùng lòng nhân để đối với tất cả chúng sanh. Ở trong tất cả các cảnh huyễn không mất đi cái tâm thanh tịnh của mình. Đây là nói về niệm Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật. A Mi Đà Phật là Vô Lượng Giác, Giác chính là không mê, Giác là tâm không động cho nên niệm một câu A Mi Đà Phật này gọi là Nhất tâm xưng niệm, niệm đến cực điểm thì Nhất Tâm Bất Loạn, Nhất Tâm là Tâm không động, nếu tâm còn thọ cái động của ngoại cảnh sáu căn của chúng ta tiếp xúc với cảnh giới bên ngoài vẫn còn khởi tâm tác ý thì không phải A Mi Đà Phật, Đức Phật A Di Đà tiếp xúc với cảnh giới bên ngoài không có động tâm, không khởi niệm, không phân biệt, không chấp trước, đây mới gọi là A Mi Đà Phật. Nếu chúng ta hiểu được cách niệm Phật như vậy thì người sắp chết vừa nghe qua tai bồ đề muôn thuở. Công đức này lớn lắm.

Con người tuy chết rồi nhưng ý thức của họ vẫn còn, họ sẽ đi đầu thai, chúng ta gọi là A Lại Da Thức vẫn còn. Câu này là nói hoặc

nghe ở Bốn Thức. A Lại Da Thức vẫn còn hoạt động, mà có hoạt động thì có dao động, sự dao động của chúng ta cũng có thể khởi tác động cảm ứng đạo giao với sự dao động của họ. Đây chính là lợi ích mà họ đạt được, giúp họ trồng hạt giống Phật trong A Lại Da Thức của họ, hạt giống này mạnh hay yếu là do sức niệm của chúng ta. Người niệm, chúng ta hiểu lý niệm niệm tương ứng thì hạt giống này rất mạnh lên, nếu chúng ta không hiểu lý này, chấp tay cung cung kính kính niệm Nam Mô A Mi Đà Phật. Nhưng nếu sức niệm hơi yếu thì sau khi mạng chung quyến thuộc thiết doanh trai cho họ để giúp tăng phước cho họ khi chưa làm trai phạn xong hoặc trong lúc đương làm chớ nên đem cơm nước, lá rau mà bỏ trên đất, đến các thứ đồ ăn chưa dâng cúng cho Phật và Tăng cũng không được ăn trước. Đoạn kinh này đã nói rõ, người thân quyến thuộc vì người chết mà tu phước. Xin nêu một ví dụ, trong ví dụ này chúng ta phải hiểu cái tinh thần trong đó, tại sao họ phải tu phước? là bởi hai chữ thành kính. Nếu không có tâm thành kính thì không có kết quả, chí thành cung kính không có gì ngoài tâm thành kính, là tánh đức, chánh giác cho nên các vị phải hiểu là nếu

không có lòng thành kính, làm vậy là mê hoặc là nghiệp chướng. Thành kính là giác ngộ, là tánh đức lưu xuất, là bát nhã phóng quang. Trong đây có nêu lên một ví dụ về Doanh Trai, Doanh là kinh doanh, là tạo dựng, nghĩa là bạn đang thiết trai, cái này trong nhà Phật gọi là Ngộ cúng. Cúng Ngộ là doanh trai. Khi thiết doanh trai bạn phải chú ý đến, trước khi thọ trai và trong lúc thiết trai, trong lúc làm món trai phạn bạn phải có tâm cung kính, nước cơm, lá rau không được bỏ trên đất, đó là biểu hiện cung kính vậy, nước cơm đó là gì? Là nước vo gạo. Chúng ta làm cơm để cúng trai, cúng dường chư Phật, cúng dường Quỷ Thần, mình phải có tâm cung kính với họ như vậy. Trong khi chưa làm xong trai phạn bạn đừng đổ nước cơm xuống đất, chân thành cung kính đến mức độ này, nhất định đến khi nào xong xuôi rồi mới dọn dẹp các thứ linh tinh, cho nên các thứ nước cơm, lá rau loại bỏ đi không sao!

Những người làm đồ chay bây giờ ít có ai biết đến những điều này, nên những thứ rau cải loại bỏ ra rồi họ liền đem vứt đi, huống chi nước cơm. Cho đến những thức ăn chưa cúng Phật và Tăng cũng không nên ăn trước. Ăn trước là sao? – là nếm thử trước, nếm

trước tức là ăn qua rồi mới dâng cúng Phật, đại bất kính. Đây là việc mọi người thường phạm phải. Đó là do không hiểu, không biết. Vậy là không được, chưa cúng Phật và Tăng mà ăn trước là bất kính, hoặc là không tinh cần nghĩa là không thật sự đi làm chuyện này, không thành ý, không có tâm cung kính làm việc. Vậy thì người chết đâu có hưởng được phước, đâu có nhận được sự giúp của bạn đâu. Phải tin cần giữ cho sạch, nghĩa là làm bằng tâm chân thành cung kính, thiết trai đúng như lý, đúng như Pháp, tu hành đúng như lý, đúng như Pháp sẽ được chư Phật hộ niệm, Trời, Rồng tôn kính. Do đó phải tin cần giữ cho sạch khi dâng cúng Phật và Tăng. Tăng ở đây không phải là người xuất gia mà có nghĩa là Hòa Hợp Chúng. Đệ tử Phật bất luận là tại gia hay xuất gia, bốn người cùng chung nhau tu học, tuân giữ Pháp luật hòa kính thì đây gọi là Tăng chúng, gọi là Tăng đoàn, bày phần lợi ích. Trong bảy phần công đức này, người chết được một phần, nếu không làm đúng như Pháp thì một phần cũng không có, cho nên tâm thành kính phải được nuôi dưỡng hàng ngày, không phải chỉ đối với chư Phật, Bồ Tát mà còn đối với những người tu hành, đối với tất cả chúng

sanh cũng đều phải tu với tâm thành kính. Vậy việc chúng ta làm đây công đức hiệu lực rất là lớn.

Cách thức tạo phước cho người chết rất nhiều không sao kể hết, trong số đó tổng kết lại chúng ta thấy cương lĩnh quan trọng đó là lòng thành kính. Bất luận là tạo loại phước nào cũng phải tin cần, hộ tịnh, bốn chữ này rất quan trọng, Tin là thuần chất không tạp nhạp, Tịnh là trong sạch không nhiễm, cho nên nếu dùng tiền thì dùng Tịnh Tài, nghĩa là số tiền đó thật sự mình đáng có thì cúng dường mới có công đức, có hiệu quả. Nếu là tiền của bất nghĩa, nghĩa là của người khác phát tâm thì không có được, cái này là bất tịnh, nếu dùng số tiền này tạo phước thì không được phước.

2. Hỏi: *Siêu độ cách nào cho người chết được lợi ích?*

Đáp: Nếu người chết lúc còn sống biết niệm Phật, hiểu rõ Phật Pháp, là người niệm Phật thì sau họ qua đời, sau khi họ nghe tụng Kinh rồi, rất có thể sẽ cảnh tỉnh họ niệm Phật Vãng Sanh Tịnh Độ, họ nhất định sẽ Vãng Sanh Tịnh Độ. Cho nên Phật sự siêu độ đây sẽ làm tăng thượng duyên cho họ, chỉ sợ họ

quên mất, nên đặc biệt phải cảnh tỉnh họ. Nếu như khi còn sống họ chưa biết đến Phật Pháp thì rất là khó. Nếu hoàn toàn nhờ vào phước, họ chỉ có thể sanh vào Trời Đao Lợi. Cho nên sự lợi ích này lớn nhỏ không đồng nhau. Trong Kinh có dạy rất rõ ràng, chúng ta phải tự suy nghĩ. Tại sao mình siêu độ mà họ được lợi ích? Nếu như không phải vì họ qua đời thì thân quyến họ không tạo phước và không có sự lợi ích thù thắng. Do duyên cố này gia đình họ mới tạo phước, mới lễ sám, tụng kinh, lạy Phật. Đây là tăng thượng duyên cho gia đình quyến thuộc, tạo phước nguyên do chính là như vậy cho nên họ có một phần phước báu, gia đình quyến thuộc tạo phước càng lớn phước báu họ nhận được càng lớn.

3. Hỏi: *Để lo việc tang sự cho người thân qua đời, mình phải mời bà con, bạn thân đến sát sanh ăn thịt cúng bái Quý Thần, có lợi ích gì không? Làm vậy có hợp lý không?*

Đáp: Địa Tạng Bồ Tát đại từ đại bi khuyên dắt chúng sanh cõi Diêm Phù Đề ngay ngày lâm chung phải thận trọng, nhất định không được sát sanh, không được tạo ác duyên. Như vậy khi con người qua đời rồi, để lo tang

sự cho họ phải mời thân bằng quyến thuộc, bạn bè người thân của họ, trong sự gặp gỡ đó, đại đa số là sát sanh ăn thịt, tế bái Quỷ Thần, làm vậy đều là tạo tội. Việc này chúng ta đi bất cứ đâu, bất cứ chỗ nào cũng đều thấy cả. Nếu như chúng ta muốn cầu phước cho người chết mà còn muốn sát hại chúng sanh để cúng tế thì hãy nghĩ cho kỹ lại xem hay là chúng ta nghĩ người mất khi còn sanh tiền tạo chưa đủ nghiệp sát nên cho họ thêm một chút nữa, có phải như vậy không? hay là sợ bị đọa chưa đủ sâu nên muốn họ xuống sâu thêm một chút nữa, nên làm như vậy có phải không? Rất là sai, giả sử đời sau nghĩa là nói người qua đời đã chết rồi mà đã chết rồi thì thuộc về đời sau hoặc đời hiện tại, nghĩa là người đó vẫn chưa chết, nhưng người còn sống là một người thiện, người tốt, bản thân không tạo tội lỗi gì. Bởi do người thân, quyến thuộc sát sanh cúng tế, bái lạy quỷ thần cầu các quỷ quái. Quỷ quái là tà hình, tà đạo. Lúc bệnh nặng, lúc nguy kịch, cầu các loại quỷ thần này đến giúp đỡ chứ không biết rằng những việc mình làm là tạo tội sát sanh cúng tế. Vậy thì sát sanh cúng tế là vì người bệnh đây. Thật ra họ vốn cũng có thể sanh vào đường lành, sanh trong trời,

người nhưng vì người thân quyến thuộc tạo những tội này cho nên họ phải gánh lấy, họ phải xuống Diêm Vương để biện luận, bỏ lỡ cơ hội sanh vào đường lành vì việc sát sanh. Đã tắt thở rồi mà còn phải xuống Diêm Vương để luận tội làm lỡ mất thời gian sanh vào đường lành của họ. Còn nếu như chưa tắt thở bạn sẽ thấy họ chịu vô số đau đớn ở trên giường bệnh, thần hồn của họ ở đó mà biện luận.

4. Hỏi: *Người hiện đại không hiểu nghi thức cơ bản của việc lo hậu sự, nên lúc nào cũng mời ban nhạc đến để thổi những ca khúc thịnh hành hoặc mời các vị xuất gia đến tụng kinh niệm Phật, nhưng người nhà lại vui vẻ bàn chuyện thường ngày có phải làm vậy người chết nổi tâm sân hận không?*

Đáp: Việc này không cần phải hỏi, bạn thử suy nghĩ kỹ thì sẽ biết liền. Nếu khi bạn chết rồi người thân quyến thuộc làm như vậy bạn có vui không? Làm như vậy không phải là cách thương nhớ mà dường như họ rất vui, chết rồi thì tốt quá không biết có phải như vậy không? Làm như vậy mất đi tính chất ma tang cổ lệ.

5. Hỏi: *Người chết trong một năm, sáu tháng là làm lễ qua cầu, xin hỏi có cần phải làm không? Và làm thế nào mới đúng lý đúng Pháp.*

Đáp: Việc này trong Đọc Lịch Bảo Sao cũng có và trong Kinh Phật cũng nói đến, làm theo đây thì cũng tốt, quả thật một năm hay ba năm phần nhiều là thuộc về tính chất kỷ niệm, đây là “Thần Chung Quy Dẫn, Nhân Đức Quy Hồng” thật sự cái ý là ở chỗ này, nghi thức có thể thông dong nhưng phải học cách đơn giản đừng nên quá rườm rà, quá lãng phí, lại nữa nên làm những việc tốt từ thiện xã hội có lợi ích cho chúng sanh, rồi đem lợi ích đó hồi hướng cho họ là được rồi.

6. Hỏi: *Sau khi cha con qua đời, con làm bài vị thờ ở Chùa, đồng thời làm những việc thiện hồi hướng cho đến nay đã hơn một năm rồi, nhưng người nhà con vẫn còn thấy cha con bị đuổi đánh. Xin hỏi đệ tử phải làm thế nào đây?*

Đáp: Bạn phải làm việc thiện hồi hướng cho cha không được gián đoạn, nếu gặp phải tình trạng như vậy, bạn nên cầu tiêu tai cho họ, tiêu tai có nghĩa là đem công đức hồi hướng cho oán thân trái chủ của họ, hy vọng việc

bất hòa giữa họ và oán thân trái chủ được hóa giải. Làm như vậy mới đúng. Việc này những người sau này đều có thể làm. Cách làm là phải chuyên tâm, có chuyên mới có thông, có cảm ứng. Chúng ta bỏ ra thời gian một tháng, ngày nào cũng tụng một bộ Kinh Địa Tạng, Duyên vì họ mà tụng, Duyên vì oán thân trái chủ của họ mà tụng, mong rằng đem công đức này hóa giải oán kết của họ.

Hoặc là ngày nào cũng niệm mười ngàn danh hiệu Phật riêng vì họ. Việc làm này rất có hiệu quả, nếu phát tâm thật sự thì hãy niệm bằng cái tâm chân thành. Tôi tin rằng làm như vậy từ một tháng đến ba tháng sẽ hóa giải được, khi đã hóa giải rồi thì có điềm ứng rất tốt, bạn sẽ nằm mộng thấy cha bạn về cảm ơn bạn, các oán thân trái chủ đến gây chuyện đó sẽ không còn nữa.

7. Hỏi: *Con người sau khi chết rồi trong bốn mươi chín ngày, việc siêu độ Thân Trung Ấm có tác dụng, nhưng sau giai đoạn Trung Ấm Thân, hằng năm cũng lại làm công đức, xin hỏi người chết làm thế nào để nhận được?*

Đáp: Trong Kinh Địa Tạng Bồ Tát Bổn Nguyện nói rất rõ, vì bốn mươi chín ngày họ chưa chắc đi đầu thai, họ còn trong giai đoạn

Thân Trung Âm. Làm Thân Trung Âm cứ cách bảy ngày là một lần biến dịch sanh tử họ còn phải chịu đau khổ, cho nên vào lúc này tụng kinh siêu độ cho họ là để cho họ giảm bớt đau khổ, họ có thể nhận được sự giúp ích này. Còn nếu như họ đầu thai vào đường khác, mỗi năm mình cúng tế có mang hai ý nghĩa, cho dù họ đầu thai vào đường nào mình hồi hướng công đức cho họ, họ cũng có thể nhận được một chút, nhưng mà quan trọng hơn là bồi dưỡng đức hạnh từ người thân chúng ta, Thần Chung Quy Diển, Tổ Tiên nhiều đời của chúng ta, chúng ta không quên ơn, đối với cha mẹ anh em, cần nhất là đối với những người có ân huệ cho chúng ta đương nhiên chúng ta càng không quên ơn, cho nên Thần Chung Quy Diển, Nhân Đức Quy Hồng có thể đạt được hiệu quả như vậy, vì vậy việc làm này rất có ý nghĩa.

CHƯƠNG 11

VÃNG SANH và ĐIỀM LÀNH

- 1. 27. Khi lâm chung một người vãng sanh cần phải có đủ những điều kiện nào?**

Chư Cổ đức xưa nói rất rõ ràng, muốn lâm chung một niệm vãng sanh chỉ ít đi nữa họ cũng phải đủ điều kiện, vậy thì điều kiện thứ nhất là: Khi lâm chung thần thức phải rõ ràng, không bị mê hoặc, điều này rất quan trọng, khi sắp chết mà bị mê thì bạn sẽ không niệm Phật được. Dù người khác có nhắc nhở bạn, bạn cũng khó mà tiếp nhận.

Điều kiện thứ hai: đây là thời khắc quan trọng, cần gặp được Thiên tri thức nhắc nhở về việc tầm quan trọng của việc trợ niệm. Trong tình trạng khẩn cấp này, gặp được người như vậy để cảnh tỉnh bạn, mau mau niệm Phật A Di Đà cầu sanh Tịnh Độ, buông bỏ vạn duyên, họ đã nói những lời này.

Điều kiện thứ ba là: khi nghe lời cảnh tỉnh nếu bạn tiếp nhận được thì bạn sẽ tiếp nhận ngay, lập tức chuyển ý niệm ngay, không có tham luyến chút nào về cõi Ta Bà này nữa, nhất tâm, nhất trí cầu sanh Tịnh Độ, niệm Phật vãng sanh, thì cầu niệm Phật này thật sự thành công. Ba điều kiện đây chúng ta sẽ suy nghĩ cho thật kỹ. Một điều mà còn không nắm vững thì làm sao vãng sanh được. Trong lúc này, ba điều kiện đây phải có đủ.

Trên đời này, không phải không có những người như vậy. Người như vậy rất ít, rất ít! Cho nên chúng ta không được may mắn, nên thường phải niệm, thường ngày niệm nghĩa là gì? Nghĩa là luyện binh, lâm chung là đánh nhau. Thường ngày niệm nghĩa là để đến khi lâm chung đạt đến. Khi lâm chung có được cái niệm này, không bị mê hoặc, không bị điên đảo, không bị quên mất, vậy là thành công rồi.

Vậy thì thật sự bạn muốn đi con đường này thì điều quan trọng nhất đó là gì? Là hàng ngày chúng ta phải buông bỏ cho được, cái gì cũng buông bỏ hết, không được để nó ở trong lòng. Sống ở trên đời này, tất cả đều phải tùy duyên, tùy duyên nghĩa là bản thân mình nhất định phải tin, bạn phải tin nhân quả báo ứng, những gì trong số mạng này có thì nhất định có, những gì trong số mạng không có thì cầu cũng không được. Tâm của bạn đã được định rồi.

- 1. 28. Lúc còn sống tạo nghiệp sát, lâm chung một niệm, không niệm có được vãng sanh không? Phải cần những điều kiện gì?**

Một ví dụ về Trương Thiện Hòa đời nhà Đường mà ai đấỵ cũng đều biết đến. Trương Thiện Hòa là một đồ tể giết trâu, khi lâm chung có người đầu trâu đến đòi mạng. Đây là tướng địa ngục hiển hiện, ông ấy rất kinh sợ, lớn tiếng kêu cứu mạng. Đây là cái duyên tốt, cơ hội ông ta gặp cũng vừa đúng lúc. Có một vị xuất gia đi ngang cửa nhà ông, nghe tiếng kêu cứu của ông nên vội bước vào hỏi, có chuyện gì vậy? Ông ta nói, có rất nhiều người đầu trâu đến đòi mạng ông. Vị xuất gia này đã hiểu ra, bèn thả một nén nhang đặt vào tay của ông ta, bảo ông mau niệm Phật A Mi Đà cầu sanh Tịnh Độ. Sau khi nghe nói như vậy rồi, ông liền lớn tiếng niệm Nam Mô A Mi Đà Phật, niệm được mười mấy tiếng thì ông ta nói với mọi người là không thấy những người đầu trâu đó nữa, A Di Đà Phật đến tiếp dẫn tôi rồi, đó là khi lâm chung niệm từ một đến mười, niệm mà được vãng sanh, điều này chứng minh nguyện thứ 18 trong 48 lời Đại Nguyện là thật chứ không phải giả. Khi lâm chung một niệm đến mười niệm có thể được vãng sanh. Trương Thiện Hòa là một tấm gương để cho chúng ta soi rọi, tấm gương này giúp chúng ta tăng trưởng lòng tin, Dù chúng ta có tạo

tội cực nặng đi nữa cũng không sợ, chỉ cần chịu hồi tâm, chuyển ý, sám trừ nghiệp chướng là được, cho nên quay đầu là bờ, điều này rất quan trọng, nhưng mà ngộ nhờ không gặp may thì sao? Trương Thiện Hòa khi lâm chung mà còn được, bây giờ chúng ta có tạo một chút nghiệp sát cũng không sao, đến khi lâm chung mình học theo Trương Thiện Hòa cũng vắng sanh thôi. Nếu bạn có cái tâm này thì vấn đề nghiêm trọng rồi.

Bạn thử nghĩ Trương Thiện Hòa đã có đủ ba điều kiện. Vậy khi lâm chung bạn có đủ ba điều kiện này không?

Thứ nhất là khi lâm chung không bị hôn trầm, đầu óc tỉnh táo, các vị bạn học trợ niệm trong đời sống hàng ngày hãy quan sát cho kỹ xem có người vắng sanh nào, có người bệnh nặng nào, có người sắp chết nào mà đầu óc tỉnh táo như ông ấy không? Rất là khó. Đây là điều kiện quan trọng thứ nhất.

Điều thứ hai là gì? Là khi lâm chung có gặp được Thiện tri thức hay không? Thiện tri thức đến cảnh tỉnh bạn, sợ bạn lúc này quên mất, lúc con người sắp chết, trong lòng đều nghĩ nhớ đến người nhà, quyến thuộc, nhớ đến những chuyện chưa làm xong, như vậy là

tiêu rồi. Như vậy là đi sang ba cõi sáu đường rồi, cho nên có được một vị thiện tri thức nhắc nhở bạn buông bỏ hết tất cả, nhất tâm niệm A Mi Đà Phật cầu sanh Tịnh Độ, câu nhắc này rất quan trọng.

Điều thứ ba là: có người cảnh tỉnh bạn, nghe lời cảnh tỉnh này bạn liền tin ngay, không chút nghi ngờ, liền y lời vậy mà vâng làm. Bạn đủ ba điều kiện này thì khi lâm chung niệm một niệm đến mười niệm, nhất định sẽ được vãng sanh.

1. 29. Người tạo nghiệp ác, sám hối, niệm Phật có được vãng sanh không?

Cho dù có tạo tội ngũ vô gián đi nữa. Ngũ vô gián tức là giết cha, giết mẹ, giết A La Hán, phá hoại hòa hợp Tăng, làm thân Phật ra máu, mà tới lúc lâm chung, nếu thần trí tỉnh táo, có thể sám hối, niệm Phật được thì vẫn có thể vãng sanh. Việc này trong kinh có đưa ví dụ: Trong kinh Quán Vô Lượng Thọ có dạy: Vua A Xà Thế là người tạo tội ngũ vô gián, giết cha. Khi lâm chung ông ấy đã sám hối niệm Phật và cũng được vãng sanh; Phật Thích ca Mâu Ni có nói: phẩm vị của ông ấy rất cao, thượng phẩm trung sanh. Cho nên

đối với những người tạo tội, chúng ta cũng không dám coi thường họ, không chửi họ vãng sanh phẩm vị còn cao hơn chúng ta nữa. Không được coi thường, chỉ cần trước khi chết họ được cứu, giây phút sau cùng trước khi tắt thở họ còn cứu được thì có giúp họ vãng sanh, khuyên họ phải thật sự tin, phải thật sự sám hối, thật sự niệm Phật cầu vãng sanh thì không có ai là không được độ. Cho nên pháp môn Tịnh Độ thật không thể nghĩ bàn. Vậy thì một đời tạo ác nghiệp có chút xíu, đáng đọa ngạ quỷ, tạo tiểu địa ngục, những tội như vậy, khi bạn trợ niệm những việc thiện này thì tâm tích giải thoát. Tâm nghĩa là thời gian rất ngắn, cho nên công đức nghe danh hiệu Phật này thật không thể nghĩ bàn.

1. 30. Hiện tiền còn tạo nghiệp, đến khi lâm chung, hơi thở sau cùng mới chịu niệm Phật, xin hỏi có thể đối nghiệp vãng sanh không?

Nguyện thứ 18 trong kinh Vô Lượng Thọ có nói một niệm, mười niệm nhất định được vãng sanh. Đây là sự thật chứ không phải giả, nhưng mà nhất thiết không được hiểu sai, hiểu sai là giả? Hiện tại không chịu niệm

Phật, không có trọng, đợi khi lâm chung mới niệm, quả thật có không ít người khởi cái tâm lợi dụng điều này. Vậy tới khi lâm chung bạn có còn giữ vững được tâm niệm Phật không?

Đợi nghiệp vãng sanh. Các vị nhất định phải hiểu cho rõ. Chư Cổ đức xưa dạy rất hay: mang nghiệp cũ chứ không mang nghiệp mới, mang quá khứ chứ không mang hiện tại. Bây giờ mà bạn còn tạo nghiệp thì vãng sanh sao được? Ngay trong một sát na thì bạn đã vãng sanh rồi, phiền não của bạn đã bị câu niệm Phật này khống chế rồi. Nhất định nó không khởi hiện hành, lúc này mình và Phật, cảm ứng đạo giao. Phật sẽ đến đón bạn còn nếu như lúc này phiền não của bạn vẫn còn đó thì Phật sẽ không đến. Đức Phật không đến thì oán thân trái chủ của bạn đến, vậy thì người thời nay tạo ác nghiệp quá nhiều, quá nặng, khi lâm chung yêu ma, quỷ quái, xuất hiện như thế có nguy, vậy thì bây giờ bạn đã hiểu rõ, khi lâm chung một niệm sau cùng phiền não bị khống chế rồi vậy thì không sao hết, hiện tại cứ tạo nhiều nghiệp một chút cũng không sao. Đến khi lâm chung tôi sẽ giữ vững một niệm sau cùng. Về mặt lý luận thì không có vấn đề gì, nó là như vậy. Nhưng trên thực tế thì khó đấy.

Bạn dám bảo đảm khi lâm chung đầu óc còn tỉnh táo không? Bạn có dám bảo đảm là hơi thở sau cùng của mình là niệm A Mi Đà Phật không? Sau đó bạn có thực sự buông bỏ hết được không?

1. 31. Tại sao nói người tạo những nghiệp thập ác mười niệm được thành tựu, đời nghiệp vãng sanh Tịnh Độ. Người sanh vào phẩm hạ hạ ở cõi Tịnh Độ đều được tâm bất thoái phải không? Xin pháp sư khai thị. Khi lâm chung mười niệm đến một niệm thành tựu đời nghiệp Vãng sanh là căn cứ vào đâu để làm kim chỉ nam?

Lý này rất sâu, quả là có cảnh giới không thể nghĩ bàn, chúng ta nên tin sâu, không nghi ngờ, đến khi lâm chung được giống như Vua A Xà Thế trong kinh Quán Vô Lượng Thọ đã nói, là tạo tội ngữ nghịch thập ác, khi lâm chung nhờ mười niệm mà đều được vãng sanh. Và lại phẩm vị được rất cao. Loại này là thuộc về sám hối vãng sanh, họ thành tâm sám hối, nhìn sức sám hối thì biết, hay sức sám hối rất lớn thì phẩm vị sẽ rất cao, cho nên không nhất thiết là hạ hạ phẩm vãng

sanh. Giống như Đức Phật có nói khi Vua A Xà Thế vãng sanh phẩm vị của ông là Thượng phẩm trung sanh. Qua đó, chúng ta có thể thấy nhất định không được coi thường người tạo ác nghiệp. Có lẽ là do thiện căn của ông thoát ra nên khi lâm chung một niệm thì được vãng sanh. Công phu của ông cao hơn cả một đời tu hành của chúng ta. Việc này quả thật không thể coi thường, vậy thì căn cứ này là dựa vào nguyện thứ 18 trong 48 lời đại nguyện, cho nên nguyện thứ 18 là không thể nghĩ bàn, nguyện thứ 18 là nòng cốt của 48 nguyện, thật không thể nghĩ bàn. Đây là sự gia trì của Đức Phật A Di Đà cho nên họ mới được thành tựu.

- 1. 32. Có một ông lão 87 tuổi bị ung thư gan thời kỳ cuối. Trước kia ông chưa từng niệm Phật, khi lâm chung không có đau đớn, thần trí tỉnh táo, đại để là trước khi lâm chung 2 tiếng đồng hồ mới bắt đầu theo các liên hữu trợ niệm, niệm thánh hiệu A Mi Đà Phật, niệm đến chữ Phật của câu A Mi Đà Phật sau cùng mới tắt thở, thần thái an lành, có phải ông cụ ấy chắc chắn được vãng sanh thế giới Cực Lạc không? Nếu không**

được Vãng sanh Cực Lạc thì ông ấy có thể sanh vào đâu?

Điều lành này tốt, duyên số của ông ấy tốt. Một niệm sau cùng là niệm A Mi Đà Phật. Nếu ông ấy có tâm cầu sanh thế giới Cực Lạc thì nhất định vãng sanh, không chút nghi ngờ nào. Còn nếu họ niệm Phật theo mọi người mà không có ý cầu sanh Cực Lạc thế giới thì ông ấy không được vãng sanh, không được vãng sanh nhưng công đức niệm Phật đây nhất định sẽ được phước báu nhân thiên. Chỉ coi nguyện vọng của ông ấy, nếu ông ta không có ý niệm vãng sanh nhưng thật sự có ý niệm Phật thì tuy là niệm A Mi Đà Phật nhưng không muốn vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, hạng người này phần lớn là sanh Thiên. Còn nếu như còn nghĩ đến sự giàu sang của thế gian thì họ sẽ sanh vào cõi người. Nhất định sẽ không đọa vào ba đường ác. Cho nên cơ duyên này rất là khó gặp, đó là khi lâm chung gặp được duyên thù thắng.

- 1. 33. Nếu như khi lâm chung được một niệm niệm Phật nhưng vẫn còn vọng tưởng thì có phải là không được vãng sanh không?**

Không sai chút nào, mấu chốt là ở chỗ đó. Khi lâm chung nhất định không được có vọng tưởng. Nếu có vọng tưởng là sai rồi, nhất là khi lâm chung không được khởi tâm sân hận. Cho nên trong quyển “Sức trung tâm lương” “Sức trung tu tri” có nói: Người giúp trợ niệm lâm chung có rất nhiều quy định, nhất định phải hiểu, nghĩa là lúc con người sắp chết, không được làm cho họ tức giận, lúc đó thần thức của họ rời khỏi thân xác, họ rất đau đớn, cho nên nếu bạn chạm vào người họ, họ sẽ cảm thấy rất đau và lúc đó sẽ tức giận lên và hể tâm sân nổi lên họ sẽ đọa vào ba đường ác ngay. Cho nên đây là một việc rất đáng sợ, có rất nhiều người không hiểu điều đó. Lúc người thân sắp chết mà bạn gào khóc khó bỏ, khó xa thì coi như đi, sẽ khiến cho họ không thể vãng sanh được, họ sẽ sanh tâm lưu luyến người thân, đi không được, vậy là coi như phá hẳn công phu tu tập cả đời của họ.

1. 34. Có được vãng sanh hay không là quyết định ở niệm sau cùng có phải là niệm Phật hay không? Làm thế nào để bảo đảm niệm sau cùng là niệm Phật?

Có được vãng sanh hay không? Nhất định là ở một niệm sau cùng có phải là niệm A Mi Đà Phật không? Nếu niệm sau cùng là niệm A Mi Đà Phật thì người đó nhất định sẽ được vãng sanh. Cho nên phàm là người vãng sanh, không một ai không phải là người đại thiện, đại phước. Có thiện phước mới được vãng sanh niệm sau cùng là niệm A Mi Đà Phật, đại thiện, đại phước báu. Họ đến thế giới Cực Lạc làm Phật nhưng mà chúng ta phải làm thế nào để bảo đảm thấy mình niệm sau cùng là niệm Phật đây. Đó là mấu chốt quan trọng nhất của chúng ta hiện nay.

Chúng ta ở niệm phật đường niệm Phật đêm ngày không gián đoạn để làm gì? Để rèn luyện, rèn luyện để mong đến lúc lâm chung mình làm được. Nhưng mà có rất nhiều sự thật đã cho chúng ta biết lúc lâm chung bị bệnh, hôn mê, không biết gì hết, vậy phải làm sao? Đây là thời điểm nguy hiểm.

Khi con người ta đang ở trong tình trạng này, trợ niệm không giúp ích được gì cả cho nên nhất định phải có phước báu, phước là những việc hàng ngày chúng ta phải tích chứa, tích đức, chứa công đó gọi là tụ phước.

Tích đức nghĩa là giữ cái tâm cho tốt niệm niệm điều gì lợi ích chúng sanh, lợi ích xã hội, chứa công, công chính là làm việc tốt, nói lời tốt.

Hiện nay chúng tôi đề xướng bốn cái tốt bạn phải nhận cho rõ, phải nỗ lực mà làm, vì chúng sanh chứ đừng vì bản thân. Có sức thì dốc toàn tâm, toàn lực để giúp người khác, để cầu cái gì? Không cầu cái gì cả, để mong đến khi lâm chung thần thức được rõ ràng, sáng suốt, không điên đảo, không lầm mê là đại phước báu đấy. Vì thần thức bạn rất rõ ràng, rất sáng suốt nên ở pháp giới này bạn có quyền chọn lựa nhưng nếu bạn điên đảo thì bạn không có khả năng chọn lựa, hễ không có khả năng chọn lựa thì nhất định bạn phải theo nghiệp mà lưu chuyển, vì nghiệp lực của bạn lôi kéo mà chuyển, bạn không thể làm chủ lấy mình được. Đó gọi là người không có phước báu.

Lúc còn sống hưởng tận vinh hoa phú quý, hưởng hết phước báu của mình rồi, đến khi lâm chung không còn phước báu nữa, cho nên chúng ta hiểu cái lý này rõ biết chân tướng của sự thật thì ngay trong đời này chúng ta phải học theo bậc Đại Thánh, Đại

Thiện. Sống phải biết tiết kiệm, phải chất phác, phước báu mà chúng ta tích chứa đây để đến khi lâm chung có mà thọ hưởng.

1. 35. Cái mà gọi là một hơi thở sau cùng là chỉ cho một sát na tắt thở đó hay là chỉ cho thần thức ra khỏi xác thân rồi?

Là chỉ cho một sát na tắt thở, tuy đã tắt thở rồi, nhưng thần thức vẫn chưa rời khỏi xác, việc này nhất định phải hiểu, vậy thì trong kinh Đức Phật có dạy chúng ta tuyệt đại đa số con người ta sau khi tắt thở 8 giờ thì thần thức của họ mới rời khỏi xác cho nên trợ niệm lúc này là quan trọng nhất, được thọ dụng nhất nhưng muốn cho an toàn một chút, tốt nhất là khi chúng ta trợ niệm để lâu hơn từ 2 đến 4 giờ nữa, chúng ta niệm Phật cho họ từ 10 đến 12 giờ hay là 24 giờ là an toàn nhất.

1. 36. Khi lâm chung niệm sau cùng là A Mi Đà Phật thì liền được vãng sanh Tây Phương, ý là nói khi lâm chung hơi thở sau cùng hay là một niệm sau cùng khi thần thức rời khỏi thân xác?

Một niệm sau cùng khi thần thức rời khỏi thân xác. Đây mới là sự thật và đương nhiên hơi thở sau cùng cũng nhất định phải là A Mi Đà Phật. Đây là điều mà chúng ta có thể tin.

1. 37. Bất luận là niệm Phật như thế nào nhưng vọng tưởng vẫn còn như vậy thì sau này, đến khi lâm chung có người trợ niệm nhắc đến danh hiệu Phật như vậy có được vãng sanh hay không?

Có được vãng sanh hay không ? Quyết định do sự tín tâm của mình, niệm Phật mà có vọng tưởng như xưa thì đây cũng là hiện tượng bình thường. Nếu niệm Phật mà không còn vọng tưởng thì bạn không phải là phàm phu mà là chư Phật, Bồ tát tái lai rồi. Hạng phàm phu nhất định không làm được, cho nên không phải sợ. Vọng niệm cứ việc khởi mình cứ thành thật niệm Phật thì không có ngại gì, chỉ cần quan tâm đến niệm Phật, không cần quan tâm đến vọng tưởng là tốt rồi, đừng có nghĩ đến vọng niệm, vọng niệm nhiều cũng không sao. Chỉ cần bạn đừng để ý đến nó thì tự nhiên vọng niệm sẽ giảm bớt và công phu sẽ dần dần mạnh lên.

Người bình thường công phu niệm Phật không mạnh chính là do không buông bỏ được vọng niệm, thường thì nghĩ vọng niệm của tôi nhiều như vậy, hễ càng nghĩ thì càng nhiều, càng để ý đến thì thấy càng nhiều, vì vậy làm sao bạn đoạn được vọng niệm. Cần bản dừng để ý đến nó thì vọng niệm sẽ ít đi và công phu từ từ sẽ mạnh lên. Điều này rất quan trọng. Chỉ cần thành thật niệm thì nhất định sẽ được oai thần bốn nguyện của Đức Phật gia trì.

**1. 38. Làm sao để ứng chiếu được
vãng sanh ? Căn cứ vào các sách có
liên quan đến việc trợ niệm thì sau
khi tắt thở 12 giờ nếu sờ lên đỉnh
đầu thấy nóng là sanh Tây Phương,
xin Pháp sư giải thích cho.**

Đỉnh đầu nóng nghĩa là gì? Là nói người này lúc ra đi thần thức của họ, thường thì chúng ta nói là linh hồn ra đi ở nơi nào sẽ sanh về nơi ấy; Từ đỉnh đầu ra thì rất là thù thắng. Vãng sanh là ra từ đỉnh đầu, sanh Thiên cũng là từ đỉnh đầu, phước báu của trời rất là lớn, họ đi từ đỉnh đầu, còn phần dưới là sáu đường, càng xuống thì càng thấp. Nếu từ lòng bàn chân đi ra thì đó là đọa vào địa

ngục. Từ đầu gối là đường súc sanh. Đây là cách nói của những người bình thường nhưng tốt nhất là đừng nên chạm vào người họ. Tại sao vậy? Vì nếu như thần thức của họ chưa ra khỏi xác, nếu bạn chạm vào, họ sẽ đau đớn, họ sẽ nổi sần, họ sẽ khó chịu. Chúng ta nhìn thấy người vãng sanh này sau khi mình trợ niệm cho họ rồi, dung mạo, nhan sắc của họ thấy đều thay đổi, dung mạo trông rất là hiền từ, sắc mặt trở nên hồng hào, cũng giống như ngủ, không giống như người bị bệnh, không có cái dáng bệnh, thấy đều là tướng tốt, nhất định là phước báu trời người trở lên. Chúng ta bắt đầu dịch từ đây thì tâm sẽ an. Ngay như có được Vãng sanh hay không còn phải xem công hạnh của họ hàng ngày, có hợp với tướng lành mà họ ra đi hay không? Việc này rất là rõ. Ngay khi việc sau khi hỏa táng rồi còn giữ lại xá lợi cũng không chắc chắn xác định rõ là họ có vãng sanh hay không? Bạn hãy hiểu điều này. Vậy thì đáng tin nhất là khi họ sắp tắt thở họ sẽ báo với người bên là Phật đến tiếp dẫn tôi rồi, đây chắc chắn là vãng sanh, bạn không cần chạm vào họ để làm gì. Nếu người có sức tu tốt hơn thì trước mấy ngày họ đã biết, ba ngày sau Đức Phật sẽ đến đón tôi, một tuần sau

Phật sẽ đến tiếp dẫn tôi thì đó nhất định là vãng sanh.

Điều kiện vãng sanh cũng không có khác, là nhất tâm, nhất ý mong được vãng sanh Cực Lạc, mong được gần gũi Đức Phật. Những việc của thế gian đều buông bỏ, không để nó trong lòng. Người nào được như vậy thì nhất định được vãng sanh. Vừa muốn được vãng sanh, vừa bỏ không được vậy thì không tin nổi, hãy xả cho sạch.

Mấy năm nay chúng tôi đã đề xướng việc thuần thiện, thuần tịnh trong cuộc sống. Thuần thiện mọi thứ còn tùy duyên, tuyệt không phan duyên. Nếu trong lòng mình nghĩ thế này thế nọ thì đó là phan duyên rồi. Tùy duyên thì mọi thứ đều tốt, còn phan duyên thì không tốt chút nào, cứ sống cho vui vẻ, không cần để ý cái gì trong lòng cả, để ở trong lòng chỉ có A Mi Đà Phật, chỉ có Tây Phương thế giới y chánh trang nghiêm. Đọc kinh thuộc lòng, thường quán tưởng tới cảnh giới Tây Phương Cực Lạc. Nếu như không thể quán tưởng mà chỉ niệm A Mi Đà Phật, nghĩ đến Đức A Di Đà Phật là tốt. Trong lòng ngoài Đức Phật A Di Đà ra không còn có gì khác thì không có lý nào mà không

vãng sanh đâu. Tu vậy là muôn người tu, muôn người vãng sanh.

1. 39. Làm thế nào để biết người lâm chung chắc chắn vãng sanh?

Để chắc chắn nhất là tự thân người đó nói ra, A Di Đà Phật đến rồi, Tây Phương Nam Thánh đến rồi, đến đón tôi rồi, giờ tôi phải đi theo Ngài, tạm biệt mọi người nhé! như vậy là không có chút gì là giả. Đó mới thực sự là vãng sanh. Người này đã tiêu nghiệp chướng nên lúc ra đi thần thức rõ ràng, sáng suốt, không có chút gì là đau khổ cả. Vậy thì còn có một hạng người khi ra đi thần trí rất sáng suốt, tuy thân thể rất suy yếu, nói không ra lời nhưng được mọi người trợ niệm Phật cho họ, họ tươi cười ra vẻ vui thích, lúc ra đi miệng họ cũng mấp má, người bình thường như chúng ta thì không biết, cứ cho rằng họ niệm Phật cùng chúng ta, trên thực tế họ nói là họ thấy Phật rồi, Phật đến tiếp dẫn họ, họ theo Phật đi rồi, nhưng họ không nói ra được. Việc này bạn phải quán sát cho thật kỹ để có thể phán đoán, coi họ có phải thật sự vng sanh không? Nói tóm lại khi họ rất lạc quan, rất an lành tự tại, ngay tại khoảng sát na đó ra đi, còn nếu như lúc ra đi dáng vẻ buồn

thiu rất đau khổ thì cũng rất khó nói đó. Thông thường mà nói là không thể được.

1. 40. Bình thường niệm A Mi Đà Phật đến lúc lâm chung, nếu xuất hiện vị Phật khác đến tiếp dẫn, chúng ta có nên theo các Ngài không?

Nếu chúng ta niệm A Mi Đà Phật nhất định là Phật A Di Đà đến tiếp dẫn, còn khi lâm chung đức Phật Thích Ca Mâu Ni đến tiếp dẫn, Phật Dược Sư đến tiếp dẫn là không đúng rồi. Vậy chúng ta nên biết nhất định không phải là thật.

Vậy nếu gặp phải tình trạng này chúng ta phải làm sao đây? Mặc kệ là được rồi, tốt nhất đừng để ý đến, cố ý mặc kệ nó thì trong chốc lát cái tin đó sẽ mất, nhất định phải đợi đức Phật A Di Đà Phật, nếu Đức Phật A Di Đà Phật đến mình có nhận biết được không? Nhận được, nhất định là nhận biết, cho nên khi lâm chung, khi chúng ta tiễn vãng sanh, người vãng sanh sẽ nói A Di Đà Phật đến rồi, thật sự không có giả chút nào, cho nên trong lúc trợ niệm điều quan trọng nhất chính là chú ý đến vấn đề này, nhất định không để cho người vãng sanh có tạp niệm, có huyền

tưởng. Bất luận là họ thấy cảnh giới gì, nghe tiếng nói nào cũng thấy đều mặc kệ. Nếu như họ nói là gặp ngài Địa Tạng Vương Bồ Tát, gặp Phật Dược Sư mình cần nhắc nhở để họ đừng để ý, hết thấy cứ mặc kệ, niệm A Mi Đà Phật, Đức Phật A Di Đà sẽ đến tiếp dẫn mình mới đi theo nếu không phải là Phật A Di Đà thì không được đi vì yêu ma quỷ quái sẽ biến thành chư Bồ Tát khác đến để dụ dỗ bạn. Thần Hộ Pháp không có can thiệp vào việc này, nếu bạn biến Phật A Di Đà hay Quán Thế Âm Bồ Tát để lừa họ thì thần hộ pháp mới can thiệp vào. Tại sao? Vì đây là Bồ Tôn, bạn biến hiện ra nhiều người khác thì đó là giả chân, giả chân không phải là Bồ Tôn, Thần Hộ Pháp đây có thể tha thứ cho bạn, còn nếu quả thật bạn biến thành Bồ Tôn thì Thần Hộ Pháp sẽ can thiệp. Bạn sẽ không dám đi.

Có rất nhiều người niệm Phật, niệm cả một đời, nhưng sau cùng đến thời khắc quyết định thì họ lại bị mê, lại phạm sai lầm, thật là đáng tiếc! Những thứ này đều là ma cảnh, là ma chướng, đều là cảnh giới hư uyển, do nghiệp lực của mình biến hiện ra. Lúc này thấy được Đức Phật A Di Đà, thấy được Tây Phương Tam Thánh, thấy được thế giới Tây

Phương Cực Lạc, y chánh trang nghiêm thì như vậy mới là tương ứng, là chánh niệm.

1. 41. Đức Phật A Di Đà không có tướng cố định, vậy khi lâm chung Ngài xuất hiện là thật hay giả? Hay là do oan thân trái chủ hóa hiện, làm sao để phân biệt? Đặc biệt là khi lâm chung, không phải trong tình trạng sáng suốt thì phải làm sao đây?

Đây quả thực là vấn đề, nhưng mà bạn hãy nên yên tâm, thần tướng Đức Phật hiện ra khi lâm chung bạn nhất định phải nhận ra, nhất định bạn không được nhận lầm Ngài, và lại người niệm Phật cho đến người học Phật, khi lâm chung khi tướng Đức Phật hiện là Đức Bổn Tôn là đúng. Ngày nào chúng ta cũng niệm A Mi Đà Phật, khi Đức Phật A Di Đà đến thì tướng đó nhất định là đúng. Nếu không yêu ma quỷ quái, oán thân trái chủ biến hiện ra tướng Phật A Di Đà đến gạt chúng ta, thì trong Phật Pháp cũng như trong thế gian pháp có quy củ, không thể nào biến ra Bổn Tôn. Nếu bạn biến thành Bổn Tôn thì Thần Hộ Pháp sẽ không tha cho bạn đâu, giống như nói bạn không thể giả mạo, khi lâm

chung nhất tâm cầu Đức A Di Đà, mà cứ hiện ra là Đức Phật Thích Ca Mâu Ni thì việc này thần hộ pháp không có can thiệp, Ngài không phải là Bồ tôn, nếu như bạn đi theo Đức Phật Thích Ca thì chính là bạn sai rồi. Cho nên khi lâm chung, người niệm Phật chúng ta, nếu không phải là Đức Phật A Di Đà đến tiếp dẫn thì dù bất cứ là Chư Phật và Bồ Tát nào xuất hiện cũng đừng để ý đến thì không có gì.

- 1. 42. Đức Phật tiếp dẫn người vãng sanh, trước hết là phóng hào quang, người vãng sanh nhờ ánh sáng Phật chiếu vào do công phu thành phiền nâng cao đến nhất tâm bất loạn, mà Đức Phật tướng hảo trang nghiêm không gì sánh bằng, thấy được Đức Phật A Di Đà thì lo gì mà không khai ngộ, nhưng tại sao có người thấy Đức Phật lại sợ hãi không dám đi? Tại sao thấy Đức A Di Đà lại không có được lợi ích?**

Trong tình cảnh này, đại khái là có hai trạng thái: Một là tham luyến thế gian mà thường thì chúng ra gọi là tham sống, sợ chết. Nghe đến vãng sanh thế giới Cực Lạc nghĩ là mình

sắp chết rồi như thế rất là nguy hiểm, cho nên khi lâm chung mà sinh lòng sợ hãi, tình trạng này rất phổ biến, vì vậy người niệm Phật điều quan trọng nhất đó là không sợ chết. Câu mà bạn nói đó là thật.

Năm xưa khi tôi mới xuất gia đã có gặp chuyện này. Tôi xuất gia ở chùa Lâm Tế ở Viên Sơn Đài Bắc. Chùa Lâm Tế có một hội niệm Phật, Phó Hội trưởng cư sĩ Lâm Đạo Việt thường dẫn dắt đại chúng cùng tu niệm Phật. Ông ấy rất thuộc nghi thức tu niệm nên được làm Duy Na, tới khi lâm chung cũng giống như tình trạng mà bạn hỏi đây, cũng lo lắng, sợ hãi, người khác trợ niệm cho ông, ông không chịu, không cho người khác trợ niệm cho mình, đuổi các bạn đạo trợ niệm đi, quả thật là xảy ra hiện tượng này. Bình thường ngày nào miệng cũng cầu Tịnh Độ nhưng đến khi lâm chung lại sanh ra sợ hãi. Có chuyện này xảy ra.

Đây là loại thứ nhất, là nghiệp chướng hiện tiền. Bỏ qua cơ hội Phật đến tiếp dẫn.

Loại thứ hai là tu học các pháp môn khác, Đức Phật A Di Đà mà họ nhìn thấy không phải là Đức Phật mà là ma quỷ hiện. Họ thấy Phật thì rất hiền từ, thấy ma thì rất là sợ hãi.

Ma không có tâm từ bi cho nên thấy ma thì sợ hãi .

1. 43. Sau khi vãng sanh có tướng điềm lành rất tốt, có thể đoán định vãng sanh không?

Chưa biết chắc, trong tướng điềm lành của họ chỉ có họ tự nói Phật A Di Đà đến rồi, tôi thấy Đức Phật A Di Đà đến tiếp dẫn tôi thì đó là thật, là vãng sanh thật sự. Còn nếu như ngay trong thời điểm trợ niệm họ chưa từng nói Đức Phật A Di Đà đến, mình đã thấy Phật A Di Đà, thấy Đức Quan Âm Bồ Tát thì cũng rất là khó nói, nhưng nhất định không đọa vào ba đường ác. Có thể họ sanh vào cõi trời, người hưởng phước báu, còn những tướng điềm lành này phàm hễ có tướng tốt thì nhất định không đọa vào đường ác, tướng đọa vào đường ác là tướng xấu .

1. 44. Trong lúc trợ niệm có người thấy người chết ngồi trong hoa sen vãng sanh, như vậy có thể chứng minh điều đó thực sự vãng sanh thế giới Cực Lạc không?

Có thể nói như vậy, nếu thấy Đức Phật đến tiếp dẫn, đương nhiên tốt nhất là khi người

vãng sanh còn chưa tắt thở họ nói với những người ở bên cạnh, Phật đến tiếp dẫn tôi rồi, như vậy là chắc chắn vãng sanh 100% không sai chút nào cả. Nếu như họ không nói những lời này mà thấy những tướng điềm lành thì cũng có thể là vãng sanh, họ muốn nói với bạn họ đã tắt thở, muốn nói với bạn là Đức Phật A Di Đà đến tiếp dẫn họ, họ đã tắt thở rồi hoặc là họ không có thể lực, có tình trạng này xảy ra.

- 1. 45. Có một bạn đạo sức khỏe kém, nhiều bệnh, sau khi gặp được Phật Pháp rất thích nghe trì kinh, niệm Phật, cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Vì bệnh nặng phải nằm viện. Trước khi lâm chung họ kiên quyết đòi về nhà niệm Phật cầu sanh Cực Lạc, không muốn chữa trị nữa, nhất tâm niệm Phật, đồng thời có mấy bạn đồng tu đến trợ niệm, còn bản thân họ niệm mãi đến khi hôn mê, trợ niệm mãi liên tục, hôn mê tám tiếng đồng hồ mới mạng chung. 12 giờ sau, lau mình, thay đồ, thân thể mềm mại. Sau khi qua đời 24 giờ, đưa đến nhà tưởng niệm Thái Bình tiếp tục trợ niệm suốt ba**

ngày ba đêm mới hỏa táng. Qua ngày hôm sau, lúc 2 giờ sáng, người nhà đột nhiên tỉnh dậy, phát hiện có ánh sáng hồng trôi nổi khắp trong ngoài nhà khoảng 20 giây mới đi mất. Ánh sáng hồng xuất hiện đây mình có thể cho đó là nhờ ơn Phật đến tiếp dẫn họ vãng sanh Cực Lạc không?

Tướng điềm lành này là nói họ niệm Phật có tín tâm kiên định, nhất định họ sẽ được vãng sanh Tịnh Độ. Đây là điều mà các nhà kinh luận Tịnh độ 48 lời nguyện trong kinh Vô Lượng Thọ có dạy chúng ta: con người có được vãng sanh hay không là do ở một niệm sau cùng, một niệm sau cùng này là cầu sanh Tịnh Độ thì nhất định sẽ được vãng sanh. Cho nên khi lâm chung viêc trợ niệm rất là quan trọng. Giúp đỡ họ, cảnh tỉnh họ, đừng để họ hôn mê. Đừng để họ thay đổi ý niệm, được vậy thì công đức vô lượng vô biên, tiền một người vãng sanh là giúp một người làm Phật, công đức đó rất lớn lao, cho nên tướng điềm lành của họ là rất tốt, toàn thân mềm mại, cái đó chứng minh sự ra đi của họ rất là an lành, không có đau đớn, không có sợ hãi. Con người ta khi lâm chung

rất sợ hãi, tham sống sợ chết, nên thân thể của họ cứng ngắc, còn nếu họ ra đi rất tự tại không có chút sợ hãi nào thì thân thể của họ rất mềm mại, lúc này chúng ta có thể phán đoán ra.

- 1. 46. Cách đây khoảng một tháng có hai bạn tu , trước khi tắt thở đã thấy Đức Phật A Di Đà, Quan Thế Âm Bồ Tát và đồng thời nói mình đã tu thành công , tâm không điên đảo, ý không tham luyến nhưng có hiện bệnh khổ. Sau khi tắt thở trợ niệm 12 giờ sắc mặt an lành, thân thể mềm mại, đỉnh đầu ấm, xin hỏi người đó có chắc chắn vãng sanh không?**

Nếu như thực sự có tướng điềm lành này thì có thể xác định , xác định ở ngay nơi họ, họ đã rõ khi lâm chung họ đã thấy Phật, họ đi theo Phật, điều này đã xác định họ vãng sanh. Còn nếu như họ không có nói mình thấy Phật, thấy Bồ Tát, thì dù có hiện tướng điềm lành, thân mềm mại cho đến đầu nóng đi nữa không nhất định là vãng sanh vì sanh Thiên cũng có hiện tượng này. Có thể nói là sau khi đi rồi, toàn thân mềm mại, lúc họ ra đi không có sợ hãi rất là an lành thì nhất định

không bị đọa vào ba đường ác. Cái này có thể khẳng định.

1. 47. Xin hỏi cách thức niệm Phật dưới đây có được vãng sanh Tịnh Độ không? Niệm Phật trong trạng thái hôn trầm nhưng tâm gửi nới Phật trong lòng có thể niệm thầm danh hiệu Phật theo tiếng máy niệm Phật phát ra rõ ràng?

Bạn hỏi câu này là có vấn đề rồi đó. Tại sao vậy? Vì nếu niệm trong trạng thái hôn trầm thì tâm bạn bị mê rồi, làm sao mà bạn có thể gửi tâm vào Đức Phật được. Làm sao mà bạn có thể niệm Phật theo máy được. Nếu niệm Phật theo được, trong lòng còn có Phật thì bạn không bị hôn trầm. Trong lòng của bạn rất là rõ ràng, rất là sáng suốt như vậy mới có thể vãng sanh, chỉ có thể nói được thân thể của bạn hơi thở của bạn tuy rất yếu ớt, rất suy yếu, nhưng đầu óc rất sáng suốt. Nếu là mê mờ giống như lâm chung mà người nhà của bạn, bạn cũng không nhận biết thì là hôn trầm. Trong lòng vẫn có phiền não hiện hữu thì dù có người trợ niệm, bạn cũng không nghe thấy đó mới gọi là hôn trầm, cho nên bị hôn trầm không thể vãng sanh.

1. 48. Xá lợi là gì? Khi người ta chết thiêu ra xá lợi có phải chứng minh người đó có vãng sanh Cực Lạc không? làm sao để nhận biết vãng sanh hay không ?

Xá lợi là tiếng Phạn, Trung Quốc dịch là kiên cố tử đây là một loại cảm ứng, phần nhiều nó có liên quan đến công phu thiền định, ở người niệm Phật thì nó có liên quan đến Tịnh tâm, tâm càng thanh tịnh thì sức định càng sâu và xá lợi đây kết lại càng tốt, càng nhiều, nó không có dính dáng gì đến việc vãng sanh.

Việc thiêu ra có xá lợi không thể chứng minh. Đáng tin cậy nhất của việc vãng sanh đó là lúc vãng sanh tự thân họ nói: Đức Phật A Di Đà đến tiếp dẫn tôi rồi, như vậy mới thực sự là vãng sanh. Những gì mà người khác nhìn thấy là không đáng tin. Nhất định phải là chính bản thân họ nói ra là họ đã thấy Phật A Di Đà, thấy Tây Phương Tam Thánh đến tiếp dẫn, như vậy mới đáng tin cậy. Còn phải xem lại việc nghĩa mà họ đã làm cả đời, rồi sức tu thường ngày của họ. Nếu thấy hợp với điều này là được vãng sanh. Xá lợi do sức nhục thân để

lại đây thực sự mà nói, thời mạt pháp cũng có nhiều chuyện kỳ lạ, chuyện lạ kỳ nào cũng có thể bắt chước, giả mạo được. Xá lợi cũng có thể bắt chước giả mạo được, ngay cả nhục thân cũng giả mạo được, đó là giả chứ không phải thật, bạn thấy xá lợi giả rất đẹp nhưng bạn lấy tay dùng sức đè một cái là vỡ rồi, xá lợi đó là giả. Xá lợi thật bạn có dùng búa đập cũng không bể đó mới là thật. Cho nên hiện nay chúng ta thấy có rất nhiều xá lợi nhưng có kiểm nghiệm lại không, phải kiểm nghiệm ra thì giả quá nhiều, thật thì rất ít. Tại sao lại có hiện tượng như vậy ? Vì ma đến quấy rối, có phải các bạn thích thứ này sao? Ma thừa dịp này để biến ra nhiều thứ như vậy để bạn xem, đến để mê hoặc bạn, cho nên vấn đề này chúng ta phải nhìn nhận nó bằng lý trí, đừng làm việc theo lối tình cảm. Thực sự mà nói xá lợi dù có hay không cũng không thành vấn đề. Có rất nhiều người tu không chịu để lại xá lợi, cũng có người để lại nhục thân để người ta làm kỷ niệm, chỉ gây phiền phức, nhiều chuyện đây.

- 1. 49. Sau khi tắt thở, người chết được đưa vào nhà tưởng niệm ướp xác, sau đó được đoàn trợ niệm , trợ niệm một ngày một đêm, sau khi**

hỏa táng có hơn 60 viên xá lợi. Tại sao có người vãng sanh xưa nay chưa từng biết đến Phật Pháp mà cũng có sự thù thắng như vậy ?

Vấn đề này có hai tình trạng một là thật, đó chính là tuy họ cả đời chưa biết đến Phật Pháp nhưng trong quá khứ họ có tu Tịnh Độ nền tảng rất sâu dày, giống như Kim Thường Nhật, người Hàn Quốc mà chúng tôi đã nói ở trước. Trong đời quá khứ có nền tảng tu học rất sâu dày, cho nên ngay trong đời này họ có được sự lợi ích, nhưng chưa trọc sâu nay gặp được duyên này có thể là cả đời họ chưa từng biết đến Phật Pháp, chưa biết đến niệm Phật, nhưng khi lâm chung người nhà của họ mời được những vị trợ niệm, trợ niệm cho họ và đây là duyên chín mùi. Về việc này rất có khả năng, trường hợp còn lại là giả, xá lợi đó không phải là thật mà là giả, thứ giả mình có thể tự biết. Bạn hãy cầm xá lợi đó lên xem thử, nếu đặt trên bàn tay bóp một cái mà đã bể rồi thì đó là giả, không phải là thật. Nếu là thật thì có dùng búa sắt đập cũng không bể. Bạn biết chuyện Pháp sư Đàm Hư của chúng ta vãng sanh ở Hồng Kông không? Lúc đó người ngoại quốc nhìn thấy lấy làm lạ, đã lấy xá lợi của Ngài để kiểm nghiệm, họ dùng

búa nện vào quả nhiên không bị bể, đập xong thì búa lồm vào còn xá lợi thì cứng chắc, lúc đó người ngoại quốc mới tin, mới bội phục. Cho nên xá lợi này thật hay là giả, nếu giả thì không cần dùng búa, chỉ cần dùng sức bóp mạnh là đã bể rồi.

1. 50. Sau khi người ta chết, 2 đến 3 giờ thì toàn thân sẽ cứng ngắc, nhưng người niệm Phật sau khi chết nhiều ngày tại sao vẫn có thể giữ cho cơ thể mềm mại?

Con người chết rồi, thông thường là khi vừa tắt thở thì khoảng 2 đến 3 giờ là người đã cứng ngắc. Nhưng còn người niệm Phật, người thực sự có tu dưỡng thì sau khi họ chết đi thậm chí là bảy ngày, hai thất 14 ngày, thân thể của họ vẫn còn mềm mại, tại sao lại như vậy? Thực ra điều này cũng dễ hiểu. Con người khi lâm chung sẽ có sự sợ hãi mà chúng ta thường gọi tham sống, sợ chết, sợ sợ hãi, khiếp sợ này khiến cho cả người cứng ngắc, cái lý chính là vậy, cho nên phàm vị nào sau khi chết rồi, toàn thân mềm mại thì sự ra đi đó rất là an lành, rất tự tại, không có khiếp sợ chút nào, hay nói cách khác, người nào không có sự khiếp sợ sẽ không bị đọa

vào ba đường ác. Cho nên khi lâm chung hể hoảng loạn, hể kinh sợ thì phiền lắm rồi đó và lúc này đây thật sự là thời điểm quyết định bạn sẽ đi vào đường nào trong sáu đường. Vì vậy quả thực có tình trạng như vậy, chúng tôi cũng đã có gặp qua, người chết sau mấy giờ quả thật thân thể đã cứng ngắc, người này thường gương mặt rất khổ, rất đau khổ, rất khó coi, nếu cái duyên của họ thù thẳng, gặp được mấy vị bạn đạo tốt được mọi người niệm Phật cho, chúng ta thường gọi là được trợ niệm, niệm 7 đến 8 giờ, niệm đến mười mấy giờ, đến khi xem lại người họ mềm ra, gương mặt cũng rất đẹp. Hiệu quả này rất thù thẳng, những chuyện này không ít bạn đạo đã có đi đám ma trợ niệm cho họ và cũng đã đích thân thấy rồi đó. Quả thật có tác dụng.

- 1. 51. Người chết lúc còn sanh tiền chưa chắc hẳn là người niệm Phật. Sau khi chết rồi mình mới trợ niệm giúp họ và sau khi trợ niệm rồi, cơ thể họ rất mềm mại, vậy làm sao để phán đoán là họ vãng sanh Tây phương hay là sanh Thiên?**

Người lúc còn sống không niệm Phật nhưng đến khi lâm chung mình khuyên họ niệm Phật, họ chịu niệm, họ có tướng điềm lành rất tốt, có thể là được vãng sanh rồi, và nếu như người này sống biết niệm Phật và đến khi lâm chung cũng không chịu niệm Phật thì mình không tin họ được vãng sanh Tây Phương, nhưng sau khi chết rồi, bạn niệm Phật cho họ, niệm mấy tiếng đồng hồ, cơ thể họ mềm mại ra đó là tiêu trừ nghiệp chướng cho họ. Chắc chắn không đoạ đường ác. Điều này là khẳng định họ có được vãng sanh hay không, chúng ta không dám nói trước nhưng nhất định không bị đoạ vào đường ác.

1. 52. Một người xưa nay chưa từng biết đến Phật Pháp, không tin Phật, thậm chí là phản đối Phật pháp nữa nhưng tại sao sau khi trợ niệm rồi, sắc mặt lại trở nên đẹp, thân thể mềm mại?

Khi trong cơn trọng bệnh, tuy là miệng họ không thể nói chuyện được nhưng họ nghe được tiếng niệm Phật, nhờ Phật lực gia trì nên đã chuyển hoá toàn bộ cơ thể của họ mà cơ thể là vật chất, vật chất thì chúng ta được biết, vật chất có linh tri nên chuyển hoá

những vật chất này, biến mỗi tế bào của họ kết tinh đẹp lại, cũng giống như nước vậy, cho nên gương mặt của họ vốn rất khó coi nhưng sau khi niệm Phật 2 đến 3 tiếng đồng hồ thì sắc mặt họ đẹp lại, mặt mũi như còn sống, tuy đã tắt thở rồi mà cơ thể vẫn còn mềm mại, cái lý là ở chỗ này. Trong đây không có chút gì là mê tín. Cái nhục thể của bạn nó là vật chất, mà đối với vật chất, mỗi tế bào mỗi phân tử, mỗi một nguyên tử, điện tử, lap tử đều có linh tri. Cũng giống như nước và cơm mà nhà khoa học Nhật Bản đã nói đến, chúng biết nghe, chúng biết nhìn, chúng có thể cảm nhận được ý con người, cho nên việc chúng ta niệm Phật là việc chiêu cảm rất có thiện ý. Họ có đáp lại, họ đáp lại bằng kết tinh rất đẹp, rất tốt, điều này có lý, cái lý này ngày nay đã được các nhà khoa học chứng minh khiến cho niềm tin của chúng ta cũng trọn vẹn hơn, không có chút xíu gì nghi ngờ cả, do đó có thể biết việc trợ niệm lúc lâm chung rất quan trọng! rất quan trọng! Bạn tụng kinh cho họ, họ thấy sự thực nghiệm của bạn. Các vị Lạt Ma Tây Tạng tụng kinh đem cho nước nghe khoảng 2 đến 3 giờ sau, người ta coi lại thì thấy sự kết tinh

của nước rất đẹp. Đây là sự cảm ứng của việc tụng kinh.

1. 53. Đệ tử đã từng trợ niệm cho súc sanh như bọ cạp, chim non, sau khi trợ niệm khoảng một thời gian, đệ tử phát hiện thấy thân thể, tứ chi của chúng mềm mại như bông. Đây có phải là tướng điềm lành vãng sanh không?

Có được vãng sanh hay không, chúng ta cũng không biết chắc được nhưng chúng ta có thể khẳng định tướng điềm lành này là chỉ cho chúng ta thấy được chúng thoát khỏi kiếp súc sanh. Việc này thì có thể khẳng định.

Ngay cả động vật mà còn như vậy, sau khi chết rồi mà cơ thể vẫn còn mềm mại, đây là tướng điềm lành, là tướng tốt.

1. 54. Có người trước khi chết mấy ngày mới tiếp xúc với Phật Pháp mà đã được vãng sanh, nguyên nhân vì sao?

Năm xưa lúc tôi còn ở Mỹ trong các buổi thuyết pháp của tôi có nói qua. Ở bên Oasinhton có ông Chu Quảng Đại, tôi không

gọi ông ấy là cư sỹ mà gọi là Ngài, ông là người rất lương thiện, mở tiệm bánh mì bên đó, cả đời không theo tôn giáo, tín ngưỡng nào, ông bị bệnh ung thư. Lúc ông bị bệnh nặng, bệnh viện đã chào thua, người nhà chở ông ấy về trong tình trạng rất nguy kịch, lúc này người nhà mới đi cầu khẩn xin Phật, lễ bái khắp nơi, tìm xem có cách nào cứu chữa không. Họ liền tìm đến Tịnh Tông Học Hội ở Oasinhton, trong Tịnh Tông Học Hội này có một bạn đạo rất nhiệt tâm đã đến thăm ông ấy. Lúc đến thăm, người này có nói chỉ bảo ông rằng ông đừng nên tham luyến cái thân này và nói về thế giới Tây Phương Cực Lạc rất là đẹp và bảo ông ấy nhất tâm niệm Phật. Quả thật ông ấy có duyên nên liền tiếp nhận ngay, không có hoài nghi và còn bảo người nhà đừng tìm bác sỹ nữa, không cần uống thuốc nữa và bảo mọi người hãy niệm Phật giúp ông bạn đạo trong Tịnh Tông Học Hội cũng được mấy người đến niệm Phật giúp ông, ông niệm rất giỏi và nói rằng lúc niệm ông không thấy đau đớn gì cả ba ngày sau ông vắng sanh.

Không có học Phật, không quy y, cũng không thọ giới nhưng hễ ông ấy phát tâm niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ là đã quy y rồi, thực sự là

ông đã quy y với Đức Phật A Di Đà rồi. Một thí dụ rất hay, chỉ ba ngày trước khi lâm chung, ba ngày được nghe Phật pháp, ba ngày ba đêm niệm Phật không gián đoạn thật hợp với những điều trong kinh Vô Lượng Thọ nói: phát bồ đề tâm, nhất hướng chuyên niệm, một phương hướng, một mục tiêu, chỉ chuyên niệm. Gia đình thân quyến, còn thêm một vài bạn phật tử, bạn đạo không có nhiều, chỉ có mười mấy người vậy mà thành công. Tin tức này truyền đến chỗ tôi, khiến cho tôi vui mừng vô hạn vì những điều trong kinh A Di Đà nói là sự thật. Vậy thì tại sao khi tiếp xúc trong thời gian ngắn mà ông ấy được thành công? Chúng ta biết khi ông vừa nghe đến vọi tiếp nhận mà không có nghi ngờ, lập tức làm theo, là vì trong quá khứ ông đã tu pháp môn này nhưng tu chưa thành công, nên đời nay khi lâm chung được nghe lại khiến cho thiện căn của đời trước trỗi dậy dũng mãnh, tinh tấn, vạn duyên buông bỏ, không lưu luyến chút gì cả, cho nên ông ấy được thành tựu một cách thuận lợi.

Càng hiếm có hơn, có người cả đời không tin Phật, chết rồi cũng không tin Phật, đến khi chết rồi thân trung ấm được nghe Phật pháp khiến cho họ hiểu rằng nghe theo những

người trợ niệm đây. Họ không phải là thân người mà là thân trung ấm nghe theo trợ niệm cũng được vãng sanh.

1. 55. Đầu óc không sáng suốt, hoặc khi lâm chung bất tỉnh nhân sự, có được vãng sanh không?

Bạn thấy xã hội hiện nay, bạn thấy những người ra đi có mấy ai mà được đầu óc tỉnh táo, bản thân chúng tôi tận mắt chứng kiến, tận tai nghe qua có rất nhiều người lâm chung, dường như hơn phân nửa là mắc chứng đờ đẫn thì coi như xong rồi, nhất định sẽ theo duyên mà lưu chuyển. Nhất định không được để cho đờ đẫn. Tại sao lại bị đờ đẫn? Theo báo cáo của y học thì có rất nhiều nhân tố, họ nói cũng rất có lý mà trong Phật giáo thì nói nhân tố thực sự đó là tạo nghiệp ác quá nhiều. Ác nghiệp quá nhiều thì trong lòng sẽ không được bình thường. Ngày nay người ta cho nó là chứng u khuất, có người nói u sầu, họ có bận tâm, trong lòng bất an, họ có lo sợ; những thứ này tạo thành nhân tố thực sự khiến con người bị đờ đẫn, vậy thì trong Phật Pháp nói là duyên nhưng yếu tố thật sự đó là tạo nghiệp ác, bạn có biết vì sao không thể vãng sanh. Khi người ta còn chưa

tắt thở thì đã bị bất tỉnh rồi thậm chí ngay cả người nhà, quyến thuộc cũng không nhận ra, con cháu của mình ở ngay trước mặt mà hỏi người là ai vậy? nếu nói con là con của cha, họ vẫn còn nghi ngờ, không nhận biết. Có trợ niệm đi nữa thì cũng không có tác dụng gì, bạn thử nghĩ xem thật đáng sợ biết bao nhiêu: Nhìn thấy người khác bị như vậy thì phải nghĩ đến mình, mình sẽ già, sẽ chết, vậy đến khi mình chết mình có giống như họ không?

1. 56. Hiện nay có rất nhiều người bị chứng lẫn hoặc là bị đời sống thực vật. Xin hỏi khi lâm chung mình trợ niệm cho họ, họ có vãng sanh không?

Trường hợp này không thể vãng sanh. Các vị phải hiểu là trong kinh đức Phật nói tám nạn, tám nạn thì không được vãng sanh, chết ngang thì không được vãng sanh, điều này quý vị phải biết, nhất định phải hiểu cho rõ, người vãng sanh điều kiện quan trọng nhất là khi lâm chung thần trí sáng suốt, còn trong trường hợp này điều kiện thứ nhất thần trí không sáng suốt, theo nghiệp luân chuyển. Nếu như người thần trí không sáng suốt mà

có thể vãng sanh thì chúng ta không cần phải niệm Phật rồi. Đức Phật A Di Đà đại từ đại bi sẽ tiếp rước hết cả chúng ta rồi. Cho nên về điểm này rất là quan trọng! Vậy thì những người mắc chứng bệnh này, loại bệnh này là bệnh nghiệp chướng rất là phiền phức, cách thức cứu giúp duy nhất là lúc họ còn bị bệnh nhẹ, còn đỡ bệnh nặng thì đã hết cách. Lúc họ bị bệnh nhẹ khuyên họ nên thật tâm sám hối, đoạn ác, tu thiện, chịu quay đầu lại nhưng lúc họ bị bệnh nặng họ đã bị đờ đẫn rồi, bạn có khuyên cũng không có tác dụng gì.

Người khác muốn tu công đức cho họ, rất là khó khăn, trừ khi là bạn giống như Bà La Môn Nữ, Quang Mục Nữ cứu mẹ vậy. Bạn có thể cứu họ, tự thân bạn tu hành phải chứng quả, nếu bạn tu không chứng quả thì bạn không thể cứu họ. Tại sao tu chứng quả mới có thể cứu họ vì bạn tu cho họ, bạn đã thật sự vì họ mà tu hành, vì vậy sự chứng quả của bạn là để giúp họ, nếu như họ không bị bệnh, không bị đọa lạc thì bạn cũng không tu hành được, bạn sẽ không làm đâu, bạn vì muốn cứu họ nên bạn đã quyết tâm, cố gắng, rồi thực sự nỗ lực tu hành, bản thân của chúng ta không có sức tu này, tu mấy tiếng kinh, niệm mấy

tiếng niệm Phật không có tác dụng gì, chỉ tạo an ủi mình mà thôi, đối với họ không có hiệu quả gì cả.

- 1. 57. Có một vị lão cư sĩ, cầu vãng sanh, không ăn đã 21 ngày, được mười mấy người trợ niệm thấy có hoa sen lớn, có rễ mọc xuống đất nên hoa sen không thể bay lên, lão cư sĩ tuy chưa vãng sanh, nhưng trước kia thân thể không tốt, còn bây giờ khỏe mạnh lạ thường, xin hỏi có phải là đổi thân không? cái ý trong đó là ở chỗ nào?**

Theo chúng tôi nghĩ sức niệm Phật của ông ấy nhất định rất tốt nên mới có cảm ứng tốt như vậy, còn tại sao không được vãng sanh ư? Nhất định còn cái gì đó chưa bỏ được, chưa có thể bỏ hết cái duyên trên thế gian này, họ còn có căn sở, nhưng có được sức tu như vậy chúng tôi khẳng định, tuy ông ấy không được vãng sanh nhưng đời sau không bị đọa ác đạo, vì trên đất mọc hoa sen là sẽ không bị đọa đường ác. Còn không rời khỏi mặt đất được nghĩa là không rời khỏi sáu đường. Chúng ta phải hiểu điều này, mình khuyên họ hãy buông bỏ, buông bỏ được,

còn một chút xíu năm níu thì cũng không được vãng sanh, mang nghiệp nghĩa là mang các nghiệp đã tạo trong đời trước, chứ không phải mang cái nghiệp hiện tại, cái nghiệp hiện tại sẽ tạo thành chướng ngại: Chúng ta phải hiểu các lý này. Hãy buông bỏ hết những nghiệp hiện tại, chủng tử của A Lại Da Thức trong đời quá khứ đó là nghiệp chướng. Chúng ta phải hiểu điều này. Trong kinh Phật có nói nhiều, trong A Lại Da Thức, tuy là có nghiệp gánh nhưng không có khuyên mình buông bỏ hết tất cả, thì coi như đoạn duyên, khi đã đoạn nguyên rồi thì các nghiệp đó sẽ không gây trở ngại nên có thể vãng sanh, cho nên nói mang nghiệp cũ chứ không mang nghiệp mới. Nhất định ông lão đó còn có gì chưa buông bỏ được do đó mới có hiện tượng này.

Bạn hãy xem kỹ thí nghiệm nước của tiến sĩ Giang Bồn Thẳng thì bạn sẽ biết, bạn sẽ hiểu thôi cho nên mỗi người chúng ta đều có thể đổi cơ thể. Vấn đề ở chỗ là bạn có chịu đổi hay không? Đổi bằng cách nào? Đổi bằng điểm thiên, bằng tâm yêu thương, phải thật sự làm được bằng danh từ bác ái, mỗi một tế bào trong cơ thể của bạn đều được cải thiện, đều được thay đổi, cho nên ngàn ngữ Trung

quốc có hai câu nói rất có đạo lý, rất là phù hợp với thí nghiệm của tiến sĩ Giang Bồn Thăng và những điều Đức Phật dạy trong kinh. Người gặp được việc hỷ lòng thơi thới, Có được tâm yêu thương thì vui rồi, học mà tự ôn luyện cũng không phải là niềm vui hay sao? Đây là sự khỏe mạnh trường thọ, vừa thay đổi thể chất của bạn mà cũng thay đổi dung mạo của bạn. Tướng chuyển từ tâm mà. Lo buồn khiến người già, nếu như bạn có nhiều phiền não, có nhiều vọng niệm rất dễ già yếu. Tế bào của toàn thân bạn kết tinh không tốt, bạn hiểu được điều này bạn mới hiểu cái lý của nó nằm ở chỗ nào, bạn mới hiểu được nó.

1. 58. Lúc trợ niệm không xuất hiện tướng điềm lành, không biết có phải Đức Phật không nhiếp thọ hương linh này không?

Đức Phật có nhiếp thọ hay không nhiếp thọ, nếu nói Đức Phật còn nhiếp thọ hay không nhiếp thọ thì Đức Phật còn là phàm phu. Tại sao vậy? vì Ngài còn phân biệt, còn chấp trước như vậy là không thông. Chúng sanh và chư Phật chỉ nói là cảm ứng, chúng sanh có cảm chư Phật có ứng, nói nhiếp thọ cũng

nói là cảm ứng. Phật hiện hình dáng gì đến tiếp dẫn chúng sanh, hoàn toàn do tự nguyện lực, nguyện lực của chúng sanh mà thành tựu, chứ không phải ngoài tâm có Đức Phật đến tiếp dẫn. Nghĩ vậy là sai rồi. Cho nên Đức Phật A Di Đà đến là tự tánh A Di Đà, Quán Thế Âm đến là tự tánh Quán Âm. Sự vắng sanh của bạn là duy tâm Tịnh Độ, đây mới là chính xác, ngoài chân tánh ra mà có một Tịnh Độ là sai lầm, không có cái chuyện này.

CHƯƠNG 12

TÂM ẢNH HƯỞNG CỦA VIỆC GIÚP TRỢ NIỆM ĐỐI VỚI BẢN THÂN

- 1. 1. Trợ niệm khi lâm chung có xảy ra vấn đề gì giữa oán gia trái chủ của người vắng sanh và người trợ niệm không? Thậm chí như vậy mà kết ác duyên?**

Không có vấn đề này, trợ niệm là công đức cho họ, vì lúc này đây, điều cần nhất trong cuộc đời của họ đó là khi lâm chung cảnh tỉnh họ đừng quên niệm Phật cầu vắng sanh. Điều đáng sợ nhất là khi lâm chung, họ không bỏ được duyên đời trên thế gian này,

họ rất tham tiếc, còn rất nhiều việc mà họ vẫn chưa bàn giao lại thì coi như xong rồi. Coi như họ mất đi cơ duyên vãng sanh. Cho nên lúc này phải giúp họ, nhắc nhở họ buông bỏ vạ duyên, nhất tâm niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, người trợ niệm nhất định phải được chư Phật, Bồ tát gia trì, sẽ không gây ra những chuyện này. Trừ phi người trợ niệm tâm tà, bất chánh thì bạn sẽ bị quỷ thần quấy rối, còn nếu như tâm bạn thanh tịnh, chính đại, quang minh thì quỷ thần nhìn thấy cũng sẽ tôn kính bạn, cũng sẽ không tìm cách gây phiền phức cho bạn.

1. 2. Trợ niệm có ảnh hưởng gì đến việc tu tập của mình không? Có trái với nhân quả không? Chúng con tin là có thể giới Cực Lạc nhưng mà không biết nó ở chỗ nào?

Bạn giúp người khác trợ niệm, giúp họ vãng sanh, đối với mình nhất định là công đức thù thắng, là việc tốt. Việc làm này nhất định là điều tốt, ác nhân, ác quả của họ tuyệt đối sẽ không bị bám theo người bạn đâu, không có cái lý này, bạn có thể giúp người khác vãng sanh. Bồ tát đại từ nói: Nếu thật sự giúp được 2 người vãng sanh thì sẽ tinh tấn hơn

so với tự thân tu hành. Đức Phật nói những lời này tức là khuyên gắng chúng ta nhất định phải giúp đỡ người khác. Giúp người khác thù thắng bậc nhất, đó chính là giúp họ trong lúc lâm chung, trợ niệm giúp họ được vãng sanh. Họ vãng sanh rồi sẽ thành Phật, bạn giúp một người đi làm Phật là hay lắm rồi. nếu chúng ta vui vẻ, thường chịu đi giúp người khác thì khi chúng ta lâm chung sẽ có nhiều người tới giúp chúng ta, còn nếu chúng ta không chịu giúp người khác, chê bỏ người khác thì khi mình lâm chung cũng không có ai đến giúp mình. Đây gọi là nghiệp nhân quả báo.

Vậy rốt cuộc là thế giới Tây phương Cực Lạc là ở đâu? Trong kinh có dạy rất là rõ, ở phía Tây thế giới chúng ta đây quá mười muôn cõi Phật, không phải là nói rõ rồi đó sao?. Tôi còn nói cái gì khác ngoài cái nơi này nữa . Như kinh đã nói, nhưng có người còn nghi ngờ, Tây phương từ địa cầu của chúng ta đi về phía Tây, đi rồi cũng quay lại vậy phải làm sao đây?. Tây phương mà trong kinh Đức Phật nói đến là Tây phương của thế giới Ta bà. Thế nào gọi là thế giới Ta bà? Là báo độ của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni, là Tây phương của một đại thiên thế giới, có thể

thấy nó không phải là Tây phương của địa cầu mà là Tây phương của đại thiên thế giới, về báo độ của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni đây có bao nhiêu ngân hà, mười muôn ức hệ ngân hà, hệ ngân hà lớn như vậy đó. Hiện nay các nhà khoa học vẫn chưa phát hiện ra, nói như vậy thôi, cũng làm cho bạn chưa hết nghi ngờ, nhưng mà không sao, bất luận là nó ở đâu, chúng ta cũng có một tín hiệu, tín hiệu này nối liền với Đức Phật A Di Đà, tín hiệu này chỉ dẫn. Tín hiệu này chính là một câu A Mi Đà Phật. Chúng ta niệm câu Phật hiệu này cũng như gọi điện báo vậy, điện báo bên đó sẽ nhận được ngay, chuyển bay của chúng ta sẽ thông, bất luận là ở bên nào, chuyển bay đây cũng nhất định sẽ thông, nhất định sẽ không có vấn đề gì, niệm Phật chân thành, huống hồ gì đến khi lâm chung bạn cũng không cần phải đi làm rõ phương hướng, nhất định phải có tín tâm, Đức Phật A Di Đà sẽ đến tiếp dẫn bạn.

1. 3. Con rất muốn tham gia trợ niệm lâm chung nhưng lại rất lo là công phu niệm Phật của mình không đủ hoặc lại sợ bị vong linh nhập vào con phải làm thế nào đây?

Chỉ cần bạn dứt sạch lo, nghi sợ hãi này, việc tham gia trợ niệm lâm chung là một việc rất là tốt. Đây là đưa tiền vãng sanh. Nếu bạn thường đưa tiền người vãng sanh khác thì sau này khi bạn lâm chung cũng sẽ có rất nhiều người đến đưa tiền bạn vãng sanh. Quả báo là như vậy. Lại còn thường tiền người vãng sanh bạn sẽ thường thấy được tướng điềm lành tốt của việc vãng sanh. Làm tăng thêm sự tín tâm của mình để tương lai sau này nếu mình bị lâm trọng bệnh sẽ không có sợ hãi, rất nhiều cái hay, có được cơ duyên này thì nên tham gia, không có đắn đo. Còn việc người chết nhập vào, linh hồn nhập vào, không phải tùy tiện mà nhập, họ muốn nhập vào cái thân của ai đó là họ phải có duyên với người đó, lại còn phải được quý vương phê chuẩn. nếu quý vương không phê chuẩn mà họ muốn nhập vào thì họ sẽ phạm tội. Họ làm vậy cũng là hại mình, họ sẽ bị quả báo, bị trừng phạt, cho nên đâu phải cứ muốn nhập là nhập. Chúng ta phải hiểu cái lý này không nên sợ hay cho dù có nhập vào cũng không có gì sợ họ sẽ không hại người đâu.

**1. 4. Có một vị xuất gia người Ha nhi
tân nói: Các vị mà trợ niệm cho họ,
sau khi họ chết rồi phải oán thân**

trái chủ của họ tương lai khi bạn lâm chung sẽ đến tính sổ với bạn đó, cho nên có người không dám trợ niệm, con nghĩ nói vậy là không đúng, nhưng lại không có bằng chứng nào để nói rõ, xin lão pháp sư khai thị cho?

Thật ra cái lý này rất đơn giản, bạn giúp họ trợ niệm, khi bạn sang thế giới Tây phương thành Phật rồi, sau này khi bạn lâm chung những oán thân trái chủ của họ mà tìm đến gây phiền phức cho bạn thì đức Phật đó sẽ đến giúp bạn. Bạn bận tâm đến chuyện này để làm gì. Bồ tát đại từ có dạy rất hay: Độ hai người vãng sanh thì tinh tấn hơn bản thân mình tu tập. Nếu bạn có thể giúp được mười mấy người trở lên vãng sanh thì phước báu của bạn vô biên. Còn có thể trợ giúp mấy trăm người vãng sanh thì bạn chính là Bồ tát thật sự. Trợ niệm chính là giúp người khác vãng sanh thành Phật, là công đức bậc nhất của thế gian đó. Cũng không có công đức nào thù thắng hơn công đức này nữa đâu, cho nên những lời người này nói bạn thử bảo oan thân trái chủ của họ đến tìm tôi, bạn hãy đem chứng cứ cho tôi coi xem, còn nếu nói mà không có căn cứ, bạn buộc miệng bịa

đặt thì điều này không thể bảo người ta tin. Tất cả phải y vào Phật pháp, cho nên trong kinh đức Phật có dạy chúng ta tứ y rất là chính xác, y pháp bất y nhân, y nghĩa bất y ngữ, y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa, y trí bất y thức. Y lý trí chứ không y theo lối làm việc cảm tình.

1. 5. Con tổ chức niệm Phật đã được mấy năm, nhưng hiện giờ có bạn tu khuyên con hãy tự tu trước đi rồi mới đi giúp người khác trợ niệm, nhưng cũng có một vài bạn tu, bạn bè tìm con đi trợ niệm, con không biết phải làm thế nào mới đúng đây?

Trợ niệm là tự lợi, lợi tha, trợ niệm tức là bạn niệm Phật tự mình niệm Phật, đồng thời lại giúp người khác. Bồ tát đại từ dạy rất hay. Đây là lời kinh dạy. Nếu bạn có thể trợ giúp hai người niệm Phật vãng sanh thì công đức này còn lớn hơn trợ mình tu hành. Tại sao vậy? Vì ngay trong đời này bạn đã làm được một việc đại công đức đó là giúp hai người thành Phật.

Thế gian và xuất thế gian không có công đức nào lớn hơn công đức này. Nếu bạn giúp trợ niệm mười mấy người thì phước báu của bạn

lớn biết bao nhiêu. Giúp cho mười mấy người vãng sanh thế giới Cực Lạc thì khi bạn lâm chung nhất định sẽ được vãng sanh. Tại sao vậy? Vì khi bạn lâm chung những vị này ở thế giới Cực Lạc nhìn thấy nhất định sẽ kéo đức A Di Đà Phật tới, chúng ta có thể nương cậy vào ngài, bây giờ đi đi, cùng nhau đi tiếp dẫn bạn, lý cũng vậy mà thôi, cho nên chúng ta phải nghiêm túc làm việc này và nó cũng không có trở ngại gì đến việc mình niệm Phật, cả hai điều lợi.

1. 6. Có một tổ trợ niệm nhỏ, gần đây vì pháp khí & nhân sự không được rõ nên không thể trợ niệm như xưa, xin hỏi mình ở nhà nhất tâm niệm Phật, làm tốt hay có ai cần thì vẫn đi như xưa, làm thế nào mới viên dung?

Đức Phật dạy chúng ta, tùy duyên chứ không phan duyên. Nếu có người đến mời thì bạn nên đi, đây là dịp tốt mà, tiền vãng sanh là công đức chân thật.

1. 7. Mỗi lần đệ tử phát tâm đi trợ niệm, sau khi về nhà thì chồng phát bệnh nhưng một bữa nọ có một bà cụ 103 tuổi sắp vãng sanh, có một vị

pháp sư sám tịnh trước rồi mới khai thị và quy y, sau đó bà ra đi, chúng con tiếp tục trợ niệm, sau đó về nhà, chồng con cũng không có vấn đề gì. Xin hỏi có phải hiệu quả trợ niệm của chúng con không bằng sự khai thị của pháp sư không?

Việc này không có liên quan gì đến việc khai thị của pháp sư. Có thành ý, có tâm yêu thương, thật sự vì người ta mà trợ niệm, đưa người sang thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nếu như khi trợ niệm mà trong lòng còn có xen tạp, còn có vọng tưởng thì sẽ không có hiệu quả mà còn có tội lỗi đối với việc trợ niệm tiền người vãng sanh.

1. 8. Khi trợ niệm cho người ta, về nhà có cần tắm rửa hay thay quần áo không?

Theo bạn thì có cần không? Nếu như trở về nhà mà bạn cần tắm rửa, còn cần phải thay đồ thì bạn còn nghi ngờ về người chết rồi. Còn khi bạn trở về nhà, coi như không có gì, không để nó trong lòng thì bạn có ý cung kính người chết. Theo chúng tôi nghĩ là vậy, ai ai cũng phải vậy, ý phải vậy mà thôi. Bạn hỏi tôi, tôi cho rằng khi mình giúp người khác

bằng tâm chân thành thì họ sẽ cảm kích dù không có vãng sanh đi nữa, họ cũng vẫn cảm ơn bạn vì khi lâm chung nghe được lời kinh, tiếng niệm Phật thì nhất định làm cho họ bớt đau khổ đi, chắc chắn là vậy.

- 1. 9. Đoàn trợ niệm do hai vị cư sĩ dẫn dắt, trong lúc cư sĩ A dẫn dắt thì ít có tình trạng chúng sanh dựa vào, nhưng đến khi cư sĩ B dẫn dắt thì thường xảy ra hiện tượng có người dựa vào, có một số thành viên trợ niệm sợ hãi, có người cho rằng cư sĩ B dẫn dắt có duyên sâu với ngài Địa Tạng. Xin lão Pháp Sư khai thị?**

Nếu như có duyên sâu với ngài Địa Tạng Bồ Tát thì sẽ được Địa Tạng Bồ Tát gia trì sẽ không có chuyện này xảy ra đâu. Có thể nói là vị cư sĩ này có duyên với những chúng sanh dựa vào đây, cho nên khi ông ấy xuất hiện chúng rất dễ tìm đến. Việc này cũng giống như tình trạng nhập hồn thông thường. Người thân thể khỏe mạnh, người có chánh tri kiến thì quỷ thần không dám dựa vào. Phàm là những người bị oan thân, trái chủ dựa vào mà bạn nhìn thấy đó, cơ thể của họ nhất định là rất suy yếu, yếu đến nổi gió thổi

cũng ngã. Bình thường tinh thần ý chí không thể tập trung, người như vậy rất dễ bị oan thân trái chủ nhập vào. Bạn hãy quan sát cho thật kỹ thì sẽ nhận ra ngay. Sau đó bạn sẽ suy nghĩ, niệm Phật đường có hai vị dẫn chúng mà tình trạng của họ lại không giống nhau, bạn hãy xem thử vị cư sĩ A & cư sĩ B đã nói ở trước, bạn có thấy vị cư sĩ A tinh thần sung mãn, cơ thể khỏe mạnh không? Những quỷ thần nhập thân đó không dám bám vào ông. Còn cư sĩ B kia, có khả năng sức khỏe kém hơn một chút.

1. 10. Có một cư sĩ cơ thể nhiều bệnh lại còn suy yếu, nhút nhát, xin hỏi người này có thể trợ niệm cho người lâm chung đến khi vãng sanh hỏa táng không?

Có thể, bạn giúp người trợ niệm thì đó là việc làm công đức, một việc làm tốt. Khi trợ niệm thì phải thật sự tin Phật, tin oai thần Tam bảo gia trì, chúng quỷ thần thấy bạn là người niệm Phật, chúng sẽ tôn kính bạn & tuyệt đối sẽ không làm hại bạn, bạn phải có được tín tâm này thì chúng sẽ không làm hại bạn & dần dần bạn sẽ gan dạ hơn.

CHƯƠNG 13

LÂM CHUNG TƯ TẠI VĨNG SANH VÀ LOẠI TRỪ CHƯỚNG NGẠI

1. 1. Khi lâm chung mà không có người bên cạnh quan tâm trợ niệm, mình phải làm sao để tự cứu lấy đây?

Đây có thể nói là vấn đề lớn đấy, có được sự ý thức, sự cảnh giác là việc tốt, vậy chúng ta phải làm cách nào đây. Bản thân mình phải thật sự nỗ lực thực hiện cho được việc khi lâm chung mà không cần người giúp đỡ, không bị bệnh, biết được ngày đi. Khi đi biết báo lại với mọi, tôi xin từ giã mọi người vào thời điểm nào đó tôi sẽ ra đi, bạn thấy có tự tại quá không?

Sự thị hiện này không phải chỉ có lợi ích cho bạn mà còn giáo hóa cho rất nhiều chúng sanh. Mọi người nhìn thấy bạn như vậy, đây là sự thật, chứ không phải là giả nên người không niệm Phật cũng sẽ niệm Phật, bạn sẽ hóa độ rất nhiều chúng sanh, cho nên thật sự là trợ hành hóa tha, đâu cần phải giảng kinh nói pháp gì. Tôi sẽ làm kiểu mẫu cho bạn xem.

Tôi nhớ lại lần đầu tôi sang Hồng Kông giảng kinh là năm 1977, 30 năm trước, lúc đó dường như là mẹ của Tiến Sỹ Hà Đông tại Hồng Kông vẫn sanh chưa được bao lâu, đại khái là không quá 5 năm, do thầy Lý có nói cho chúng tôi biết được việc mẹ của tiến sỹ Hà Đông trước khi vẫn sanh, bà đã mở đại hội vẫn sanh chiêu đãi ký giả, biết trước giờ đi. Cả nhà họ là tín đồ Cơ Đốc Kiến thành, nhưng tiến sỹ Hà Đông rất là có hiếu với mẹ, trong nhà cũng có bàn thờ Phật, cho nên cả nhà họ là đa nguyên văn hóa, người nào có tín ngưỡng của người ấy, không ai can thiệp vào ai, rất là hoà thuận, vui vẻ. Gia đình này rất là khó có. Lúc lão phu nhân sắp lâm chung bà đã dặn dò con trai và con dâu, bà nói: "Cuộc đời của chúng, cả nhà của chúng ta đây tự do tôn giáo không có trở ngại gì với nhau, rất là tốt, bà nói hôm nay bà vẫn sanh. Mẹ yêu cầu các con lần sau cùng hãy niệm mấy câu niệm Phật tiễn mẹ đi." Con trai và con dâu của bà cũng đồng ý luôn, ngay trong ngày bà vẫn sanh họ thấy bà xếp bằng ngời đó rồi đi luôn. Sau này cả nhà đều quy y theo Phật, còn nhà của họ bây giờ là Đông Liên Giác viện. Đông Liên Giác viện chính là nhà của Tiến Sỹ Hà Đông bỏ ra để

cúng dường Tam Bảo. Đây là nói cuộc đời của lão Thái Thái. Bà thấy đó, bà không nói gì cả, đến khi lâm chung làm như vậy để cho người thấy bà hóa độ rất nhiều người đó. Ở Đài Loan, chúng tôi cũng chịu ảnh hưởng. Đây là sự thật chứ không phải giả, vậy vấn đề này được giải quyết rồi, không cần người quan tâm. Tại sao bà ấy làm được như vậy? Đâu có gì khác đâu chỉ là do buông bỏ được mà thôi. Rắc rối lớn nhất của chúng ta ngày nay là bỏ không được. Xin thưa với cái vị duyên đời phải buông bỏ, Phật pháp cũng phải buông bỏ. Người niệm Phật "A Mi Đà Phật" ngoài ra tất cả đều duyên. Nếu còn hơi có dính mắc một chút việc thế gian & xuất thế gian thì đi không được. Nhất định phải nhớ điều này. Trong đời sống hàng ngày đoạn tất cả điều ác, tin tất cả việc thiện bạn mới có phước. Người mà được vãng sanh tự tại thì phước báu là bậc nhất. Ngay trong đời này tích công chứa đức, đoạn ác, tu thiện thì phước báu sẽ được hưởng ngay lúc lâm chung. Bình thường không hưởng phước đến khi lâm chung mới hưởng cái phước báu này. Người bình thường như chúng ta đây, mới tu có một chút xíu phước mà đã vội hưởng rồi, không chỉ hưởng hết mà còn hưởng quá nữa.

Lúc bạn lâm chung có bệnh khổ, bệnh khổ nghĩa là gì? Là không đủ phước, cho nên muốn khi lâm chung, mình nắm chắc là đi được thì bạn nhất định phải đoạn ác, tu thiện, tích công chứa đức.

1. 2. Khi lâm chung không gặp được thiện duyên thì làm thế nào mới giữ được chánh niệm?

Khi lâm chung có gặp được bạn lành trợ niệm hay không còn là một ẩn số. Tuyệt đại đa số là khi lâm chung không gặp được duyên lành, làm đánh mất cơ duyên của đời này. Thật là đáng tiếc! Cho nên tất cả phải tự mình nuôi dưỡng trong đời sống hàng ngày, bản thân phải cầm chắc việc vãng sanh, ở nước Mỹ 20 năm gần đây người niệm Phật vãng sanh có rất nhiều kiểu mẫu tốt, đều là những thứ chúng ta cần phải học tập. Cho nên chúng ta nên nghĩ đến việc giữ vững chánh niệm khi lâm chung. Thường ngày niệm Phật chính là luyện tập, thường ngày là luyện binh, lâm chung là đánh giặc. Thành bại là do một niệm sau cùng khi lâm chung.

1. 3. Nếu như thật sự rất muốn vãng sanh, nhưng khi vãng sanh lại

không có duyên, không có người trợ niệm thì phải làm sao?

Có thể dùng máy niệm Phật ngày đêm không gián đoạn, có thể cảnh tỉnh lấy mình, nếu như sự thật muốn vãng sanh, thực ra mà nói không cần quá nhiều điều kiện, có chân tín, có chân nguyện thật sự chịu niệm Phật, muốn gặp đức A DI ĐÀ Phật thì phải có điều kiện này. Tuy là có chân tín, chân nguyện nhưng bạn phải buông bỏ hết tất cả nhân tình, thế sự của thế gian này thì bạn mới có thể đi được.

Tuy là có chân tín thiết nguyện nhưng nếu có 1 việc của thế gian này chưa buông bỏ được thì nó sẽ là sợi dây để trói bạn lại, bạn sẽ không đi được. Việc có phân chia của thế gian đây không ngoài 2 thứ này ra, một là tình thân, 2 là tài sản, 2 thứ này phải dứt bỏ sạch. Trong lòng không còn chút lo lắng nào thì bạn mới vãng sanh, mới không có chướng ngại, phải buông bỏ hết, cho dù là bao nhiêu đi nữa, chỉ cần có 1 chút đeo mang thì đời này bạn sẽ không vãng sanh được. Đây là điều đáng tiếc nhất trong cuộc đời. Tuyệt đại đa số con người ta không được vãng sanh chính là do không buông bỏ được, khi nào

mới buông bỏ được? Ngay bây giờ đây phải buông bỏ, chứ đừng có nói đợi khi lâm chung tôi mới buông bỏ. Bây giờ còn không buông bỏ, đợi lúc chết buông bỏ được sao.

1. 4. Khi mệnh chung không có người đến trợ niệm, gia đình bà con lại không tin Phật, không tin việc vãng sanh này thì chúng ta phải làm sao?

Ngày nay, việc quan trọng nhất đó là vãng sanh tịnh độ, phải xem việc này là đại sự nhất phải giải quyết trong đời sống chúng ta. Làm thế nào để vãng sanh? Bạn nhất định phải hiểu rõ tình trạng của xã hội hiện nay. Không được phát bệnh, để bạn bị bệnh thì bạn sẽ không làm chủ được, phải chịu cho người khác sắp đặt, Bác sỹ, Y tá oán thân trái chủ, rất là phiền phức. Cho đến lúc này đây, bạn phải có được những bạn đạo thật tốt đến để bảo hộ cho bạn, đến để chăm sóc bạn. Ngộ nhớ đến khi lâm chung mà không có những người này thì phải làm sao? Gia đình quyến thuộc của bạn không có tin Phật pháp thì bạn bị rắc rối lớn rồi đó. Trong nửa thế kỷ gần đây, những điều mà chúng tôi đích thân thấy, tận tai nghe có rất nhiều người tại

gia, xuất gia niệm Phật vãng sanh. Biết trước giờ đi, không có bệnh khổ, nói đi là đi, đây là tấm gương cho chúng ta. Những người này đến đây để dạy cho chúng ta, thị phạm cho chúng ta thấy. Chúng ta phải có quyết tâm, phải có tín tâm giống như họ, không có bất cứ chướng ngại nào cả. Tôi phải mong rằng tất cả huynh đệ chúng ta thật sự nỗ lực, đừng nên phụ lòng cuộc đời này. Từ vô lượng kiếp đến nay, chúng ta đã bị lẫn lộn trong vòng luân hồi của 6 đường. Cuối cùng cũng bị mê lầm, điên đảo, không sang được thế giới Tây phương Cực Lạc, lúc sắp chết mà còn sinh bệnh thì dù có được nhiều người quan tâm trợ niệm cũng không có lợi ích gì, vẫn theo nghiệp luân chuyển như cũ, còn nằm trong 6 đường luân hồi, hy vọng ngay trong đời này chúng ta phải có sự cảnh giác cao độ, không có làm những việc ngốc ngếch này nữa thì ngay bây giờ phải buông bỏ, ngay bây giờ phải niệm Phật cho chân thật. Xem việc niệm Phật này là việc đại sự quan trọng nhất trong đời sống hàng ngày của chúng ta, còn những việc tầm thường khác thì không cần để ý tới.

1. 5. Làm thế nào để có thể thực sự cầm chắc việc tự tại vãng sanh, phải

191

là người như thế nào để có thể không cần người trợ niệm khi vãng sanh?

Nếu muốn ngay trong cuộc đời của chúng ta đây thật sự có thể thành tựu, sự thành tựu đáng tin nhất, nhanh chóng nhất, đơn giản nhất chính là nắm lấy thế giới Tây phương Cực Lạc, thân cận Đức A Di Đà Phật. Đây là điều chắc chắn nhất đại sư Thiện Đạo có dạy chúng ta. Ngài Thiện Đạo chính là hóa thân của Đức A Di Đà Phật, những điều ngài nói chính là đích thân Đức A Di Đà Phật tuyên dương: muôn người tu muôn người đi. Ngày nay chúng ta được thân người, gặp được Phật pháp, lại nghe được pháp môn tịnh độ, chỉ cần chúng ta tin tưởng điều mà tôi đã nói với các quý vị ở trước, nếu bạn có thể chuyên tâm, có thể thủ nhất thì ngay trong đời này bạn nhất định thành tựu. Khi ra đi không bị bệnh, đứng ra đi, ngồi ra đi, đây mới thực sự là tự tại. Không cần phải nhờ người khác trợ giúp, những thí dụ mà chúng tôi nói ra đây, những người vãng sanh kia đều không cần người khác trợ niệm, không cầu cạnh ai. Chỉ khi nào sự tu tập của mình không có đủ lực thì mình mới cần sự trợ giúp của người khác, mong người khác giúp mình, việc này không

phải là đơn giản. Cái duyên mà bạn gặp là thiện duyên hay là ác duyên, thiện duyên là một người giúp bạn vãng sanh, ác duyên là tìm đến gây phiền phức, những người đến giúp bạn trợ niệm có rất nhiều ý kiến, đó là sự phiền phức, nó có thể chướng ngại cho việc vãng sanh của bạn. Rất có thể là như vậy. Chúng ta không thể không biết cho nên chúng ta phải thực sự nỗ lực tu hành, biết tự nắm chắc việc niệm Phật vãng sanh Cực Lạc, để khẳng định ngay trong đời này, còn những thứ khác chỉ là những việc nhỏ nhặt không đáng kể, tùy duyên mà thôi.

1. 6. Trong nhà chỉ mình là người tu hành, xin hỏi hiện chúng con phải tu nhân như thế nào để đến khi lâm chung không phải chịu cảnh sắp đặt vãng sanh tự tại?

Câu hỏi này rất hay. Người tu hành nên có chí hướng như vậy. Chúng tôi thấy quá khứ có rất nhiều người tu tập có hiệu quả, để khi lâm chung biết trước ngày giờ, vãng sanh tự tại. Thời cận đại cũng có, có thể thấy việc này là thật chứ không phải giả.

Muốn biết cách tu hành như thế thì chúng ta phải xem xét kỹ lại, những người được thành

tự đây, cách thức mà họ tu hành rất đáng để chúng ta tham khảo. Trong ký ức của chúng tôi có mấy vị ấn tượng sâu sắc nhất. Đệ tử của Pháp sư Đế Nhàn niệm Phật. Trước khi xuất gia ông có làm nghề vá nôi, bạn cũng biết rồi đấy ông ấy chỉ có niệm 3 năm mà đứng ra đi, ra đi rồi, còn đứng thêm 3 ngày nữa. Đợi Sư phụ mình lo hậu sự cho mình xong. Đây mới thực sự là có tu tập. Ông cả đời sinh sống bằng nghề cu li, không biết chữ, chưa từng đọc sách, vì đời sống quá khổ, nên ông tìm đến người bạn đã chơi từ thuở nhỏ của mình, Pháp sư Đế Nhàn là bạn của ông ấy đã cùng chơi chung với nhau, đều sinh trưởng ở miền quê, ngài xuất gia làm một vị Sư phụ, cũng không dễ gì tìm được ngài, theo ngài để xuất gia. Biết được nhân gian này quá khổ rồi, lão Hòa Thượng thấy ông ấy không có biết chữ lại rất đần độn, hai thời công phu sớm tối cũng học không thuộc nữa, cho nên ông ấy không ở chốn chùa chiền, đạo tràng, vì ở lại sẽ gây phiền, ngài cạo tóc cho ông ấy, cũng bảo rằng không cần phải thọ giới và cũng không cần phải học kinh, không cần phải học cách sám pháp, đến miền quê Ninh Ba, tìm một ngôi chùa nhỏ không có người ở, ngài bảo ông ấy đến đấy

ở, ông trụ ở đây rồi, ngài chỉ dạy cho ông một câu Nam Mô A Mi Đà Phật, chỉ dạy có một câu này, ngài dạy ông phải niệm cho chân thành, niệm mệt rồi thì ông đi nghỉ, nghỉ khỏe rồi dậy niệm tiếp, tương lai nhất định sẽ có lợi ích. Ông ấy cũng không biết là có lợi ích gì. Ông này có thể thành tựu thực sự, ông nghe lời. Sau khi ở lại ngôi chùa nhỏ này. Lão Pháp sư Đế Nhàn có thâm danh và cũng có đạo hạnh có tín đồ nên tìm 1 tín đồ ở gần đây đến chăm sóc cho ông ấy hộ trì ông ấy đem gạo dầu ăn muối cho ông ấy chăm lo đời sống cho ông ấy ông ấy chỉ chuyên sâu vào pháp môn này suốt ngày từ sáng đến tối chỉ niệm nam mô A Mi Đà Phật niệm mệt rồi thì nghỉ nghỉ rồi niệm tiếp đúng 3 năm thì thành công. Ông ấy biết trước ngày giờ trong ngôi chùa nhỏ đó có 1 vị hộ pháp đó là bà cụ nấu cơm cho ông ăn nấu 2 bữa trưa và chiều, buổi sáng ông tự nấu lấy. Một bữa nọ ông dời ngôi chùa nhỏ vào thành còn đi thăm bạn bè họ hàng của mình sau khi về chùa ông nói với bà lão hộ pháp rằng ngày mai bà không cần nấu cơm cho tôi ăn nữa bà lão này trong lòng nghĩ rằng thông thường Sư phụ không có ra khỏi cửa hôm qua vừa mới đi ra ngoài rồi chắc bạn bè mời ăn cơm nên ngày

mai không cần phải nấu cơm. Sang ngày thứ 2 lúc đến giờ Ngọ bà lão không yên tâm nên sang chùa xem thử kết quả là bà thấy sư phụ đang đứng tại nơi đó bà gọi mà không thấy trả lời, bà đến trước mặt nhìn kỹ thì đã thấy chết rồi, đứng mà chết bà vội đi tìm các cư sĩ khác bàn bạc bẩm báo cho Pháp sư Đế Nhàn ở chùa Quán Tông hay, lúc đó không có phương tiện giao thông như bây giờ chỉ đi bộ đi bộ qua rồi đi bộ về mất 3 ngày ông đứng suốt 3 ngày. Tại sao người ta lại tu thành công? Vì họ không có vọng tưởng, không có tạp niệm nhất tâm xưng niệm 3 năm thì thành công nghiệp chướng tiêu trừ. Đây quả thật là có bản lãnh, quả thật có công phu, nguyên nhân cũng không có gì khác buông bỏ vạn duyên, nếu còn có chút vấn vương trong lòng, bạn có chút đeo mang thì coi như chịu thua, bạn sẽ không được tự tại cái lý đơn giản như vậy, xem thử coi chúng ta có chịu làm hay không.

Người thứ 2 mà chúng tôi ấn tượng rất sâu sắc là Pháp sư Tu Vô ở chùa Cực Lạc Cáp Nhĩ Tân bạn xem lại trong ấn trần hồi ức lạc có ghi lại trước khi xuất gia ngài là 1 người thợ nề cũng là thành phần xuất thân từ lao động khổ cực, sau khi xuất gia ngài làm công việc

thường trụ hầu đại chúng thường thì chúng ta gọi là tu khổ hạnh bình thường ngài chỉ niệm 1 câu Phật hiệu. Pháp sư Đàm Hư có tạo mấy ngôi chùa ở niêm Bắc, chùa Cực Lạc cũng là Ngài tạo dựng nên, sau khi ngôi chùa xây dựng hoàn thành, ngài mở ra 1 pháp hội truyền giới đây là lần truyền giới lớn nhất trong Phật giáo. Thích lão Hoà Thượng Đệ Nhàn làm Hoà Thượng đàm đầu, khi truyền giới phải có người trợ giúp mọi người tìm khắp nơi, ngoài Pháp sư Tu Vô đến gặp mặt Pháp sư Đàm Hư còn có Hoà Thượng Giảng Điền. Sư trụ trì là Pháp sư Định Tây, Pháp sư Định Tây hỏi ông có thể làm được việc gì, ông phát tâm chăm sóc người bệnh trong thời kỳ thọ giới, công việc này cũng rất quan trọng, trong thời kỳ thọ giới những bệnh lật vật như trúng gió cảm mạo đây cũng cần người chăm sóc. Thế là ông đến phục vụ, ông ở được khoảng 2 tuần thì ông lại đi tìm pháp sư Đàm Hư. Khi ấy Pháp sư Định Tây cũng đang ở bên cạnh. Ông xin Pháp sư Đàm được nghỉ, ông nói là ông phải đi, Pháp sư Đàm Hư là người rất có đạo hạnh, rất từ bi. Nếu bạn có việc phải đi thì Ngài cũng không quở trách. Pháp sư Định Tây ở bên cạnh nghe vậy, không nén nổi cơn giận. Ông đến đây phát

tâm chăm sóc người bệnh, đến được có 2 tuần, mà viện truyền giới phải mất khoảng 2 tháng, ít nhất là đợi đến kỳ thọ giới ông mới được đi. Tại sao ông lại không có lòng kiên nhẫn như vậy chứ?

Pháp sư trách móc ông ấy, sau cùng ông ấy nói: không phải là tôi đi đến nơi khác mà là tôi sắp vãng sanh sang thế giới Cực Lạc rồi.

Hai vị hòa thượng này nghe rồi biết việc này quan trọng, không phải việc bình thường đâu, bèn hỏi ông ấy:

- Hôm nào ông đi?
- Ngài đáp: Chắc khoảng nửa tháng tôi định đến từ biệt trước, không quá nửa tháng đâu.

Ông lại còn thỉnh cầu Pháp Sư Định Tây chuẩn bị cho ông 200 kg củi chẻ, tức là củi lửa để hỏa tang sau khi vãng sanh. Vị Pháp sư thường trụ này nhận lời hết.

Sáng hôm sau ông lại đến tìm vị Hòa Thượng

- Có chuyện gì thế?
- Thưa Pháp sư hôm nay con phải ra đi rồi.

Lão Hòa Thượng vội tìm cho ông một phòng ở phía sau chùa, tạm thời kê một chiếc giường, ông ngồi trên đó và nói với Pháp Sư Định Tây:

- Pháp Sư có thể thỉnh cho mấy vị Pháp Sư trợ giúp niệm Phật tiền tôi đi được không?

Đương nhiên là có rất nhiều người hoan hỷ, có rất nhiều người giúp ông ấy trợ niệm. Thế là trong khi trợ niệm người trợ niệm nói với ông ấy:

- Xưa kia những người trợ niệm thường làm những bài thơ, bài kệ để lưu lại cho đời sau làm kỉ niệm, Pháp sư Tu Vô ông cũng làm vài bài kỉ niệm cho chúng tôi đi? Pháp sư Tu Vô nói:

- Tôi đâu có đi học, tôi đâu có biết chữ đâu, tôi cũng không biết làm thơ, cũng không biết làm kệ. Nhưng sau cùng ông nói một câu rất thành thật, ý của ông chính là nói: Tu hành nhất định phải chăm chỉ, việc tu hành này nhất định không được giả.

Vậy thì mấy câu khai thị này, tuy là nói rất đơn giản nhưng khi mọi người nghe rồi cũng

thấy rất là có ích. Thế là liền niệm Phật cho ông, niệm chưa đầy 15 phút thì ông ra đi.

Đây là câu chuyện thuộc về hiện đại, cận đại hơn là: Xưa kia lúc còn ở Đài Loan, chúng tôi cũng có nghe, có mấy vị cư sĩ tại gia niệm Phật, biết trước giờ khắc, tự tại vãng sanh.

Đại khái là khoảng 30 năm trước, có lần tôi ở Phật Quang Sơn, Phật Quang Sơn cử hành buổi tọa đàm tuyên về Phật học, tôi có tham gia. Buổi tối, ánh trăng rất đẹp, tôi đứng bên bờ hồ phóng sanh ngắm trăng, có một số, khoảng mười mấy vị bạn học cùng đi theo tôi, chúng tôi ở đó thảo luận về Phật pháp. Không bao lâu sau, có một anh công nhân đi đến nhóm của chúng tôi, công trình của Phật Quang Sơn rất nhiều cho nên anh ấy có thâm niên làm công. Anh công nhân này đã kể cho chúng tôi nghe một câu chuyện. Lúc bấy giờ anh kể cho chúng tôi nghe mới vừa năm rồi, thời gian gần đây, ở miền quê của anh – làng Tương Vượng, ở miền quê đó có một bà lão, lòng dạ của bà rất lương thiện, rất từ bi, thích giúp đỡ người khác. Thuở còn sanh tiền, bà cũng không phân biệt rõ thế nào là thần, hễ bất cứ nơi nào có chùa thì bà đi đến lễ, dâng hương, lễ Phật, bái thần. Ba năm

trước bà cưới vợ cho con, cô con dâu này là người hiểu biết Phật pháp, khuyên mẹ chồng không nên đi lung tung, cô lập bàn thờ chân thành niệm A Mi Đà Phật cầu sanh Tịnh độ.

Bà lão này rất là có thiện căn, nghe cô con dâu nói vậy nên không đi lễ lung tung nữa, nhất tâm niệm A Mi Đà Phật suốt 3 năm trời. Con trai và con dâu của bà rất hiếu thảo, hôm đó bà nói với họ đến giờ cơm tối bà nói 2 con cứ ăn trước đi, đừng đợi mẹ để mẹ đi tắm. Tất cả mọi người vẫn đợi bà ăn cơm, họ đợi rất lâu, họ lấy làm lạ sao bà tắm lâu thế. Họ đi xem thử quả thật bà đã tắm xong, trong phòng tắm không có bà, phòng ngoài cũng không có bà, sau cùng họ thấy bà đang ở phòng niệm Phật, mặc chiếc áo tràng ngay ngắn, chỉnh tề, tay cầm xâu chuỗi, đứng trước tượng Phật, đứng im nơi đó không nhúc nhích, gọi bà cũng không trả lời. Đến khi nhìn lại thì bà đã vắng sanh, đi rồi. Đứng vắng sanh, một bà lão tại gia niệm Phật 3 năm đứng vắng sanh.

Anh ấy đã kể câu chuyện này cho chúng tôi nghe, anh ấy nói đây là câu chuyện có thật chứ không phải giả .

Buổi tối hôm ấy, chúng tôi quá lại nói chuyện Phật pháp nghe anh ấy kể, khiến mọi người ấn tượng rất sâu sắc.

Niệm như thế nào để biết trước ngày giờ tự tại vãng sanh, đứng ra đi, ngồi ra đi, tự tại vãng sanh không có gì khác, vạn duyên buông bỏ, nhất tâm hướng Phật thì thành công rồi.

Nếu còn chút xíu không buông bỏ được thì đó là nghiệp chướng, làm chướng ngại bạn vãng sanh, thậm chí làm chướng ngại bạn niệm Phật. Những thí dụ này chúng tôi đã tận mắt thấy qua, tận tai nghe qua có mười mấy vị, mà việc nghe nói thì càng nhiều hơn. Những câu chuyện này xảy ra gần đây, chúng tôi đã chứng kiến trong vòng 30 năm qua, cho nên câu chuyện này là thật, không có chút gì giả dối.

1. 7. Trong khoảng thời gian rất ngắn trước khi vãng sanh. Chúng ta làm thế nào để cầm chắc tự tại vãng sanh mà không có sự trợ nguyện?

Trong đại ký đầu luận, quyển thứ 28 có một đoạn khai thị như sau: Lâm chung khoảnh khắc còn hơn sức tu cả đời, vì nó mãnh liệt

như lửa, như đao, nghĩa là nói ngay trong đời này tuy mình không có thực sự có dụng công, đến khi lâm chung tuy thời gian rất ít, không có lâu nhưng mà nếu như lúc này thật sự chịu làm thì còn hơn cả một đời tu hành của người khác, cả đời không tu hành còn hơn sự tu hành cả đời của người khác, tại sao vậy? Vì họ tập trung tinh lực thực sự hành trì ngày đêm không gián đoạn cho nên được thành công, cho nên duyên là thứ quan trọng hơn bất cứ thứ gì, cái duyên hiếm có này không dễ gì gặp được. Biết được chân tướng của sự thật này, vậy nên chúng ta phải nên quý tiếc khi chúng ta lâm chung có được cái duyên thù thắng này không? Vô cùng khó, không có cái duyên thù thắng này, vậy thì hàng ngày mình phải biết tích công chứa đức, tự dựa vào mình, những người được thành tựu dựa vào chính bản thân có rất nhiều ví dụ, không cần phải dựa vào trợ niệm. Bạn thấy anh thợ vá nồi mà lão Hòa thượng Đế Nhàn nói đấy, đâu có cần trợ niệm đâu, tự mình ra đi, đi bằng thế đi và những người am hiểu như chúng ta đây đều có biết Pháp sư Tu Vô, pháp sư Tu Vô khi ra đi có được mấy người trợ niệm. Ngài đã thành công, biết trước thời khắc, lúc đó ngài tìm mấy người đến trợ niệm

để thị hiệu cho chúng ta thấy, công phu thành tựu rồi. Những gì mà tôi với với quý vị đều là sự thật. Bà lão đứng vắng sanh ở làng Tương Vượng đó niệm Phật 3 năm, không có người trợ niệm. Một người bạn già là bà Cam ở chùa Kim Sơn cũng là một ví dụ, buổi tối ngồi vắng sanh mà không ai biết, cũng không có người trợ niệm. Trước mắt đây có cư sĩ Hoàng Trung Sương ở Thẩm Quyển cũng không có người trợ niệm, có rất nhiều thí dụ như vậy xảy ra ngay trước mắt chứ không xa xôi gì. Những việc xảy ra trước mắt rất nhiều, không phải chỉ bấy nhiêu thôi.

Chuyện vắng sanh của ông Trần Quang Biệt trưởng lăm Cư sĩ Lâm Singapore lúc đó tôi còn ở Singapore, tôi đã tận mắt chứng kiến, người trợ niệm là những người bạn học trong lớp bồi dưỡng của chúng tôi. Mọi người phát tâm trợ niệm, cứ 1 bạn thì có 4 người thay phiên, ông ấy biết trước giờ khắc, ông ấy đã viết trên giấy ngày tháng trước đó 3 tháng, hình như là ngày 7 tháng 8, tôi giảng xong, viết ra mười mấy cái 7-8, người nhà không biết ý gì và cũng không hỏi ông, đến ngày 7 tháng 8 ông ấy vắng sanh họ mới hiểu ra. Ông đã viết trước đó 3 tháng. Làm vậy chứng tỏ là hiểu rõ lý, có nghe kinh, Lão cư sĩ

Trần Quang Biệt học Phật trong khi công việc rất là bận rộn nên không có nghe kinh, có dịp lễ tế hay pháp hội gì, thỉnh thoảng ông mới đến chùa thắp 1 nén nhang, lúc ông phát bệnh, ông không thể lên lớp học được mà ở nhà dưỡng bệnh. Lúc rảnh rỗi thì ông nghe kinh. Ngày nghe 8h, nghe suốt 4 năm. Những bài giảng bằng video của tôi ông ấy đều đem về xem hết, trong khoảng thời gian 4 năm đó đã bù đắp cho cuộc đời của ông. Ông thành công rồi! Thật sự đã hiểu rồi. Tất cả buông bỏ, một câu niệm Phật, niệm đến cùng. Đây là điều mà chúng ta phải biết. Cho nên bạn phải hiểu trong thời gian lâm chung có ít nhưng họ cố gắng dũng mãnh, dũng mãnh tinh tấn vượt qua cuộc đời.

- 1. 8. Lão pháp sư có nói ở Đài Loan có một vị cư sĩ đã từng giữ chức duy na ở niệm Phật đường, nhưng lúc lâm chung lại không thích nghe tiếng niệm Phật, đuổi mọi người đi hết. Vậy chúng ta phải làm thế nào để đề phòng chướng ngại này xảy ra?**

Đây là một vấn đề rất nghiêm túc đấy. Tuy là cả đời niệm Phật nhưng mà họ vẫn còn

luyện tiếc thế gian này, không nỡ rời bỏ gia đình quyến thuộc, không thể buông bỏ tài sản của mình, cho nên khi lâm chung họ có biểu hiện sự tham sống, sợ chết. Dù tham sống, sợ chết đi nữa thì cũng vẫn phải chết. Nếu họ không khỏe mạnh sống lâu thì cũng phải chết. Chúng ta nhất định phải đề cao cảnh giác điều này. Cảnh giác đó là gì? Nghĩa là hàng ngày chúng ta phải xem xét nhẹ việc sanh tử này, phải lạnh nhạt với duyên đời, nhất định không được lưu luyến nó. Thế gian này tất cả đều là giả, con người đến khi già rồi thì phải nghĩ đến việc sắp ra đi. Phải giải quyết hậu sự như thế nào? Sau khi lo việc hậu sự rồi thì hãy buông bỏ hết tất cả, có ra đi cũng sẽ rất tự tại và công phu niệm Phật của bạn cũng sẽ có hiệu quả.

Điều đáng sợ nhất là gì? Là có chấp trước, không buông bỏ được, như vậy là hỏng rồi, hoằng pháp lợi sanh cũng không phải là thật, cũng không nên cho nó là một việc gì ghê gớm. Nói buông bỏ thì buông bỏ liền, như vậy bạn mới được tự tại. Cho nên Đức Phật dạy chúng ta tùy duyên, hai chữ này rất hay, tuyệt đối không được phan duyên. Tùy duyên nghĩa là gì? Là hăng thuận chúng sanh. Nếu có cơ hội thì chúng ta nỗ lực, nghiệm

chính thực hiện, còn không có duyên thì không được khởi niệm, bạn thấy được vậy tự tại biết bao nhiêu.

Hiện tại có một số người không có cơ hội nên tìm cách tạo cơ hội, tạo điều kiện đó gọi là phan duyên rồi.

Phật dạy chúng ta tùy duyên là tùy theo cái đã có sẵn, tuyệt đối không thêm một tí gì về ý mình ở trong đó, đây mới thực sự gọi là tùy duyên.

1. 9. Cả cuộc đời này tôi theo pháp môn niệm Phật rất là tốt nhưng lâm chung lại bị nghiệp chướng đó là không cần người khác trợ niệm, xin hỏi lúc này chúng con phải làm sao?

Chỉ là theo ý của họ thôi, chứ còn làm được gì nữa, tôi có thấy qua chuyện này. Bình thường niệm Phật rất là giỏi nhưng khi lâm chung lại tham sống, sợ chết, không chịu cho người khác trợ niệm, nghe đến câu A Mi Đà Phật thì chán ghét, quả thật là khó, nhưng họ vẫn phải chết. Hạng người này chúng ta biết, họ vẫn phải luân hồi trong 6 đường như xưa thôi. Vậy thì việc này chúng ta phải giải quyết trong thường ngày, đợi đến khi lâm

chung e rằng sẽ không kịp. Cho nên người niệm Phật không thể thông đạt giáo lý, việc này rất quan trọng, hay nói cách khác, con người chắc chắn không phải chỉ có 1 đời này mà là có quá khứ, có vị lai, sống chết là một loại tự nhiên. Ngày nay chúng ta gọi là trao đổi chất của tự nhiên. Hiểu rõ hiện tượng này thì sống chết cũng không có gì là quá sợ hãi. Người thật sự hiểu được chân tướng của nó, nghĩa là chúng ta hiểu rằng sống chết cũng giống như là thay chiếc áo khác vậy.

Được tự tại như vậy, không có một chút xíu nào là sợ hãi, bỏ thân, thọ thân cũng giống như là mặc y phục, thay y phục vậy.

- 1. 10. Bên cạnh con có một lão cư sĩ 70 tuổi, bà là người rất chân thật, thời gian quy y chưa lâu, bây giờ bộ não teo lại, ăn uống đều phải nhờ người khác giúp, lúc chưa phát bệnh bà nói là khi lâm chung nhờ con trợ niệm, con vội vã nhận lời. Con đã đem tượng Phật, máy niệm Phật sắp đặt xong và bà cũng rất vui, nhưng đến một thời gian sau, bệnh tình không có tiến triển mà bà cũng không chịu niệm Phật, con nhắc**

niệm Phật thì trong lòng bà không vui, không thích nghe, con sợ bà sanh tâm xấu nên không đến thăm nữa. Xin hỏi con phải làm thế nào để giúp bà ấy đây?

Quả thật là giống như bạn nói đấy, bạn không đi thì cũng được, hoặc đứng bên ngoài thăm dò xem thử coi tình trạng của bà gần đây như thế nào. Những hiện tượng này là thuộc về nghiệp chướng hiện tiền. Xưa kia, lúc còn ở Đài Loan, tôi có gặp qua trường hợp này. Khi giảng kinh hình như tôi có đề cập đến vấn đề này mấy lần. Xưa kia cư sĩ Lâm Đạo Kỳ phó hội trưởng hội niệm Phật chùa Lâm Tế Viên Sơn. Là một người rất kiên thành và ông cũng đều rành hết pháp khí, hội niệm Phật mỗi một tuần tập trung lại niệm Phật và ông làm duy na, dẫn chúng niệm Phật, ông qua đời cũng vì là mang chứng bệnh ung thư. Khi lâm chung, tình trạng cũng giống như bà lão này, nghe niệm Phật thì thấy phiền ghét, không chịu để người ta niệm Phật cho mình. Đây là nghiệp chướng hiện tiền. Cho nên chúng tôi nghe và nhìn thấy hiện tượng này, chúng tôi cũng coi họ như là chư Phật, Bồ Tát thị hiện. Do đó, nên biết thường ngày việc tiêu trừ nghiệp chướng

đây chúng ta phải nghiêm túc, nỗ lực thực hiện, để đến khi lâm chung nghiệp chướng hiện tiền, chúng ta không biết phải làm sao vậy. Thật sự cho dù là thần tiên cũng không giúp được gì đâu. Nhất định phải nghiêm túc tiêu trừ nghiệp chướng ngay trong đời sống hàng ngày. Vậy thì căn bản phải tiêu trừ nghiệp chướng, trong các buổi giảng chúng tôi cũng thường đưa ra vấn đề này, đó là cùng khuyên răn nhau, cái căn nguyên của nghiệp chướng là tự tư tự lợi, thị phi, nhân ngã, ngũ dục lục trần, tham, sân, si, mạn. Đây là cái căn gốc của nghiệp chướng. Nếu không đoạn cái căn này, nếu không nhổ nó đi, thì chúng ta dù niệm Phật cũng không được vắng sanh. Cho dù khi lâm chung không có nhưng mà chướng hiện tiền này thì thì cũng có thể chỉ sanh vào 3 đường lành. Nếu muốn thoát ly tam giới, vắng sanh tịnh độ thì rất là khó. Chúng ta nhất định phải hiểu cái lý này.

Đường chủ niệm Phật đường thường treo khẩu đầu thiền nơi mình, câu nói này chúng ta không nên khinh rẻ, coi thường, phải buông bỏ thế giới thân tâm, chân thật niệm Phật, lời nói này rất quan trọng, nếu thật

muốn niệm Phật cầu sanh tịnh độ, phải ghi nhớ cho chắc.

1. 11. Trong tình trạng không có người trợ niệm, vậy ngày thường chúng ta phải làm thế nào để nắm chắc việc vãng sanh?

Chư cổ Đức thường nói có 3 bậc chín phẩm và nói rất nhiều, khi giảng bộ kinh này, tôi có nói khác với Chư cổ Đức một vài lời.

Tôi cho rằng, nếu như chúng ta làm được 100% những gì mà trong kinh Vô Lượng Thọ đã dạy, những lý mà trong đó nói chắc chắn thì vãng sanh hạng thượng thượng phẩm, còn nếu như chúng ta không có năng lực làm được thì có thể làm được 9 phần, còn lại 1 phần vẫn chưa làm được, nghĩa là bạn làm được 90%, vẫn còn 10% chưa làm được, thì bạn sẽ vãng sanh thế giới Tây phương Cực Lạc hạng thượng trung phẩm.

Còn nếu như bạn chỉ làm được 80%, còn 20% chưa làm được thì sẽ bị giảm xuống, bạn sẽ sanh vào thượng phẩm hạ sanh. Cứ như vậy thì sẽ giảm xuống từng cấp, từng cấp giảm đến sau cùng, còn đến hạ phẩm hạ sanh, chí ít cũng phải làm được 20%, còn lại

80% chưa làm được. Làm được 20% thì sẽ được hạ, hạ phẩm vắng sanh, còn nếu như 20% cũng không làm được nữa thì việc vắng sanh rất khó nói. Bạn không có nắm chắc, việc này hoàn toàn phải dựa vào vận số của bạn khi lâm chung. Nếu vận số tốt thì gặp được thiện tri thức tốt trợ niệm giúp bạn, cảnh tỉnh bạn, có lẽ sẽ được vắng sanh. Còn nếu như gặp duyên không tốt khi lâm chung thì bản thân sẽ không nắm chắc việc vắng sanh. Hôm nay, điều chúng tôi yêu cầu là tự thân phải nắm chắc. Trong hoàn cảnh không có người trợ niệm, không có người giúp đỡ mà mình khẳng định là nắm chắc việc vắng sanh, muốn vậy thì mình nhất định phải hiểu rõ nghĩa thú, y giáo phụng lành.

- 1. 12. Trong kinh Địa Tạng có nói thiện nam tử, thiện nữ nhân, khi lâm chung đều bị vô lượng quỷ thần đến gây chướng ngại, hà huống gì chúng sanh đời nghiệp, khởi tâm động niệm, thảy đều là tội, thảy đều là nghiệp, không nên xem thường nghiệp nhỏ, tội nhỏ thì nó có thể ngang thánh đạo, lại nói nếu có người mỗi ngày niệm danh đức Địa Tạng 1000 tiếng niệm đúng 1000**

**ngày thì sẽ được quý thần ủng hộ.
Khi lâm chung sẽ không bị chướng ngại.**

Người tu pháp môn niệm Phật, để khi lâm chung không bị quý thần gây chướng ngại, ngày nào cũng phải niệm danh hiệu Đức Địa Tạng, ngày nào cũng phải niệm 1000 tiếng và phải niệm đủ 1000 ngày xin hỏi như thế có được không? Có phải là tạp trợ niệm không?

Có thể, không có gì là tạp trợ niệm, mà nói là trợ trợ niệm. vì ban trợ niệm có kỳ hạn. Một ngàn ngày, mỗi ngày niệm đủ một ngàn tiếng, niệm đủ một ngàn ngày, một ngàn ngày là 3 năm. Khi bạn ở địa vị mới học, dùng pháp này làm trợ tu, dùng niệm Phật làm chánh tu, chánh tu là tu cho đến chết, là suốt cả cuộc đời chúng ta, công phu không được thiếu ngày nào, trợ tu thì trong 3 năm. Phương pháp này không thể coi là tạp tu, cũng tương đối là chuyên tu. Được.

Vậy không niệm có được không? Không niệm cũng được vì sao? Vì bạn chuyên niệm A Mi Đà Phật mà quý thần đều tôn kính Đức A Mi Đà Phật. Nếu chuyên niệm Đức A Mi Đà Phật thì khi mình lâm chung quý thần sẽ không

đến nhiều loạn. Ở ngay cư sĩ Lâm của chúng ta đây. Lão Lâm trưởng Trần Quang Biệt vắng sanh, các oán thân trái chủ của ông ấy có đến đây xin quy y và có nói rất rõ ràng, mà lại có rất đông người nữa, tất cả đều là oán thân trái chủ của lão cư sĩ Trần, họ nhìn thấy lão cư sĩ niệm Phật vắng sanh, trong lòng rất là vui, rất là ngưỡng mộ, không có chút xíu chướng ngại nào. Những oán thân trái chủ này đã theo Pháp sư đến cư sĩ Lâm, vì họ không ác ý, nên thần hộ pháp của cư sĩ Lâm không ngăn cản, để cho họ vào, họ đến đây với 2 mục đích:

Một là xin được quy y, hai là xin được nghe kinh.

Cư sĩ Trần Quang Biệt không có niệm danh hiệu Đức Địa Tạng, chỉ có niệm danh hiệu Đức A Di Đà Phật. Đây cũng là tấm gương rất tốt cho chúng ta noi theo.

CHƯƠNG 14

THÀNH LẬP ĐOÀN TRỢ NIỆM VÀ LỢI ÍCH ĐỐI VỚI NGƯỜI CHẾT

Hỏi: Tại sao thông thường thì Đạo Tràng của ngôi chùa đều có đoàn trợ niệm?

Đáp: Thấy có lâm chung khuyến niệm Phật, lại bày tôn tượng khiến kính trọng. Bài kệ này nói riêng cho việc trợ niệm khi lâm chung. Tôi đã nói với quý vị ở phần trước. Trong phần chú giải của Đại sư Thanh Lương có nói : Trợ niệm khi lâm chung công đức không gì bằng, ai cũng có thể phát tâm này, cho nên xưa kia thông thường 1 đạo tràng của Phật giáo các tự viện đều có đoàn niệm Phật. Đoàn trợ niệm và trong hàng cư sĩ cũng có. Năm xưa khi tôi còn ở Đài Trung nơi Liên Xã Phật giáo Đài Trung do Thầy Lý thành lập. Trong Liên Xã đó cũng có đoàn trợ niệm chuyên môn. Người ta bây giờ gọi là quan tâm lâm chung. Các nhân sĩ nhiệt tâm họ tham gia vào đoàn này, nếu như lúc nửa đêm có gọi điện thoại đến đều cũng phải đi, đến thì cũng phải đi.

Hỏi: Xin hỏi làm thế nào để thành lập đoàn trợ niệm thật sự đúng như pháp?

Đáp: Đoàn trợ niệm mà người xưa đặt ra là có quy củ, chúng ta có thể xem trong

“Linh Nham Sơn Chí” hoặc là quyển khóa tụng của Linh Nham Sơn do Lão Pháp sư Ấn Quang chỉ định. Còn ở Liên Xã ở Đài Trung Đài Loan là do cư sĩ Lý Bình Nam sáng lập hoàn toàn là do y chiếu theo quy cũ của Lão Pháp sư Ấn Quang mà làm, làm rất đúng pháp. Về cách thức có thể tham khảo trong Ấn Quang Đại sư Văn Sao, Linh Nham Sơn Chí, bản khóa tụng của Linh Nham Sơn (bản khóa tụng xưa). Nếu như bạn muốn xem thử coi các ngài đã làm như thế nào, có thể đến Liên Xã Phật giáo Đài Trung. Liên Xã Phật giáo Đài Trung hiện giờ vẫn còn niệm Phật đường, chúng ta có thể đến đó xem thử thao tác trên thực tế của họ.

Hỏi: Làm thế nào có thể thành lập 1 đoàn trợ niệm như lý như pháp? Thực sự có thể khiến cho người chết được lợi ích chân thật?

Đáp: Nếu bạn tu hành mà đặc đạo thì người chết sẽ được lợi ích. Trong đoàn trợ niệm của quý vị chỉ cần 1 vị, vào dịp này các vị chỉ cần xem qua ảnh Trần Hồi Ưc Lục của Pháp sư Đàm Hư, ngài có nói đến cư sĩ Lưu, là một trong những người bạn đồng nghiệp của Pháp sư, đã cùng nhau mở một hiệu

thuốc Bắc trước khi ngài xuất gia. Vị cư sĩ Lưu này chuyên nghiên cứu kinh Lăng Nghiêm,

Ngày nào cũng đọc, chuyên sâu 1 môn, đọc đến 8 năm. Có 1 hôm vào giờ ngọ việc buôn bán rất tẻ nhạt, không có ai đến cửa hiệu, ông ấy gặt gù trên quầy bán hàng, đánh 1 giấc ngủ trưa, trong lúc ngủ gặt ông ấy nằm mộng thấy có 2 người đến, ông thoạt nhìn thì biết 2 người này là oán thân trái chủ của mình, họ vì tranh chấp tài sản mà kiện tụng, việc kiện tụng này, cư sĩ Lưu là người thắng tố tụng, 2 vị kiện tụng thất bại đó liền treo cổ tự sát. Sau đó ông ấy rất hối hận vì chút xíu tiền tài này mà hại 2 mạng người, vừa nhìn thấy 2 người này đến ông cảm thấy rất lo sợ, 2 người này là ma chứ không phải là người, sợ họ đến đây để gây phiền phức cho mình, nhưng rồi cuộc ông thấy thái độ của họ rất hiền lương, đến trước mặt ông rồi quỳ xuống, ông liền hỏi họ : Các ông đến đây có việc gì vậy? Để cầu siêu độ, nghe vậy ông mới yên tâm. Họ đến không phải để gây phiền hà mà là đến để cầu siêu độ. Vậy tôi phải làm thế nào để siêu độ cho 2 ông đây. Họ nói: Chỉ cần ông nhận lời là được rồi. Được, tôi nhận lời, tôi sẽ siêu độ cho ông, ông nhìn thấy con

ma này bước lên đầu gối ông, leo lên vai rồi thăng thiên luôn. Bạn thấy không? Chỉ cần 1 người có sức tu như vậy là được. Sau khi 2 người này đi rồi thì không lâu sau ông cũng nằm mộng, thấy bà vợ quá cố của mình còn thêm 1 đứa trẻ là con trai của ông đã qua đời hồi còn trẻ, 2 người này cũng đến đây. Hỏi bà: Bà đến đây làm gì? Tôi cũng đến xin ông siêu độ cho cách thức cũng giống như trước, vậy siêu độ bằng cách nào đây. Miễn ông nhận lời là được rồi. Được, tôi nhận lời và ông cũng thấy họ bước lên vai ông rồi thăng thiên. Đây gọi là sự hữu hiệu thật sự. Cho nên trong đoàn trợ niệm chỉ cần 1 người tu hành chân chánh, 1 người thật sự có cảm ứng. Nếu được họ tham gia thì sẽ có hiệu quả tuyệt đối, dù cho những người này chỉ có miệng mà không tâm. Miệng niệm Mi Đà tâm tán loạn thì đối với người chết cũng có lợi ích, có thể giảm bớt đau khổ cho người chết thôi.

CHƯƠNG 15

NHỮNG VẤN ĐỀ KHÁC

1 - *Xin hỏi một người sắp vãng sanh, tại sao nghiệp lực lại hiện ra, tại sao oán thân trái*

*chủ lại tìm đến chúng ta mà chọn ngay lúc
Vãng sanh, trong khoảng sát-na này.*

Về tình lý hai Pháp thể và Xuất thể đều giống nhau, bạn có rất nhiều oán thân trái chủ, hiện giờ bạn đang ở đây, họ không đến gây chuyện với bạn, tại sao vậy? Vì họ đợi cơ hội, hiện giờ bạn chưa có khấm khá, có tìm bạn cũng không ích gì, đợi khi nào bạn có tiền đồ thì họ sẽ đến tìm bạn đòi nợ. Còn nếu như bạn nói là mình sắp xuất ngoại di dân là họ tới ngay, tại sao vậy? – vì sau khi bạn đi rồi họ muốn tìm bạn cũng không gặp, bạn muốn Vãng Sanh Cực Lạc Thế Giới, không phải di dân sang Cực Lạc Thế Giới đó sao? Vậy là phiền phức lớn rồi, sau này họ tìm bạn không được, cho nên trước khi bạn hành động là họ đến hết để tìm bạn, cái lý là như vậy. Bạn đã hiểu được lý này thì bạn sẽ hiểu là hàng ngày chúng ta kết oán với tất cả mọi người, mọi vật bao gồm những loài động vật nhỏ như là một con muỗi con kiến mà coi không ra gì. Nó cũng là một sinh mạng. Khi ta vãng sanh nó sẽ đến tìm bạn, bạn vẫn phải trả mạng cho nó, thiếu tiền thì trả tiền, thiếu mạng thì trả mạng. Một món nợ mà bạn đang thiếu đây vẫn chưa trả hết mà bạn muốn đi rồi thì làm sao họ tha cho bạn được,

nhất định họ không tha cho bạn đâu, cho nên cũng có rất nhiều người khi vãng sanh ra đi một cách bình an, oán thân trái chủ dường như không tìm đến họ gây cho họ một cách quá mức. Lão Lâm trưởng cư sĩ Lâm của ta đây là một ví dụ, khi Lão cư sĩ Trần quang Biệt vãng sanh không phải không có oán thân trái chủ mà oán thân trái chủ rất nhiều, nhưng tại sao oán thân trái chủ không gây chướng ngại cho ông ấy, vì ngày nào ông ấy cũng tụng kinh, cũng lạy Phật, đem công đức hồi hướng cho oán thân trái chủ, xoa dịu họ, những người này cảm thấy được an ủi, rằng ông sang Thế Giới Tây Phương Cực Lạc thành Phật. Thành Phật rồi điều thiết thực là nhớ về độ chúng tôi, cho nên không có gây phiền phức nhiều, nếu như bạn không có cái ý này thì những người này sẽ không tha cho bạn đâu.

2 - *Phật Pháp nói đến mười Pháp giới chính là mười con đường. Vậy khi lâm chung rồi thì mình sẽ đi con đường nào?*

Sau khi con người chết rồi đi vào đường nào là do ở một niệm sau cùng, ai có thể nắm chắc niệm sau cùng này, quả thật không nắm chắc, cho nên chỉ có người lâm chung mới

thật sự là việc lớn, vì vậy Đức Phật dạy chúng ta, ngay trong đời này chúng ta phải tu thiện, tu phước, phải tích công đức, chúng ta làm những việc tốt này để làm gì? Để khi lâm chung có được phước báu. Phước báu này là khi lâm chung thần trí được sáng suốt, không mê hoặc, không điên đảo, lâm chung có được thiện tri thức giúp đỡ, đây là đại phước báu, nếu như người không có phước báu thì khi lâm chung mê hoặc, điên đảo, thần trí mịt mờ, như vậy rất phiền phức đó. Dù bạn có muốn gặp thiện tri thức cũng không được, thần trí bị mê hoặc, mê mờ điên đảo nhất định sẽ bị đọa vào ba đường ác. Nếu như đời này bạn tích chứa công đức thù thắng, thì chuyển kiếp qua cảnh sống đời sau sẽ tốt hơn đời này, thù thắng hơn nhiều, bạn có phước báu, nếu như bạn tạo ra nghiệp tội thì đời sau của bạn hoàn cảnh sống nhất định thua hoàn cảnh sống hiện tại đây, vất vả hơn. Ngay cả việc thọ thân vào đường nào, chuyển kiếp vào đường nào việc này quyết chắc là do nơi bạn, ở ý niệm của bạn. Đức Khổng Tử có nói: “Vật dĩ loài đủ nhân dĩ cũng phân” Ngài cũng nói rõ cái lý này, Pháp giới vô lượng vô biên, bạn tương ứng với Pháp giới nào, ngôn ngữ của chúng ta có câu: :

Bạn tâm đầu ý hợp với Pháp giới nào thì bạn sẽ sanh vào Pháp giới đó, hợp với sở thích của bạn” – người thích niệm Phật sẽ đi đến Phật đường, ai cũng như nhau, lý đều như nhau, người thích cờ bạc thì đi đến sòng bài, người thích nháy thì đi đến sàn nháy, việc này cũng giống như bạn đi thọ thân, đi chuyển thế vậy, chuyển đến đâu? Chuyển đến nơi nào bạn thích chuyển. Mỗi một người có sự ỷ lại khác nhau, chúng ta hãy quan sát kỹ thế gian này, quả thật là có một số người thích của cải, tài, sắc, danh, thực, thù.

Đức Phật nói đó là sự tham ái, nếu tâm tham ái nặng thì sẽ đọa vào đường ngạ quỷ, tại sao như vậy? vì tất cả ngạ quỷ đều có tâm tham, cho nên nếu bạn ứng với họ thì tự nhiên bạn sẽ hợp với họ, bạn sẽ chuyển sang đường đó. Người có tâm ghét sân hận nặng thì sẽ hợp với địa ngục, còn ngu si, nghĩa là không có khả năng nhận rõ phải quấy, tà chánh, thiện ác, thậm chí nhận thức điên đảo việc lợi hại. Hạng người này đâu đâu cũng có, họ thích hợp với đường súc sanh. Vậy mới hiểu được cái ý làm người là phải giữ vững cái đức hạnh cơ bản của việc làm người, họ không mất thân người, đời sau sẽ chuyển sang cõi

người, nếu như cái lý niệm về đạo đức cao, thì họ sẽ chuyển kiếp lên cõi trời, hiểu được cái lý niệm Phật nhất tâm, nhất ý niệm A Mi Đà Phật thì họ sẽ chuyển sang Thế Giới Tây Phương Cực Lạc. Đây là sự thù thắng bậc nhất, trong các thứ chuyển thế không gì sánh bằng nó, chư Phật đều tán thán, vậy thì trong Phật Pháp nói, bày trước mặt mười con đường, mười Pháp giới, sau khi chết bạn sẽ đi sang Pháp Giới nào? Cái này phải có trí tuệ, có sự lựa chọn, trong mỗi một Pháp Giới rất là phức tạp, có vô lượng thứ trong đó. Bạn nói bạn chọn Pháp giới Phật - giới- đúng vậy, bạn có Vô Lượng Phật. Vô lượng vô biên cõi nước chư Phật, vậy bạn đi sang cõi Phật nào đây? Con đường mà chúng tôi đi hôm nay là do Thầy chọn cho, chúng tôi y giáo phụng hành , Đức Thích Ca Mâu Ni Phật khuyên bảo chúng ta hãy chọn Tịnh Độ của Đức Phật A Di Đà, chúng ta sợ điều gì? Dù tai nạn có xảy ra, có người nói thế giới này sẽ bùng phát chiến tranh hạt nhân, hạt nhân sẽ bùng nổ trên không trung giống như chúng ta coi bắn pháo hoa vậy, xem rất là vui, chúng ta sang Thế Giới Tây Phương Cực Lạc sẽ không còn sợ hãi bất cứ điều gì. Trong Kinh thường nhắc nhở chúng ta xa lìa sợ hãi, vọng tưởng,

cho nên đại nạn có xảy đến trước mắt cũng không sợ, chính mình mới có thể làm chủ thể, nếu như đại nạn xảy đến mà kinh hoàng sợ hãi là coi như xong, sẽ đi vào ba đường ác. Hôm nay chúng ta phải tập sức tu này, bất cứ đại nạn nào xảy ra cũng đều không sợ, không hãi, nếu tâm định thì có chủ tuệ chắc chắn đi vào nơi tốt.

3 - *Làm thế nào để giúp cha mẹ khởi tín tâm đối với Phật Pháp, khi lâm chung gặp được duyên lành niệm Phật Vãng sanh Thế Giới Tây Phương Cực Lạc?*

Đáp: Câu hỏi này rất hay có đưa ra câu hỏi này, chúng tôi mới thấy được lòng hiếu thảo của quý vị đối với cha mẹ, có thể đưa cha mẹ sang Thế Giới Tây Phương Cực Lạc, đây mới là Đại Hiếu, không có gì thù thắng hơn việc hiếu thuận cha mẹ đây, cha mẹ sanh sang Tây Phương làm Phật rồi, không chỉ là vĩnh viễn thoát khỏi luân hồi mà còn vĩnh viễn thoát khỏi mười Pháp Giới. Thật sự mà nói mỗi bạn đạo niệm Phật, đối với người già nên có tấm lòng này, đây là tâm Đại Hiếu. Vậy làm thế nào để ảnh hưởng đến họ, mình phải đích thân làm, bắt đầu làm từ nơi mình, làm từ nơi thân mình, tâm mình, khiến cho cha

mẹ cảm động, nhất là phải nắm chắc cơ hội, cơ duyên, lúc cha mẹ đang vui vẻ hoặc là lúc đang ăn cơm hay lúc rảnh rỗi phải nói nhiều một chút về cái lý niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, rồi kể câu chuyện quả báo thù thắng của việc Vãng sanh, như là “Tịnh Độ Thánh Hiền lục”, “Vãng sanh truyện”. Đương nhiên tốt nhất vẫn là thời cận đại này. Tướng điềm lành hiếm có về niệm Phật Vãng sanh ngay trước mắt. Những câu chuyện này sau khi nghe rồi rất có khả năng làm người ta cảm động. Kể nhiều câu chuyện cho người già nghe, khuyên nhắc người già niệm Phật Vãng sanh là thù thắng hơn hết, hiểu ra họ mới có thể buông bỏ vạn duyên nhất tâm chuyên niệm.

4 - Cha mẹ trong nhà tuổi tác đã lớn lại có chứng bệnh lẫn. Vậy phải làm sao khuyên giải họ đây?

Đáp: Việc này phiền phức lắm, bản thân mình nhất định phải đoạn ác tu thiện, tích chứa công đức để hồi hướng cho họ. Bình thường chúng ta hồi hướng, nếu việc hồi hướng không có công đức cụ thể thì việc hồi hướng đó không có công đức. Bạn thấy “Nguyện đem công đức này”, công đức gì

đây? Không có công đức thì, việc hồi hướng coi như không, vậy công đức tốt nhất là gì? Là tự mình y giáo phụng hành. Bạn thấy trong kinh Địa Tạng với tấm gương tốt Bà La Môn nữ, Quang Mục nữ, tự thân Bà thật sự tu, thật sự hạnh, Bà làm như thế thật sự có công đức, rồi bà đem công đức đó hồi hướng. Còn chúng ta chỉ có niệm mấy câu kinh thì không lợi ích gì. Bạn thấy Bà La Môn nữ ở trong định thấy Quý Vương nói với Bà rằng: Mẹ của bà lên Trời rồi, nghĩa là sao? Chúng ta đọc trong kinh thấy, tuy thời gian bà niệm Phật chỉ có một ngày, một đêm nhưng một ngày, một đêm đó Bà niệm đến nhất tâm bất loạn nên Quý Vương gọi Bà là Bồ Tát. Nếu như Bà không đạt được cảnh giới đó thì Bà không thể thấy Địa Ngục, chỉ có Bồ Tát mới có thể thấy được. Bạn phải hiểu được sự chân thành của cái tâm này. Tâm chân thành trong kinh A Di Đà gọi là: hoặc một ngày, hoặc hai ngày, hoặc ba ngày... chỉ trong một ngày một đêm mà Bà có thể đạt đến chuyển phàm thành Thánh, rồi đem công đức này hồi hướng cho cha mẹ mình giúp cho mẹ Bà được sanh thiên. Chuyện của Quang Mục ở trong cảnh giới mộng, sức tu tập, ở trong cảnh giới mộng hơi kém một chút. Thông thường

chúng ta gọi công phu tu tập của Bà là công phu thành phẫn. Bà chưa được nhất tâm, được nhất tâm mới thật sự là Bồ Tát, công phu của Bà là thành phẫn nên mẹ của Bà vẫn phải sanh lại nhân gian, sanh trong gia đình hạ tiện, thọ mạng 13 tuổi rồi lại chuyển kiếp, Bà không có sự thù thắng như mẹ của Bà La Môn nữ vậy. Đó là do công phu của Bà chưa đạt đến. Qua đây nếu bạn muốn hồi hướng thì bạn phải có công đức chân thật. Nếu không có công đức chân thật thì bạn lấy gì để hồi hướng đây? Điều này rất quan trọng, cho nên lòng dạ phải chân thành nhất định không có chút xíu nào giả dối. Tâm chân thành, tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng. Nếu chúng ta chuyển ý niệm thì thật sự công đức vô lượng. Nghĩa là phải thật sự chuyển ý niệm. Từ đây về sau vì chánh pháp, vì phổ độ chúng sanh khổ nạn, để phục vụ cho họ, tuyệt đối không vì bản thân thì công đức này thật sự là lớn, nếu như vẫn còn tự tư, tự lợi, vẫn còn tham, sân, si, mạn thì không được, như vậy dù bạn làm thế nào đi nữa thì đừng nói đến công đức, chỉ có chút xíu phước đức thôi. Về phước đức trong "Lục Tổ Đàn Kinh" có dạy, phước đức không cứu nổi chuyện này. Trong Đàn Kinh nói là việc này là sanh

tử, là việc lớn. Phước đức không giải quyết được, phải là công đức. Công đức nghĩa là chuyển toàn bộ ý niệm.

5 - *Xin hỏi có thể bỏ giấy quy y chôn theo người chết được không?*

Nếu như trên giấy quy y không có hình Phật thì được, nếu có hình Phật thì không được. Thật sự mà nói giấy quy y có tiên nhân con cháu để lại cũng là một kỷ niệm tốt. Nếu như con cháu biết Phật pháp thì có thể cúng dường giấy này bên cạnh tượng Phật, đây là hiếu tâm, hiếu kính, thông thường nghĩ đến cha mẹ qua đời đem công đức tu tập tích chứa của mình hồi hướng cho họ và cũng thường cảnh tỉnh mình đoạn ác tu thiện.

6 - *Thêm vào quan tài người chết một vài tháp hương, trầm hương, hoa tươi hoặc là thêm vào một vài giấy tiền vàng bạc. Cách nào làm đúng lý đúng pháp?*

Trong quan tài không cần phải thêm giấy tiền, thêm những thứ như củi khô, trầm hương thì được, cái này tốt. Người xuất gia khi pháp sư qua đời người ta bỏ mấy thứ này vào quan tài không cần giấy tiền.

7 - Trong Địa khu nội Mông Cổ người chết khi đến nơi hỏa táng có giương tràng phan bảo cái, bên trên có danh hiệu chư Phật Bồ Tát. Xin hỏi làm như vậy có đúng pháp không? Và làm thế nào để khiến cho thân hữu người chết sanh tín tâm?

Phong tục tập quán của mỗi nơi đều khác nhau, vì vậy nên xét theo thân thích, bạn bè, phong tục tập quán của mọi người đây đó chúng ta hành theo lễ tục của nơi đó, được vậy thì mọi người sẽ rất vui vẻ. Còn nếu dùng nghi lễ của nơi khác thì cũng phải nói trước cho họ biết, nếu không nói rõ trước người ta sẽ trách mình. Về điểm này chúng ta cũng phải hiểu. Vậy muốn cho bạn bè thân thích phát khởi tín tâm, việc này có liên quan rất lớn đến người mất. Nếu như người mất có tu hành đúng pháp, lúc sắp ra đi sẽ hiện tướng điềm lành hiếm có, mọi người nhìn thấy sẽ sanh tín tâm, vẫn có một số cảm ứng, cũng đủ cho người ta sanh tín tâm.

8 - Còn đối với phạm nhân, tội phạm chắc chắn sẽ bị phán xử tội chết. Trước khi lâm chung lấy các khí quan của họ đem bán, rồi lấy số tiền đó đem giao lại cho người nhà, mà những khí quan này có thể dùng cho người có

nhu cầu sống. Có vị Cư sĩ muốn làm việc này xin hỏi hành vi như vậy có nên không và mối quan hệ nhân quả như thế nào?

Đáp: Nếu như phạm nhân bằng tâm yêu thương của mình, đem bán khí quan của mình để giúp người nhà, thì tâm này là tâm thiện rất đáng tán thán. Lâm chung phát khởi tâm này là tâm tốt, nhưng nên nghĩ lại mình có chịu được sự đau đớn do cắt, lóc không? Rồi dám chắc không khởi tâm sân hay không? Then chốt là ở chỗ đó. Thật sự mà nói điều này có ảnh hưởng đến đi đầu thai ở đời sau, đời sau sẽ đi vào đường nào, điều này rất quan trọng. Người thế gian nói như vậy thôi. Nói như vậy là không được rồi, cho nên phải thận trọng. Trong kinh Đức Phật có dạy chúng ta con người sau khi chết rồi thì thần thức đại khái sau 8 tiếng đồng hồ mới rời khỏi thân xác. Sau khi thần thức rời khỏi thân xác rồi, cái thân xác này thuần túy thuộc về vật chất, nó không biết có sự đau khổ, nếu thần thức chưa rời khỏi, thì tuy đã tắt thở rồi, thậm chí được sự chẩn đoán của thiết bị điều trị, làn sóng não của họ đã mất. Cho nên tuyên bố là não đã chết. Sóng não đã ngưng rồi, thì nhịp mạch cũng ngưng, hơi thở cũng ngưng, nhưng thần thức vẫn chưa

rời khỏi. Nếu thần thức chưa rời khỏi thì họ biết đau đớn. Lúc này mà bạn cắt, lóc khí quan của họ, biết là họ có sanh tâm hối hận không? Biết là họ có nổi sân hay không? Then chốt là ở chỗ này. Nếu như lúc này mà khởi tâm sân thì người chết nhất định sẽ đọa vào ba đường ác.

Nam Mô A Mi Đà Phật

Bất luận người bệnh đã tắt thở hay chưa, đều phải khai thị. Xin gợi ý các lời khai thị như sau:

-“Kính thưa cư sĩ... A-Mi-Đà Phật! Ông/Bà nên buông xả vạ duyên, nhất tâm cầu sanh Tịnh độ nơi Tây phương Cực Lạc. Con cháu tự có phước phần riêng của họ. Thế gian này rất khổ, không nên lưu luyến. Thế giới Cực Lạc của Phật A-Di-Đà thoát ly cảnh sinh tử và hưởng thọ phước lạc vô biên. Ông/Bà nên lập tức phát nguyện đến thế giới Cực Lạc, một lòng cầu Phật từ bi đến tiếp dẫn ông/bà vãng sanh Tây phương. Chỉ khi gặp Phật A-Di-Đà hoặc thấy ánh hào quang màu vàng (kim sắc) ôn hòa của Tây phương Tam Thánh, ông/bà mới theo các Ngài đi. Ngoài ra, khi thấy bất cứ cảnh tượng nào khác, tuyệt đối không thêm để ý đến. Như vậy, ông/bà nhất định được vãng sanh về Tây phương. Bây giờ chúng

tôi niệm Phật, xin ông/bà hãy cùng niệm Phật với chúng tôi”.

-**“Sanh-Lão-Bệnh-Tử** là con đường mọi người phải đi qua, không ai có thể tránh được, đã có **Sanh** ắt phải có **Tử**. Phật đã nói Thế Gian này là **Khổ** là **Vô Thường**. Lúc này, Ông/bà hãy buông xả mọi việc, tâm không nên gợi lên những than hận hay cố chấp. hãy thành tâm niệm Phật với lòng tin và sự khẩn cầu sanh về Tây phương Cực Lạc quốc. Hãy niệm Phật với chánh niệm để tiêu tan nghiệp chướng, cho thân tâm được tự tại. Hãy khẩn cầu với lòng thành kính và nhất tâm niệm Phật, khẩu cầu đức Đại từ Đại bi A-Mi-đà Phật đến tiếp độ, phóng quang soi sáng và dùng Phật lực để giúp người niệm A-Mi-Đà nhất hướng niệm Phật.

Lời Khai Thị của Hòa Thượng

THƯỢNG TỊNH HẠ KHÔNG

***cho Chúng Đẳng Oan Gia Trái Chủ &
Địa Chủ cùng Chư Quỷ Thần Chúng***

1/- CHÚNG ĐẲNG OAN GIA TRÁI CHỦ

Phật nói: Đời người ở thế gian, nhỏ là gia đình, quyến thuộc, lớn là quốc gia, dân tộc, đều không ngoài **“báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ”**. Do bốn thứ duyên này mà tựu hợp. Hà hưởng tập khí và nghiệp chướng của chúng sanh sâu nặng, sống thiếu ân nghĩa, bố thí đức huệ thì ít, kết oán thì nhiều, do đó mà luân hồi trong lục đạo từ vô

lượng kiếp đến nay để oan oan tương báo, khổ không kể xiết.

Chúng ta nhờ nhiều đời vun trồng thiện căn, nên nay được gặp Chánh Pháp cho nên phải một lòng Quy-y Tam Bảo, nghe lời Phật dạy, đoạn ác tu thiện.

Phật dạy : **"Tất cả các pháp là vô sở hữu, tất kính không, bất khả đắc"**. Cho nên phải giải trừ hết tất cả những oán kết của những gì đã qua, nhất là đối với những kẻ oán thù của ta, khi họ bị suy yếu bịnh khổ. Chúng ta có thể xả bỏ thù xưa, giữ tâm ý tốt hộ trì giúp đỡ họ, lấy ân báo oán, biến oán thành thân dù sống trong biển nghiệp mênh mang, chúng ta đã bước lên con đường quang minh rộng lớn để lìa khổ được vui.

Nguyện thường nghe Kinh niệm Phật, không cho gián đoạn, nhất tâm cầu sanh Tịnh Độ, tất được chư Phật hộ niệm, viên mãn Vô thượng Bồ đề. Duy nguyện chư nhân giả y giáo phụng hành, hãy luôn nghĩ như vậy.

2/- ĐỊA CHỦ VÀ TẤT CẢ CHƯ QUỶ THẦN CHÚNG

Phật nói: ***"Nhứt thiết chúng sanh
bôn lai thành Phật, chỉ vì vọng tưởng,
chấp trước mà không được chứng đắc"***.

Chúng ta ngày nay gặp được Chánh Pháp nên chí thành Quy-y Tam Bảo, tuân theo giáo giới của Phật, sám trừ nghiệp tội, nỗ lực tu hành; nếu như tùy thuận theo tham sân phiền não, tạo ác quấy phá, thật là đáng tiếc. Đối với những người bệnh khổ suy yếu của nhân gian, cần phải từ bi hộ niệm, chớ nên quấy nhiễu khiến họ không an.

Nên nhớ nếu như chúng sanh không có Phật Pháp, biển nghiệp mênh mông không thể thoát ly; thiện ác báo ứng như hình với bóng, luân hồi đều do nghiệp lực dẫn dắt, hôm nay chư vị tuy đọa ác đạo vẫn có thể nắm bắt cơ duyên, nghe Kinh niệm Phật, đoạn ác tu thiện, tích công lũy đức, lấy tâm yêu thương chân thành hóa giải vô lượng oán thù, hộ trì Chánh Pháp, nhất tâm cầu sanh Mi Đà Tịnh độ.

Đây là nhân duyên trăm ngàn muôn kiếp khó gặp được, duy nguyện nhân giả luôn hiểu biết điều này để y giáo phụng hành.

Hòa Thượng THÍCH TỊNH KHÔNG
Kính khuyên

Ngày tháng năm

3/- ĐỀ TỬ ... (họ tên hoặc Pháp danh của người đọc)

Kính thưa oan gia trái chủ từ lữ kiếp:

Mười phương chư Phật, Mi Đà đệ nhất, cứu phẩm độ sanh, oai đức vô cùng, nguyện cùng quy y sám hối tội chướng, phạm được bao phước thiện, chí tâm hồi hướng, nguyện cùng niệm Phật, cảm ứng tùy hiện, kiến văn tinh tấn, đồng sanh Cực Lạc, kiến Phật ngộ đạo, chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ, chuyển oán thành thân, cùng làm Pháp Lữ (bạn Đạo) để cùng nhau chuyển biến nghiệp thành Liên Trì, như Phật độ sanh duy nguyện ngã lữ kiếp oan gia trái chủ nghe Pháp mẫu này, tín thọ phụng hành.

ĐỀ TỬ TAM BẢO

(tên họ hoặc Pháp danh của người đọc)

Đảnh lễ

Hòa Thượng THÍCH TỊNH KHÔNG

Chứng minh

Ngày Tháng năm

Pureland Buddhist Learning Center USA
Tịnh Tông Học Viện - Làng A Mi Đà Mỹ Quốc
6001 Crystal Creek Road.
Po Box 1549
Lucerne Valley, Ca 92356 U.S.A.
(760) 248-6021
tinhtonghochoi.org

QUY TẮC TU HỌC

Lời khai thị của **ẤN QUANG ĐẠI SƯ**

Bất luận là người tu tại gia hay xuất gia, cần phải trên kính dưới hòa, nhẫn nhục điều người khác khó nhẫn được, làm những việc mà người khác khó làm được, thay người làm những việc cực nhọc, thành toàn cho người là việc tốt đẹp. Khi tĩnh tọa thường nghĩ đến điều lỗi của mình. Lúc nhàn đàm đừng bàn đến điều sai trái của người. Lúc đi đứng nằm ngồi ăn mặc, từ sáng đến tối từ tối đến sáng, chỉ niệm Phật hiệu

không để gián đoạn: hoặc niệm nhỏ nhỏ, hoặc niệm thầm.

Ngoài việc niệm Phật, đừng dấy khởi một niệm nào khác. Nếu khởi vọng niệm, phải tức thời bỏ ngay. Thường có lòng hổ thẹn và tâm sám hối. Nếu đã tu trì, phải tự hiểu là công phu của ta hãy còn nông cạn, chẳng nên tự kiêu căng, khoa trương, chỉ nên chăm sóc việc nhà mình mà đừng nên dính vào việc nhà người. Chỉ nên nhìn đến những hình dạng tốt đẹp mà đừng để mắt tới hình dạng xấu xa bại hoại. Hãy coi mọi người đều là Bồ tát, mà ta chỉ là kẻ phàm phu.

Nếu quả có thể tu hành được như những điều kể trên, thì nhất định được sinh về Tây Phương Cực Lạc Thế Giới.

Chân
Thành

Nhìn
Thấu

Thanh
Tĩnh

A

Buông
Xả

Mi

Bình
Đẳng

Đà

Tự
Tại

